

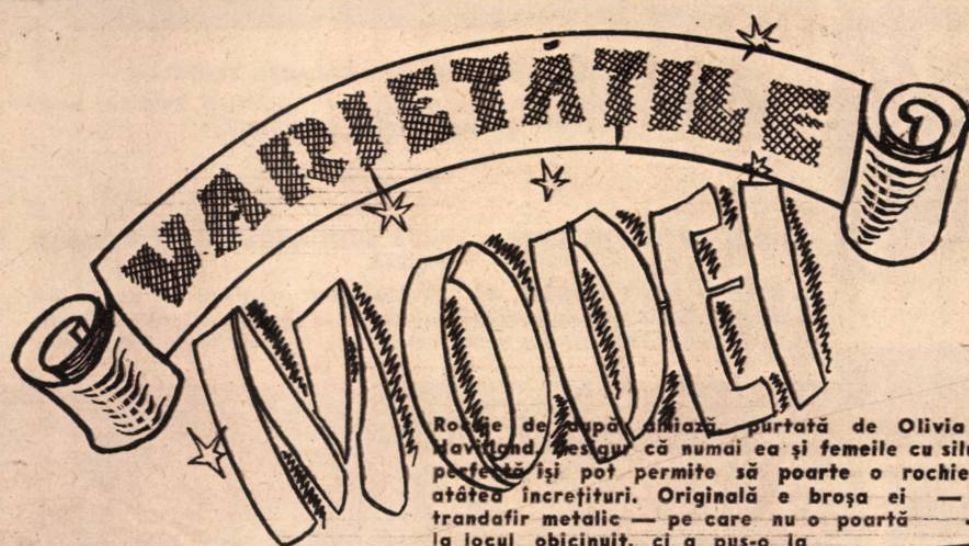
Rochie de ceai din pichet alb. Creație Demain, Paris.

Coafură de seară, lansată de o mare vedetă vieneză.

Rochie spumoasă, de seară, din volane de tull alb, puse pe voile. Creație: Bruyère, Paris.

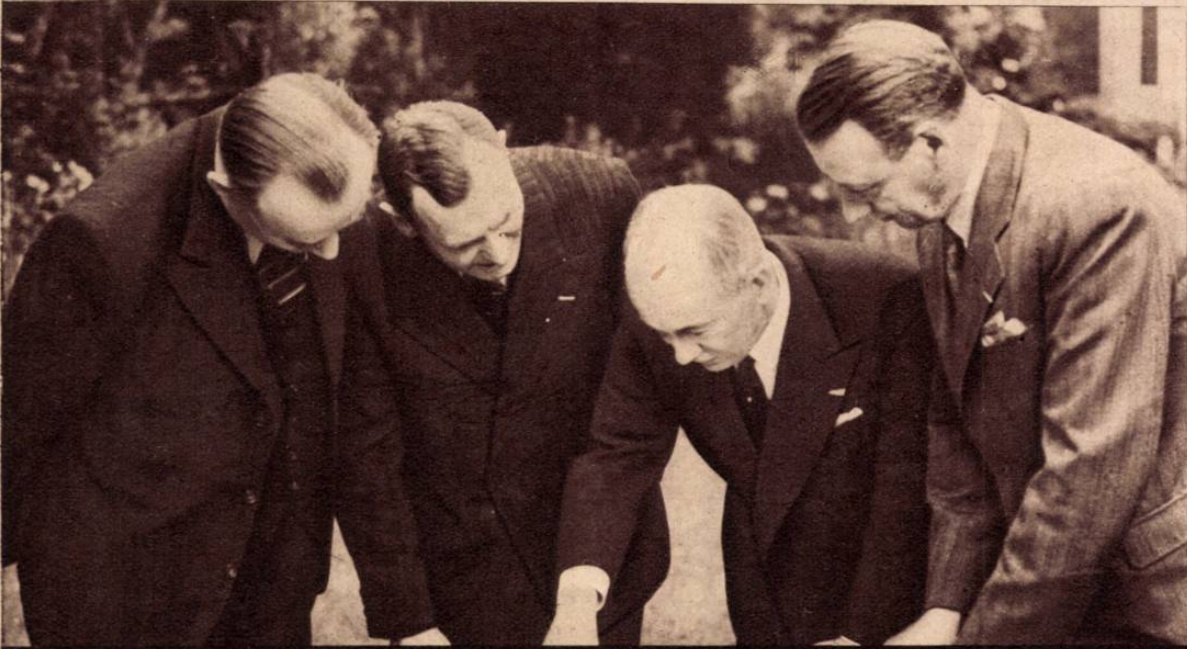

Rochie de seară pentru o fetiță de 17-18 ani.

Model parizian, al casei Heim.

DIN TOATĂ LUMEA

DR. BENEȘ ȘI GENERALII SĂI

Dr. Beneș alături de trei șefi ai noii legiuni cehoslovace, constituită în Anglia. De la stânga la dreapta: colonelul Moravec, generalul Serge Ingr, dr. Beneș și generalul Rudolf Viest, la Londra.

REGELE BELGIEI PRIMEȘTE DEFILAREA TRUPELOR

După stînjirea unui nou drapel al unui regiment belgian, Regele Leopold primește defilarea soldaților.

COMANDANTUL ȘEF AL ARMATEI ELVEȚIENE INSPECTEAZĂ FORTIFICAȚIILE DELA GRANITĂ

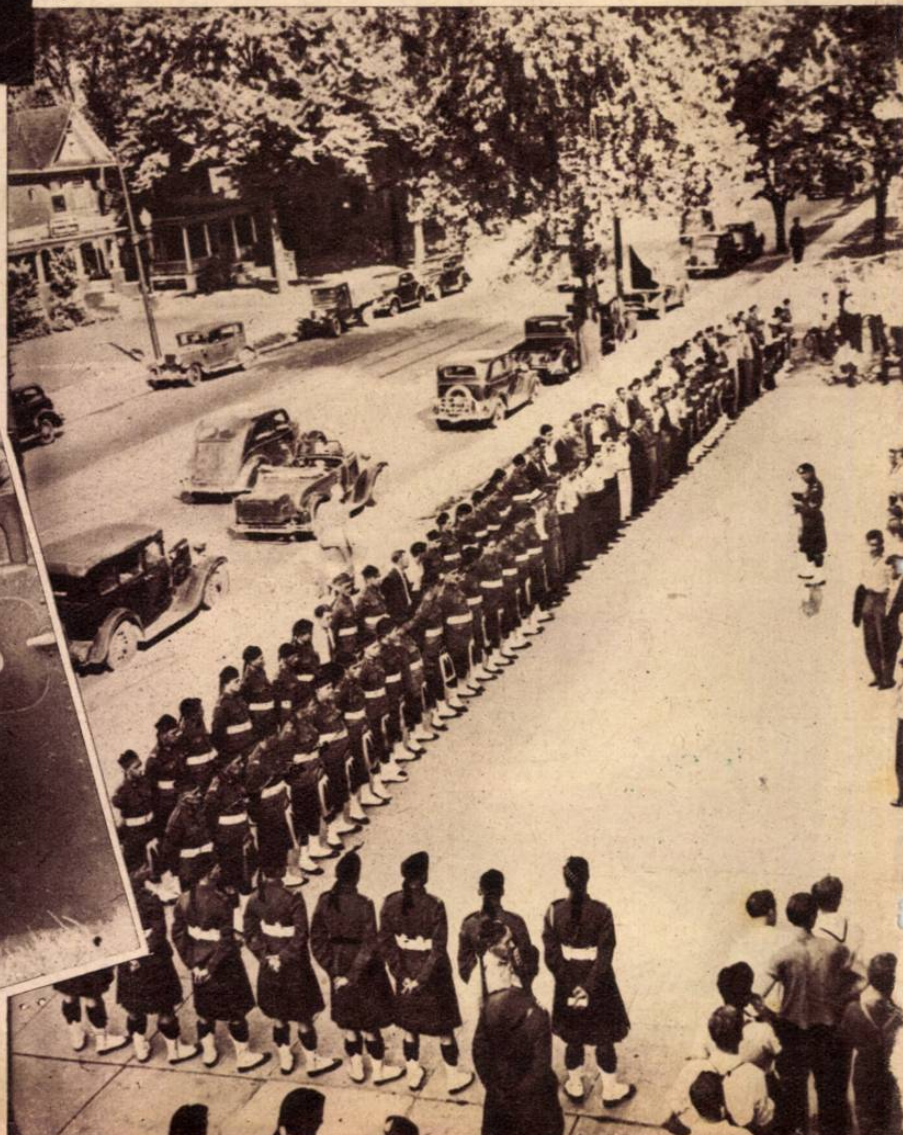
Generalul Henry Guisan, comandantul șef al armatei elvețiene, trecând prin Geneva, după ce-a vizitat fortificațiile dela graniță. În civil, alături de general este consilierul de stat Adrian Laehenal.

SOLDAȚII SCOȚIENI DIN CANADA SUNT GATA SĂ-ȘI SERVEASCĂ PATRIA

Recruții unui regiment de „Highlanders” scoțieni, la apelul de dimineață, în curtea cazărzii Windsor, la Ontario, Canada. Civili sunt recruți înscrși abia în dimineața în care a fost făcută fotografia.

TRUPE BRITANICE PORNESC SPRE FRONT

Soldații englezi fac haz de necaz: iată un tren militar pornind spre front

ANUL XIII No. 666

24 OCTOMBRIE 1939

10 LEI

CU SURÂSUL PE BUZE TINERII
VOLUNTARI SE DUC SĂ-ȘI APERE ȚARA

ANIVERSAREA ZILEI DE NAȘTERE A M. S.

1. După slujba religioasă care a fost oficiată la Patriarhie, membrii guvernului, în frunte cu dl. prim-ministru C. Argetoianu, primesc defilarea trupelor.

2. Dl. General Ilcuș, ministrul apărării naționale, își rostește discursul în fața trupelor.

Ziua aniversară a Suveranului a fost un strălucit prilej de manifestare a dragostei, pe care întreg poporul, mai unit ca niciodată, o poartă Marelui Său Rege. Manifestațiile entuziaste din toată țara, bucuria populară și urările de bine venite din toate unghiurile României Mari, au mărturisit dragostea poporului și credința în Conducătorul și Stăpânul său.

A fost un răspuns unanim la declarația atât de impresionantă a M. S. Regelui Carol II: „Născut și crescut pe aceste plaiuri, Sunt cu totul, trup și suflet, al patriei și al poporului Meu, toate eforturile mele de fiecare clipă, tind din răspunderi la asigurarea unei desăvârșite și rodnice propășiri a țării.”

La Ateneu, dl. prim-ministru Const. Argetoianu, își citește discursul oficial.

REGELUI CAROL II

4. La Ateneu, în loja ministerială, domnii miniștri în timpul intonării imnului regal.

5. La Ateneu, asistența, în timpul discursurilor.

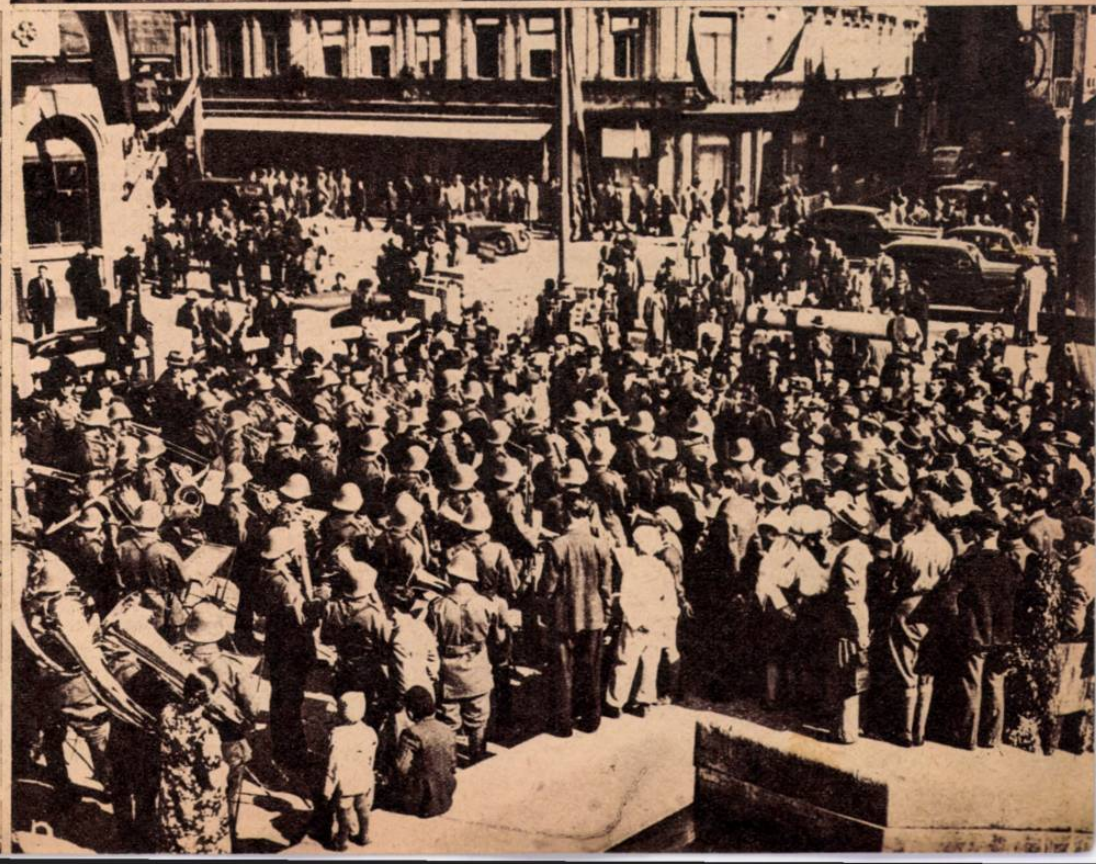
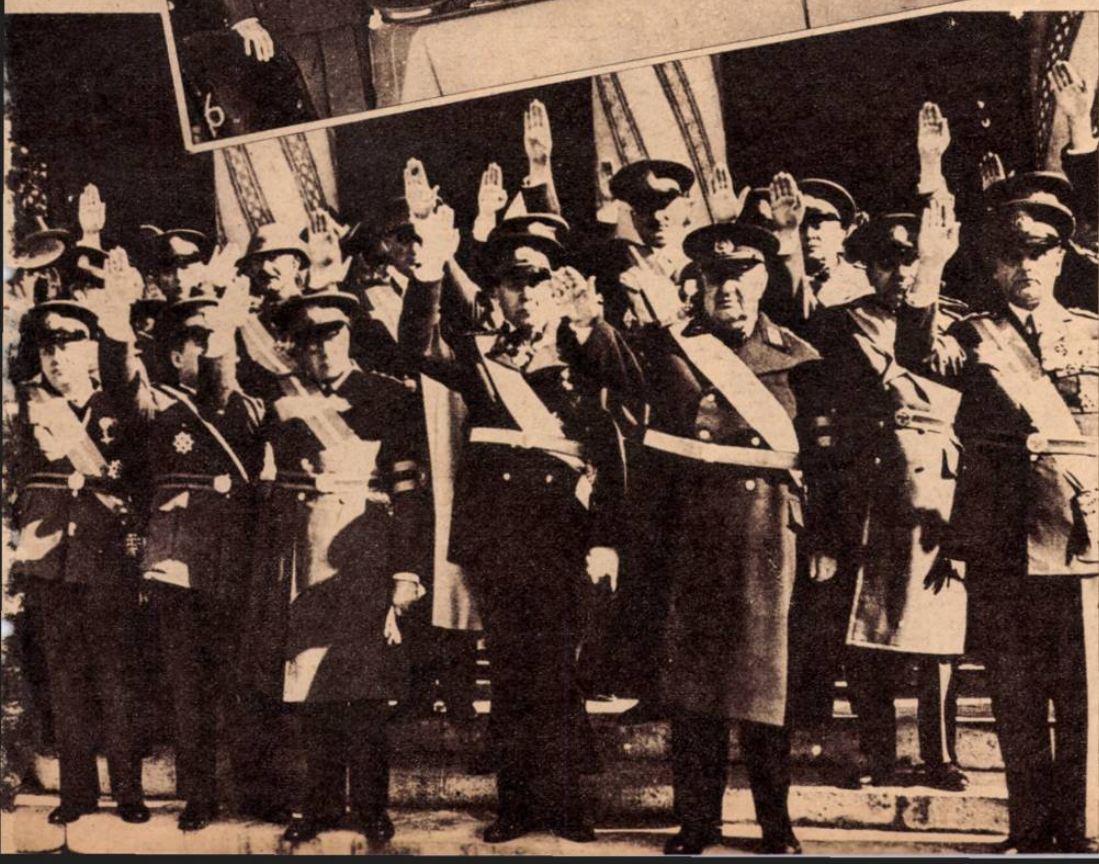
6. La Ateneu, dl. Const. Argetoianu, președintele consiliului de miniștri, având în stânga pe d-nii miniștri Const. Giurescu și Vălcovici, iar în dreapta pe d-nii Silviu Dragomir și general Georgescu.

7. Un orator, în timpul serbării dela Ateneu.

8. Defilarea trupelor, la Patriarhie.

9. In Piața Cercului Militar, muzicile militare.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

S'AU DESCHIS FACULTĂȚILE

Săptămâna trecută a avut loc deschiderea cursurilor facultăților de drept și agronomie.

În fotografiile noastre :

1. Dl. Rector Săvulescu rostindu-și cuvântarea la deschiderea facultății agronomice. În dreapta: d-nii ministru Bujoi, Ionescu-Sisești, Rector Stoicescu, etc.

2. La facultatea de drept, în timpul serviciului religios.

Convenția de peage între Ungaria și România

D-nii miniștri Ghelmegeanu și Bardosy (Ungaria) în momentul semnării acordului.

Inaugurarea școlii primare de băieți și fete no. 35, din Pantelimon.

Tot săptămâna trecută a avut loc inaugurarea școlii primare de băieți și fete, no. 35, în com. Pantelimon, la care au asistat autoritățile, în frunte cu dl. ministru Petre Andrei.

Prezentarea scrisorilor de acreditare a miniștrilor Letoniei și Chinei, la București

Ministrul Letoniei, dl. Ludwigs, cu dl. colonel adjutant Rusescu, după prezentarea scrisorilor de acreditare la Palat.

Dl. Liank Lone, ministrul Chinei cu d-nii colonel Mihăilescu și secretarul Legației chineze, după prezentarea scrisorilor de acreditare.

(Foto I. B. Ursian).

Familia regală engleză, în uniformă

REGINA
in uniforma Brigadei
ambulanță Sf. John;
una din cele zece
uniforme pe care le
← poartă.

→ DUCESA DE KENT
in uniforma condu-
cătoarei ordinului
Sf. John din Wales,
trece in revistă
membrii filialei din
Welch.

PRINCEPSA
REGALĂ
sora Regelui George
VI, in uniforma Ser-
viciului teritorial
femenin; una din
cele cinci uniforme
pe care este auto-
rizatată să le poarte.
←

→ DUCESA
DE GLOUCESTER
cea de a treia
cumnată a Regelui
Angliei, in uniforma
de membră a Bri-
gadei ambulanță Sf.
John. Ea e decorată
cu Marea Cruce a
ordinului Sf. John.

Aveți și *Dv. dinți* atât
de albi și de frumoși?
Dacă nu puteți răs-
punde deschis la acea-
stă întrebare, atunci
vă sfătuim să încercați
Pasta de dinți
Chlorodont

Mătasea de cusut
Gütermann

in peste 600 culori

Observați marca to-
bricei: tabla de șah

este mătasea naturală pură, de cea mai bună
calitate. Nu tot ce lucește este mătase

Nu vă mirați
că îi vine să cânte!

Și-a uns doar fața

cu NIVEA!

Înainte de a da cu săpun, masați bine cu NIVEA!
Numai atunci vă puteți bărbieri ușor și comod,
fără ca pielea să se înăsprească sau să se irite.
Numai NIVEA conține „Eucerita”, fortificant al
pielei și nu există nimic „mai bun” sau chiar
„tot așa de bun”.

DACA S'AR DESLANȚUI RAZBOIUL GAZELOR...

Portăreasa unui imobil îndeplinește în același timp funcția de șef de adăpost.

TOTUL a fost prevăzut. În caz de alarmă, sirenele marilor orașe vor urla din 10 în zece secunde, la fel ca și fluerele sergenților.

Serviciile de apărare pasivă, recomandă plasarea măștii de gaze în imediata apropiere a respectivilor proprietari, precum și o lampă electrică de buzunar.

La primul sgomot de explozie, cetățenii urmează să-și puie măștile, fără să mai aștepte avertismentul sirenelor. Echipați astfel, se vor îndrepta spre adăposturile cele mai apropiate.

Este de presupus că aceste alarme se vor produce mai ales noaptea. Orașul se va cufunda deci, imediat, într'un întuneric profund. Toată circulația se va opri.

Automobilele vor staționa lângă trotuare, stingând toate luminile.

Locuitorii vor închide toate ferestrele și ușile, vor stinge luminile, vor întrerupe contactele electrice sau de gaz și vor

În adăpost, fiecare trebuie să respire liniștit și să-și păstreze calmul.

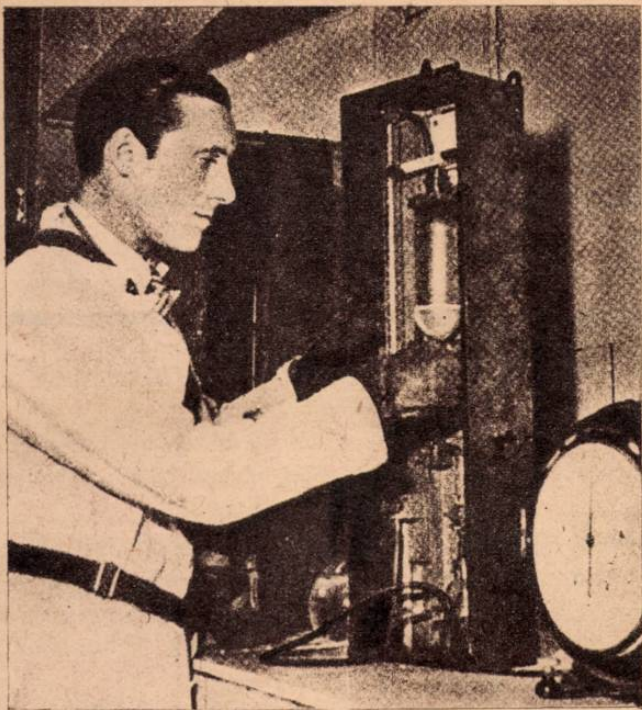
Copiii Parisului vin la Gara Invalidilor — însoțiți de mamele lor — spre a-și lua în primire măștile de gaze.

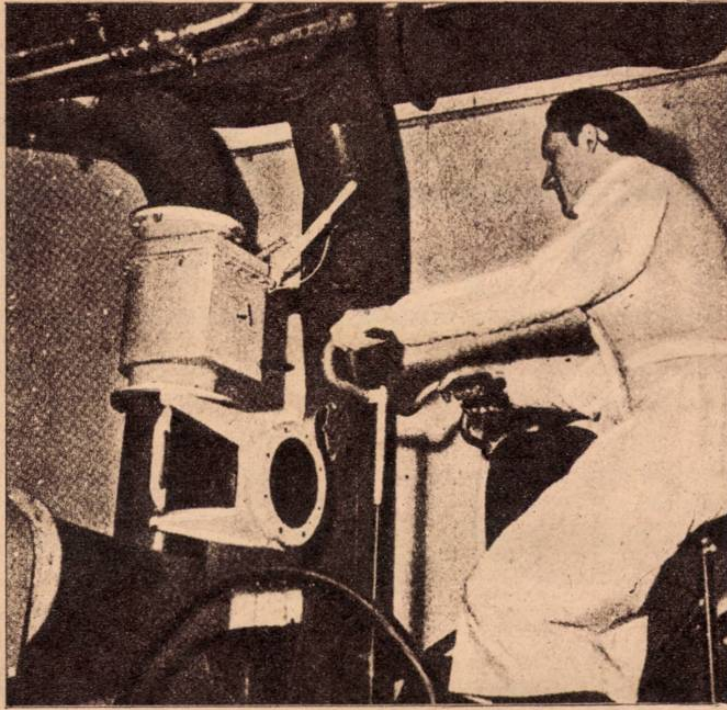
Mascat, înmănușat, îmbrăcat cu o bluză specială contra gazelor, un asistent coboară din automobilul-laborator.

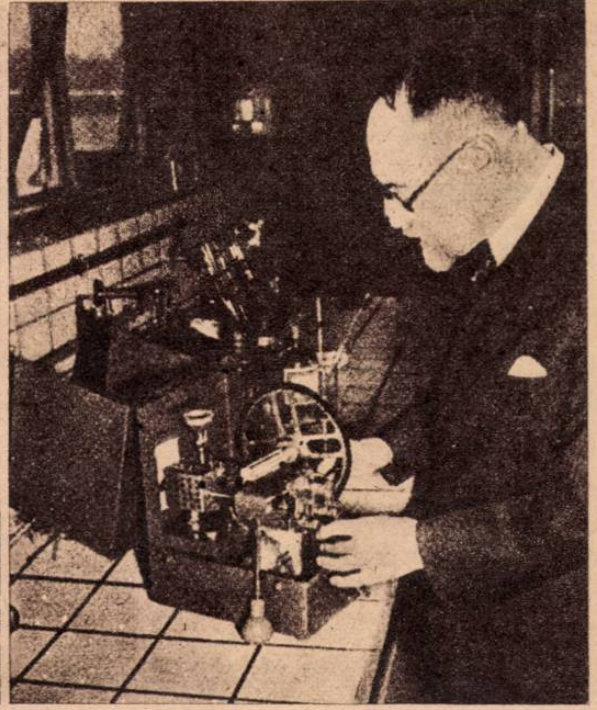
Fiecare din aceste cutii conține un aparat apărător de gaze, dr. Kling. Aceste aparate au și fost distribuite unei bune părți din populația Parisului.

Cercetări în laborator pentru combaterea gazelor toxice, cu antidoturi.

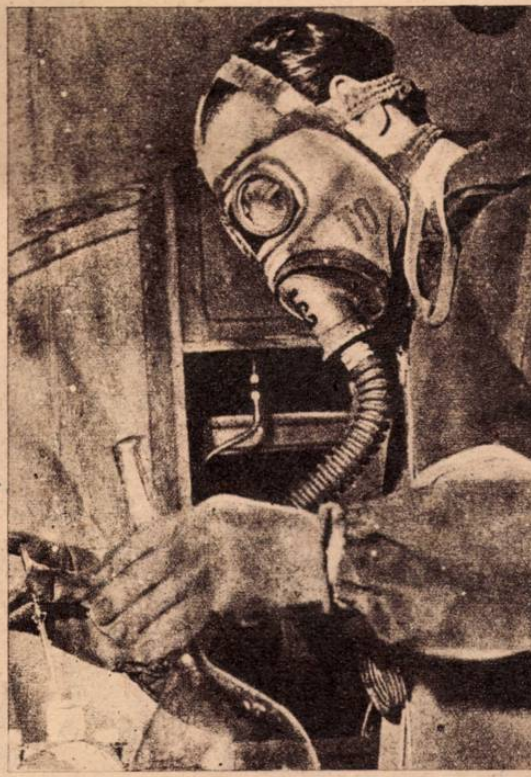
Mașina de aer condiționat a adăpostului - model, pusă în mișcare de un motor Diesel. Ea e prevăzută cu un soiu de bicicletă, spre a putea fi pusă în mișcare de personal, în cazul vreunui defect la motor.

Profesorul Kling, directorul laboratorului municipal, examinând aparatul apărător de gaze, pe care singur l-a inventat și l-a pus la punct.

La Paris există un adăpost-tip în care se fac diferite experiențe. Iată un asistent, purtând masca în bandulieră, închizând hermetic una din uși.

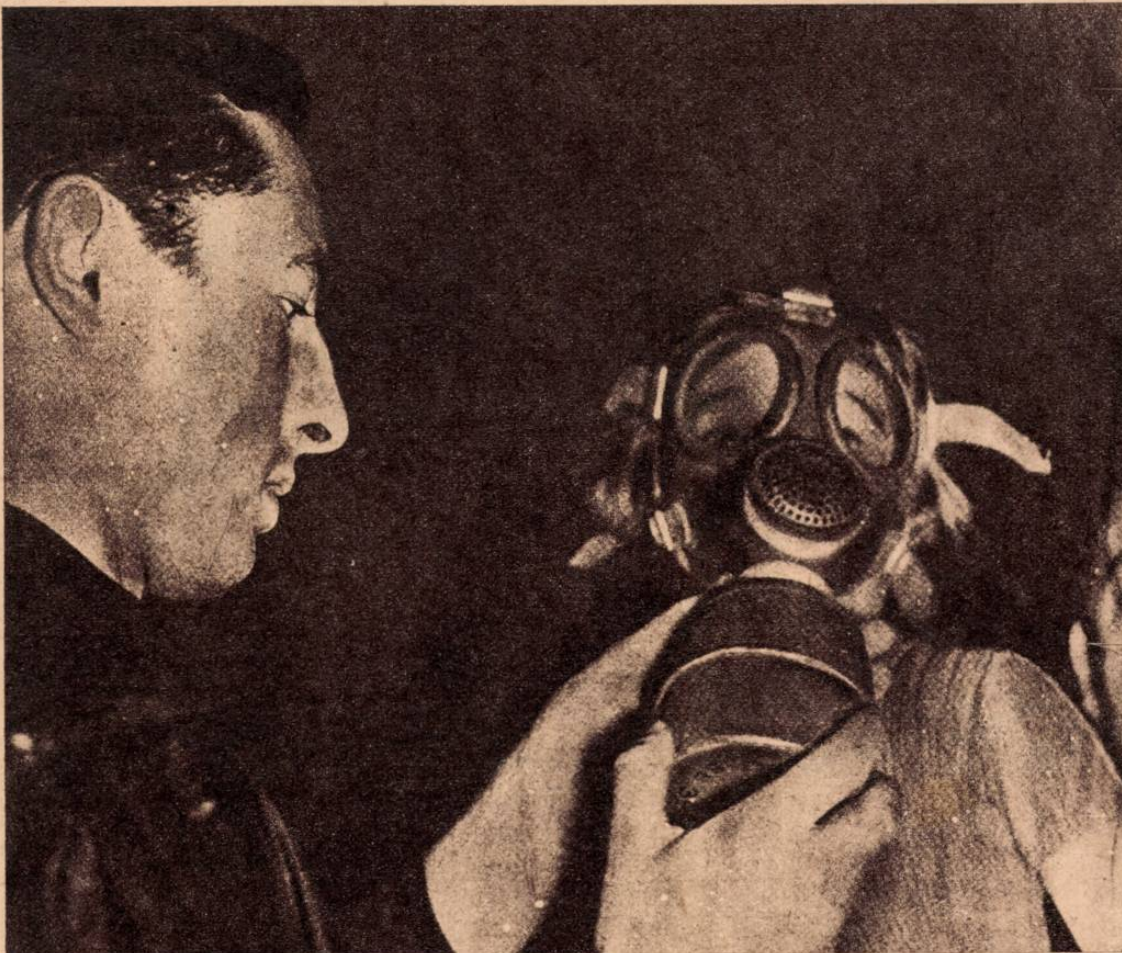
Interiorul unui automobil-laborator. Este prevăzut cu un post de radio, spre a menține mereu contactul cu orașul.

În caz de alarmă, fiecare automobilist trebuie să-și ducă mașina lângă trotuar, să-și îmbrace masca de gaz și să se îndrepte spre cel mai apropiat adăpost.

cobori în adăposturi. Străzile vor rămâne libere pentru automobilele-ambulanțe, pompele pompierilor și mașinile pentru desinfec-tarea locurilor gazate. În fiecare adăpost, cetățenii urmează să-și păstreze calmul și să asculte orbește ordinele șefului. Va fi desigur interzis fumatul și aprin-sul brichetelor sau chi-briturilor.

Sfârșitul alarmei va fi anunțat de aceleași si-rene, de această dată însă, ele vor suna ne-întrerupt.

La primul sunet al sirenei, locuitorii vor cobori scările, spre adăpost. Fie-care va lua cu sine o cuvertură sau o pătură.

Un soldat german încearcă masca de gaze unui copil.

IMPRESII DELA UN EXERCITIU DE APARARE PASIVĂ

UN prieten pe care-l știu insămpănă, mi-a povestit următoarele:

Sunt un om prin excelență legalist. Asta înseamnă că sunt gata să îndeplinesc toate dispozițiile luate de autoritatea constituită. Sunt atât de supus acestei ordine, încât, judecând mai bine, îmi dau seama că în această privință, sunt un mistic: nici nu stau să judec dacă măsura luată e bună sau rea; eu sunt gata s'o execut.

Îți închipui cât de pregătit sufletește eram mai deunăzi, când cu exercițiul de apărare pasivă, pentru a discuta întocmai măsurile impuse de autorități. Ceva mai mult, de data aceasta pornirii mele spre legalism se mai adăoga și totala mea convingere despre oportunitatea exercițiului cu pricina.

Dar să vezi-eu legalistul-ce-am pățit de data asta. Sgribulit într-o trăsură, o iau spre casă. N'aș putea spune că drumul era dintre cele mai plăcute. Întunecul ca întunecul, dar ploaia care nu mai înceta de câteva zile, adevărată pedeapsă a lui Dumnezeu — nu te putea dispune. Cum observam din depărtare o pereche de faruri albastre, știam ce mă așteaptă și nu-mi mai făceam iluzii: de geaba mă strângeam în colțul trăsurii, căci o trombă de apă mă pocnea în obraz.

În hățânitul birjei mă uitam din când în când la ceas, socotind minutele până la ora solemnă. Mahalaua mea — locuită toată de legalisti ca mine se afla în beznă. Casa mai că nu se vedea din pricina întunecului: Mă gândeam — aducându-le laude în gând — cu câtă măiestrie a mei au știut să „camufleze”.

Dau să intru — și sunt întâmpinat de beznă; un radio sbiera să-ți spargă timpanul. Nedumerit, încep să bâjbâi. Ai mei erau în păr acasă, dar stăteau pe întunec, ca la o ședință de spiritism:

— Ce-i asta? — întreb.

— Ce să fie! Ai uitat ce e astă seară?

— Ei ce-ar a face?

— Cum ce-are aface omule? sare de colo socru-meu-pe ce lume trăiești?

— la lasă-mă'n pace domnule!

— îi spun eu, neștiind ce să cred.

— Ce ai venit pus pe ceartă?

— sare și soacră-mea.

— Lasă dragă! — se amestecă, împăcuitoare, nevastă-mea.

— Ce să las femeie? V'ați zăpăcit cu toții!

— Ssst! — intervine soacră-mea — mi se pare că s'aud sirene. Închide radio!

Urmează un moment de tăcere solemnă. Toți stam cocoșați și cu urechile ciulite, preț de două minute.

— Nu s'auze nimic — sparg eu tăcerea.

— Păi cum o să s'audă, dacă dumneata vii pus pe scandal!

— Eu pus pe scandal?

— Da cine?

— Păi bine, oameni buni, n'ați cetit bine dispozițiile... N'ați văzut? Activitatea continuă!

— Păi sigur că continuă!

— Cum o să continue pe'ntuneric?

Și dau să'ntorc comutatorul. Trei inși — gata-gata și servitoarea — să sară pe mine să mă sfâșie:

— Ce ți-e omule, ai venit băut? Vrei să ne amendeze?

— Dacă v'o amenda plătesc eu!

— Mai bine — ai plăti altceva, că mi-e și rușine de oltean — sare soacră mea colțoasă.

Nu țin seama de acest atac prin surprindere și caut să argumentez:

— Sunteți de acord că activitatea continuă?

— Da...

— Păi pe'ntuneric, cum o să continue?

— Du-te ceartă-te cu ăia! — mă repede soacră, dar socru mai înțeleghător:

— Activitatea continuă, în înțelesul că lumea nu se ascunde prin pivniți, vehiculele continuă să circule, lumea — adică dracu pe vremea astal — umblă pe stradă.

— Ba ceva mai mult, adaog eu, în localuri și în fabrici viața își urmează cursul normal.

— Nu știu cum o fi prin fabrici, dar aici n'ai s'aprinzi lumina, că nu vreau să luăm a-

mendă... Ssst! — că iar s'auze sirenal!

— Cum o să s'audă, intervin eu, când ați pus radio atât de tare?

— Așa e, nu știu ce te-a apucat să pui radio ăla să urle și barem dac'ar fi vreo muzică, da e o urlătură — observă soacră socrului.

Socru-meu însă — radiofonist infernal — nici gând n'are să închidă aparatul.

— Tăcere că s'aud clopotel! — spune nevastă-mea.

Și după un minut de tăcere, soacră:

— Aș, clopotel! Da, ce e războiu?

— Oameni buni! — strig eu, scos din sărite — să vă spun eu cum stă chestia: rostul exercițiului de astă seară, este să se vadă înfățișarea Bucureștilor în caz de bombardament aerian. Nimeni n'a spus că trebuie să stai în casă cu lumina stinsă. Totul este să nu se vadă lumina de afară, s'o camuflezi adică. Activitatea însă continuă!

— O fi continuând activitatea, dar până nu auzim sirenele pentru ridicarea alarmei, noi nu aprindem lampa!

— Laisse-le! — intervine împăcuitoare și în franțuzește nevastă-mea — ai puțină răbdare că n'o fi cine știe ce...

Văzând că n'o scot la capăt, mă las obosit pe un scaun. Cam după un minut scot bricheta, ca să-mi luminez cadranul ceasului:

— Nu aprinde țigară! — sare ca arsă soacră-mea.

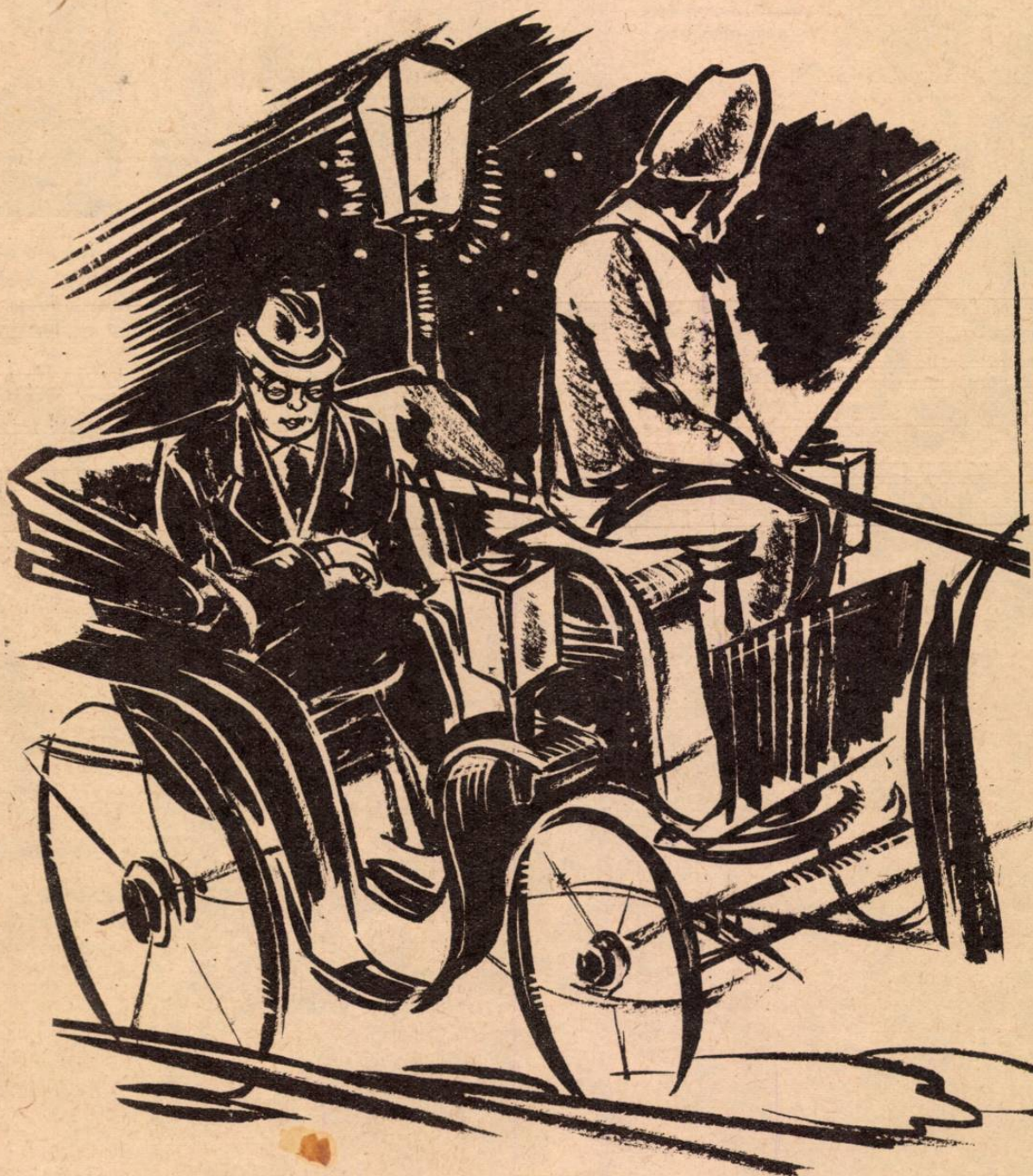
— Oameni buni — urlu eu, acoperind sunetele radioului — e zece fără un sfert; de un sfert de ceas a trecut exercițiul și noi stăm pe'ntuneric!

— Păi cu radio al dumnealui, poate să ne cadă bombe peste noi și noi habar să n'avem! — observă soacră.

Când s'a făcut însfârșit lumină, casa era dată peste cap, ferestrele fiind acoperite nu numai cu hârtie albastră — cum era firesc — ci și cu macaturi.

Și uite, eu legalistul — a încheiat interlocutorul meu — am rămas certat cu familia, ca un infractor la măsurile ordinei constituite.

IOAN MASOFF

Oiața și moartea UNEI MELODII

CUM SE NAȘTE ȘI CUM SE LANSEAZĂ
UN CÂNTEC. CE SE MAI ȘTIE ASTĂZI
DESPRE CELEBRITĂȚILE DE ODINIOARĂ?

Melodia de succes se
pândește pretutindeni.
Iată-i pe acești țișănuși
care colindă străzile, co-
laborând și ei la lanse-
rea unui cântec.

În fața microfonului, o ar-
tistă de music-hall cântă
pentru prima dată o melodie,
destinată a face acolul
lumii.

○ revistă franceză scria de curând că
în Franța se nasc treizeci de melodii
pe zi. Cifra pare enormă, dar să ne
bucurăm că măcar în această direcție Româ-
nia nu este cu mult mai prejos decât patria
lui Maurice Chevalier. Dacă piese de teatru
autentice apar câte una sau două pe an — și
aceasta în cel mai fericit caz — în schimb despre
melodii nu există motiv să ne plângem. Zilnic ne
este dat să auzim noi cântece, fie la radio, fie
prin restaurante sau teatrele de revistă. Autori dra-
matici, aduși din anonimat, la celebritate, țara noastră
n'a mai dat de nu știu când. Compozitori însă au fost
lansați cu duimul în ultima vreme și poate în curând vom
trebui să renunțăm la formula „românul se naște poet”, adop-
tând-o pe aceea a „românului născut compozitor”. Cum se explică
această prolificitate nu putem ști. Constatăm doar că urechile ne sunt
zilnic asaltate de noi melodii, care par că seamănă cu altele auzite și
altcândva, dar care nu sunt totuși aceleași... decât pe ici pe colo...

* * *

Cântecele acestea au o viață din cele mai scurte. Dispar cu aceeași
repeziție cu care au fost scoase la lumină. Despre o carte se vor-
bește vreme îndelungată. După ani și zeci de ani rămâne valabilă și
poate fi recitită fără teama de-a ține în mână o „vechitură”. Dar
melodia? Ce să mai vorbesc de „Valencia” și „Ramona”, de acum
mai bine de zece ani? Mărturisesc, că simt chiar o jenă în momentul
când scriu aceste titluri. Se poate să sune ceva mai fals decât aceste
două nume? Și cu toate acestea, aduceți-vă aminte câtă vâlvă au
făcut ele la vremea lor, cum fiecare le îngâna, cum se pricepea, re-
frenul, cum fiecare se simțea dator să-și distreze oaspeții cu sunetele
acestor două melodii, importate din străinătate și care porneau din
pâlnia gramofonului.

Dar poate că am ales cântece prea vechi. Adică ce-au trecut
vârsta de zece ani. Să alegem unele mai noi. Cine-ar mai avea
curajul să cânte azi „Glasul roților de tren” sau „Pentru dumneata
madam”, „Spune-mi unde, când și cum” melodia insinuantă lan-
sată de o artistă drăguță ce altceva, decât indiferență mai pro-
duce astăzi? Și doar nu sunt decât câțiva ani decând la fiecare
colț de stradă te pândește acest refren. „Nunuța” mult regreta-
tului Ionel Fernic, „Femeia, eterna poveste”, „Te-am aștep-
tat plângând”, „Ne-am cunoscut în carnaval” de Halm,

melodii care au făcut ocolul
tuturor vârstelor, claselor so-
ciale și al țării întregi, cu foarte
puțină vreme îndărăt, sună fals
că o finichea. Nu numai că nu
mai au nici o rezonanță, dar te
lepezi de ele, dacă-ți vin în
minte, ca de un vis care nu-ți
face plăcere. Nu reușesc să
nască nici măcar acel sentiment
de duioșie ce se ivește oride-
câteori e vorba de-un lucru din
trecut, care ți-a fost drag.

* * *

Același lucru se întâmplă și cu
melodiile străine. Din 1851 până
astăzi: „Societatea compozito-
rilor francezi” a trecut în catas-
trophe ei peste patru sute de
mii de cântece. Cea mai ră-
mas din ele? Mai și-a-duce ci-
neva aminte de celebra melodie
„Sous les ponts de Paris”, lan-

Maurice Chevalier, cel mai popular
șansonetist francez, care grație vocii
și farmecului său a făcut celebre
zeci de melodii.

Mistinguette, artista
care a cunoscut cele
mai mari izbânzi, în
interpretarea șanso-
netelor.

le primește — din dorința de noutate — pe ace-
stea, aruncându-le la coș pe cele ce deabia îi
mersese atât de bine la inimă și îi ghicise atât de
bine sentimentele... Și jocul continuă, ceea ce-a
fost bun ieri, căpătând azi miros de mușcal
și ceea ce e azi celebrat, devenind mâine
aproape rușinos de mărturisit.
De unde această ingratură? Să fie oare
răspata ușurinții și prolificității cu care sunt
aruncate pe piață cântecele cu celebritate
de-o clipă, și numai de foarte puține ori,
neîndoelnică?..
LIVIU FLORA

Cântecul de succes —
iată un tovarăș admi-
rabil al singurătății.

1. Fiindcă femeile înrolate în armată urmează să poartă și ele cască de oțel, coaforul regimentului nu le mai piaptână cu bucle, ci le taie, pur și simplu, părul scurt, ca să le fie mai ușor.

LECȚII PENTRU NOII BUCĂTARI

2. Pentru ca absolut toți soldații să poată lua parte activă la războiu, femeile engleze îi vor înlocui la bucătărie precum și în toate serviciile auxiliare. Iată, în fotografia noastră, primul curs pentru bucătarii — recte bucătăresele — regimentelor.

Infanteria engleză se antrenează, făcând marșuri cu măștile de gaze.

PLANUL A FOST FĂCUT...

Conducătorii Germaniei adunați în consiliu de războiu, în frunte cu cancelarul Hitler, mareșalul Goering și von Ribbentrop se sfătuiesc în jurul hărții Poloniei.

FÜHRERUL ZÂMBEȘTE

Führerul zâmbește satisfăcut, primind defilarea trupelor sale care pornesc spre frontul de Veste.

A cîncea săptămînă DE RĂZBOI

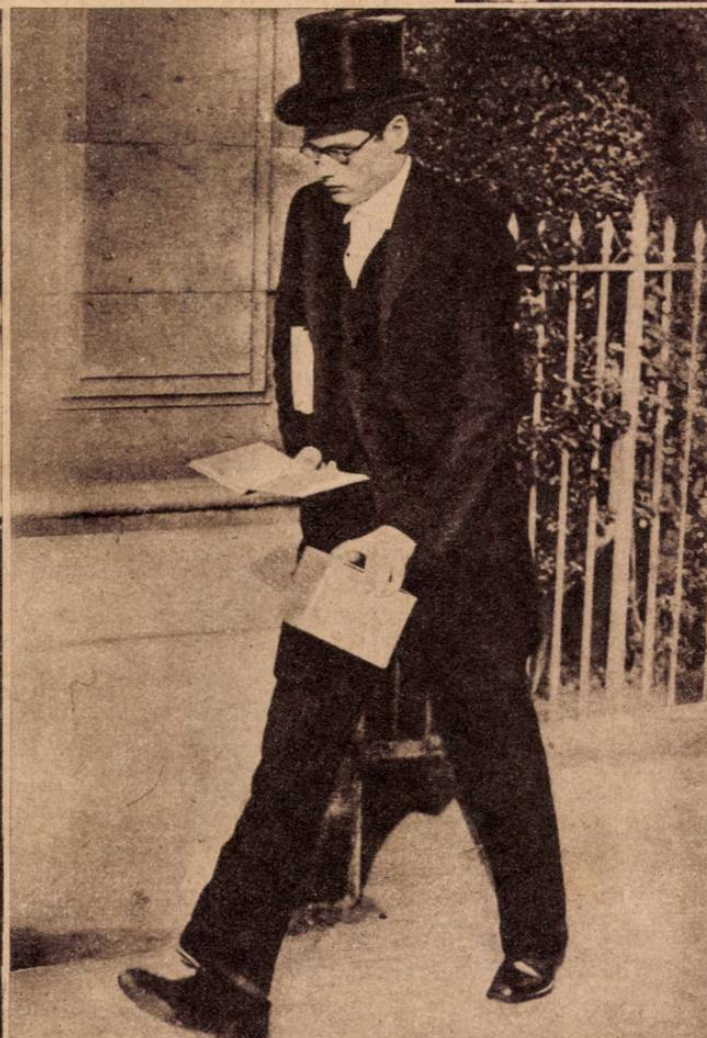

Intrarea într'un adăpost al
liniei Maginot.

Cea mai veselă oră a zilei:
distribuirea corespondenței.

Un soldat englez, aflat pe teritoriul aliaților, se sărută,
pe o bancă dintr'un parc al Parisului cu o guvernanta
franceză.

CU JOBENUL IN CAP

Și obicinuita redingotă, elevul dela Colegiul Eton
din Anglia, se îndreaptă spre sala de cursuri. O sin-
gură schimbare de data aceasta: cutia cu masca d-
gaze, pe care orice englez o poartă cu sine.

PRIMA FOTOGRAFIE A INAINTĂRII FRANCEZE
IN GERMANIA

Depe o poziție nou cucerită, un tun francez b-
spre liniile germane.

REALITATEA FEMEII

GIMNASTICA N O U L U I N Ă S C U T

EDUCAȚIA modernă, care are drept scop perfecțiunea fizică și psihică a individului, cere cu totul alte metode decât cele cu care am fost crescuți noi. Astfel au fost experimentate o serie de exerciții gimnastice pentru noii născuți, care să le ajute la dezvoltarea echilibrată a mușchilor, să le activeze circulația sângelui și să le desvolte șira spinării.

Exercițiile de gimnastică vor fi făcute cu binișorul, iar mama își va da osteneala să-î facă micuțului cât mai plăcute aceste exerciții. Cel mai indicat este ca gimnastica aceasta să se facă de dimineață, în fața unei ferestre deschise sau dacă este foarte cald, pe terasă sau în balcon.

După gimnastică, micuțul va fi culcat și lăsat să se odihnească zece minute.

CLAUDE

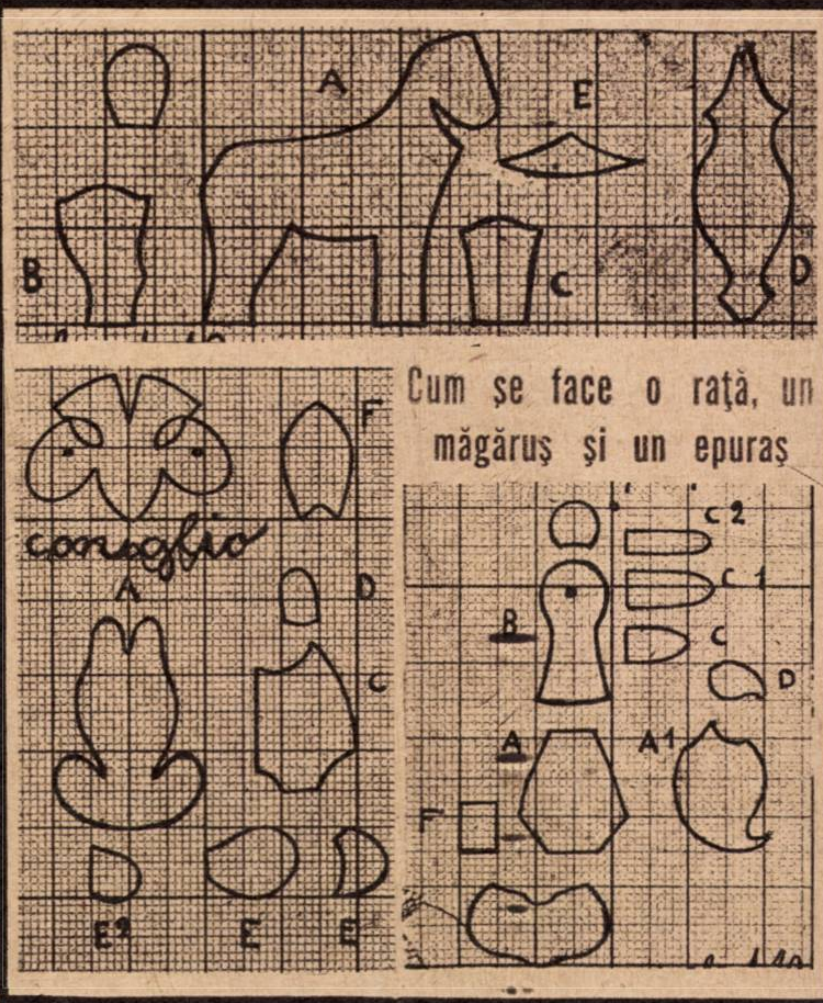
1. Copilul va fi culcat pe spate. Mama îi va ține, cu o mână, picioarele, iar cu cealaltă îi va sprijini genunchii, ajutându-l să se ridice.

2. Culcat pe spate, copilul va fi ținut cu o mână în dreptul rinichilor, cu cealaltă de glesne și ridicat, într-o ținută absolut rigidă.

3. Cu o mână îi vom îndoi un picior, din genunchi. Pe celălalt i-l vom întinde, apoi vom alterna mișcarea de vreo câteva ori.

4. Copilul va fi tras la marginea mesii pe care face gimnastică. Trupul mamei îi va fixa ambele picioare, iar cu mâinile micuțul va fi ținut de subțiori și ridicat de vreo câteva ori, atrăgându-i-se atenția spre un punct fix, de alături.

5. Cu o mână veți imobiliza picioarele copilului, cu cealaltă îi veți ridica alternativ, mâinile în sus.

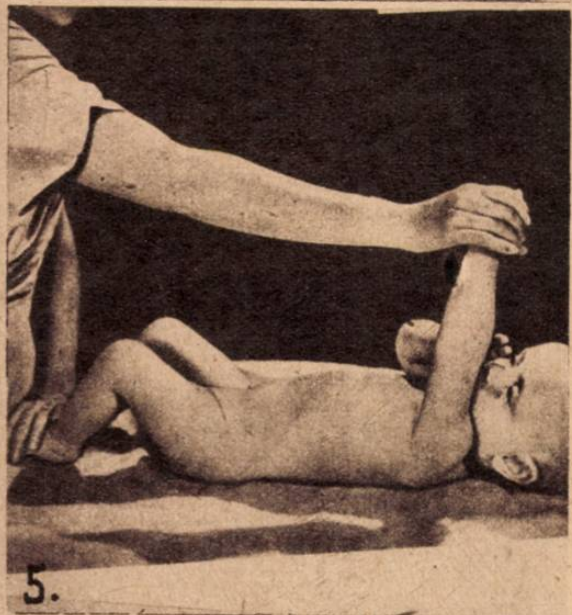
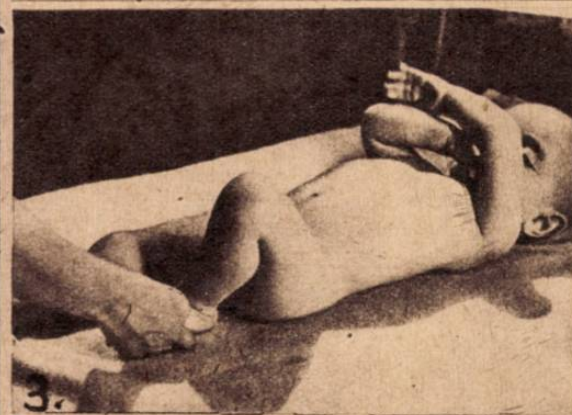

Cum se face o rață, un măgăruș și un epuraș

a) A luat 30 cm. de pânză și 30 centimetri pluș cenușiu, a croit după modelul alăturat. În locul ochilor a pus doi nasturi de sticlă, iar botul și mustrățile le-a brodat cu cotton perlé. Urechile le-a căptușit cu o bucată de mătase roz, pe care a avut-o mai de mult.

b) Rața se face și mai ușor, din pânză albă (30 cm.) și 20 cm. pânză portocalie. Suportul pe care stă rața și botul ei se vor face din pânză portocalie.

c) Pentru măgăruș este nevoie de 30 cm. pânză cenușie. Copitele, ochii, vârful cozii, botul sunt făcute cu mătase gris închis.

„Leagănușul Sf. Ecaterina”

— „LĂSAȚI PRUNCII SĂ VIE LA MINE!” —

O OPERĂ DE MARE FILANTROPIE

DE pe o lungă alee de tei, ce până mai ieri îmbălsămau împrejurimile cu îmbătătoarea lor mireasmă, nimeresti în curtea vastă, cu nenumărate straturi de flori, ce adăpostește căminul a peste trei sute de prunci a căror naștere e învăluită în scutecele mizeriei și ale desnădejdei. La căpătâiul fiecăruia sălășluiește o dramă: vârstare aruncate pe drumuri, de mame înșelate și părăsite de seducători fără conștiință. Ponosul, de sigur, tot pe ele le lovește și reporterul se grăbește să anunțe, cu o indignare pe care o crede, vai, originală: „O mamă denaturată”... și adjectivul barbar continuă, fără nicio cutremurare de inteligență.

Unele mame au, însă, curajul să înfrunte hula și „Leagănușul Sf. Ecaterina” le acordă, în limitele paturilor de cari dispune, un refugiu unde să-și poată întreține țâncul, în perioada grea a alăptării. Pus azi sub oblăduirea ministerului sănătății și a Eforiei Spitalelor Civile, se bucură de o asistență medicală deosebită, ca micuții să crească în condițiuni fericite.

PUȚINĂ ARHIVĂ

După o carantină de douăzeci de zile, având ca scop evitarea unei eventuale contagiuni, mama cu odrasla sunt trecute în pavilionul întâi: o donațiune a doamnei Ecaterina Cantacuzino, în care curățenia și largimea se îmbină cu bună-voia răzătoare a griuliei supraveghetoare, înconjurată de un stol de infirmiere și ajutoare, studente frumușele și simpatice, cari aduc, cu zâmbetul lor primăvărat, o notă de căldură în lumea aceea de făpturi mărunte, plutind în negura unui viitor de păclă. Sunt unsprezece saloane, fiecare cu câte zece paturi liliputane ca și ocupanții lor, despărțite între ele cu paravane izolatoare, de sticlă, și peste tot predomină albul... imaculat ca și gândurile ce animă pe micii posesori.

Un cântar, ce face parte integrantă din fiecare salon, servește să se constate zilnic greutatea sugacilor, spre a se putea stabili paralele indicatoare. În cazurile de rachitism, o cameră pentru raze ultra-violete formează un tratament părintesc pentru atenuarea tarei ereditare. Ființează, de asemenea, cum era și firesc de altfel, o sală de pansamente, utilată cu toate aparatele de mică chirurgie, un laborator de analize, perfect înzestrat, precum și un serviciu de radiologie, cu aparatele cele mai moderne.

Sunt, în total, patruzeci și patru de saloane și, cum „Leagănușul Sf. Ecaterina” cuprinde două servicii: unul dependent de ministerul sănătății, cellalt de Eforia Spitalelor Civile, fiecare din ele se compune din douăzeci și două de saloane, prevăzute cu câte-un pavilion de carantină, unul de copii până la un an și cel din urmă, cu copii dela unul până la doi ani. Din ce, până mai deunăzi, nu erau decât două pavilioane, numărul lor, datorită străduinței așezămintelor cari au luat această instituție sub aripile lor, precum și carității

nobilelor doamne din înalta societate, a ajuns să fie astăzi de șase... și tinde să crească încă. Nu e de omis amănuntul prețios că Regina Elisabeta și Regele Carol I figurează printre fondatorii „Leagănușului”. Fiecare salon are o cameră de baie cu patru putine și instalație de apă caldă și rece, precum și o rezervă pentru cazuri suspecte, înțelegându-se, prin aceasta copiii presupuși de a fi atinși de diverse afecțiuni. Un corp medical select aduce blând la îndeplinire misiunea ce stă la temelie „Leagănușului”. Serviciul Eforiei Spitalelor Civile are în frunte pe d-l d-r Ion Oreviceanu, iar cel al ministerului sănătății pe d-l profesor d-r Titus Ganea, secundați de d-na d-r Marioara Georgescu, d-nii d-r Willy Grünberg, d-r Ilie Toma și alții, precum și de șase interni, în permanentă veghe ca totul să se desfășoare în cea mai desăvârșită orânduială și cărcotașii pensionari să se simtă „ca la ei acasă”. E de notat și existența unui amfiteatru, în care se reprezintă, săptămânal, personalului (infirmierelor) și mamelor, câte un film instructiv.

„PE IARBĂ VERDE”

Norma de folosire este aceasta: pentru întreținerea complet gratuită, fiecare mamă admisă aci are a-și lua în sarcină și misiunea de doică a unuia din copilașii ale căror mame au murit în spitale (sau sunt bolnave) și au fost trimiși de oficiul de „Asistență socială” de pe lângă ministerul sănătății, sau de primărie, care are și ea un număr de vreo cincizeci de paturi, destinate nenorociților lepădați pe la garduri sau chiar prin trenuri. Aceștia, neînscrși la niciun oficiu de stare civilă, paria din chiar clipa zămislirii lor, n’au harul niciunui nume, măcar ca al unui câine. Numai după ce primăria, prin organele ei, face o preliminară anchetă, spre a descoperi, eventual, urmele familiei nenorocitului, acesta — la cercetările cu rezultat negativ, ceea ce e în majoritate cazul — capătă și el un nume, cu care va fi îmbarcat pe valurile lumii. În trăsături generale, întâlnim aci patru categorii de copii: cei prin definiție urgisiți, adică pruncii lepădați, apoi cei din case nevoiașе sau unde sunt părinți bolnavi, ori familii numeroase (cari au peste șase copii) și, în sfârșit, orfanii.

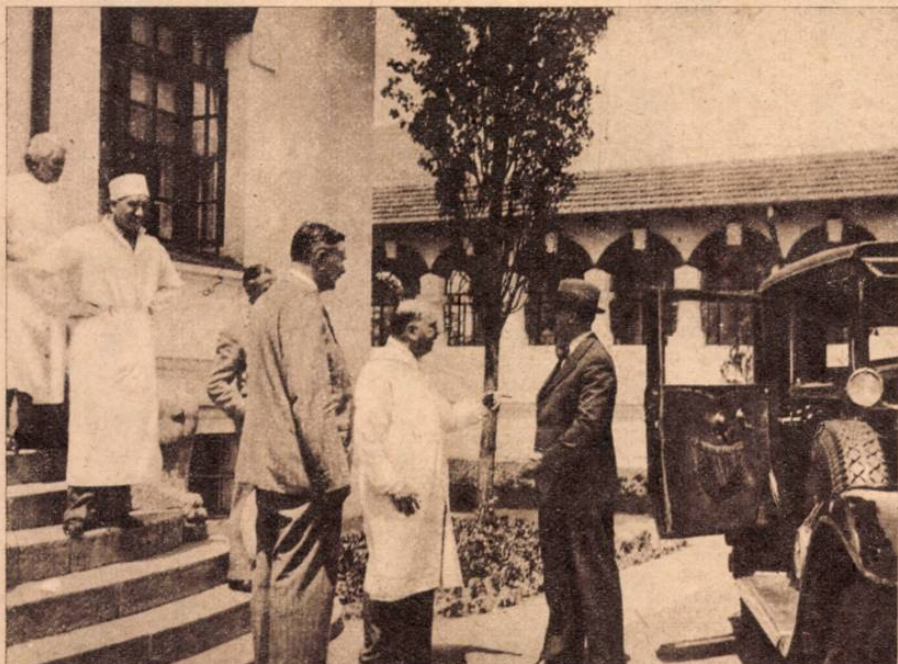
După ce și-au făcut stagiul în pavilionul întâi, trec la al doilea, purtând numele donatoarei Irina Ghica, ce comunică, printr’un culoar spațios și închis, cu cellalt și unde, dela alăptarea la sân, alternând cu hrănirea artificială: lapte condensat și lapte pulverizat, sunt supuși unui nou regim de alimentație, fiindu-le consacrată, pentru aceasta, o bucătărie specială. Și atât aceasta, cât și cea a personalului, sunt întreținute într’o stare de igienă fără prihană.

Fiecare din instituțiile sociale din țară (Casa Muncii C.F.R., Casa Asigurărilor Sociale, etc.) dispune de un număr de paturi, cari pot fi ocupate de copiii trimiși de ei, în schimbul, firește, ale unei contribuții.

Toate doicile se înfățișează într’o ținută de spital: ha-

late roșii (spre deosebire de cele albe ale surorilor) și bonete. Ele locuiesc în camere curate și au sufrageria și băile lor speciale.

O pajiște întinsă, îmbietoare, îngăduie mamelor să ia masa—vara, negreșit,—pe „iarbă verde”, cu feții sau Cosânzenele lor, în aerul ozonat al șoselei Kisseleff. Și dacă, după doi ani, micuții n’au norocul să fie adoptați de familii înstărite, cari n’au fost binecuvântate cu copii, și nici pe acel al lui Constantin Cărbuș, finul lui Tănase, care l-a găsit într’un vagon și l-a luat sub scutul său, sunt trimiși la dispensarul din comuna Nedelea (județul Prahova), de pe moșia doamnei Caragea, de unde urmează să fie distribuiți în medii rurale. Și apoi... Dumnezeu cu ei! PETRE LAZARIU

D-l prof. dr. Titus Ganea, cu d-l general dr. Marinescu, ministrul sănătății și d-l secretar general al ministerului, dr. Tănăsescu, fost directorul serviciului sanitar al Capitalei.

1. Aspectul unui salon. Copiii pe scaune prinse într’o masă.

2. Copii pe iarbă verde

3. Vizită medicală în grădina instituției.

4. Grup de doctori. În mijloc prof. dr. Ganea.

5. Mame cu copii.

DOAMNA ROOSEVELT INCLINĂ SPRE DREAPTA!

ACEASTĂ descoperire a făcut-o un reporter fotografic american și a produs multă vâlvă în clipa când și-a exprimat convingerea că doamna Roosevelt, soția Președintelui St. Unite, ale cărui idei democratice sunt bine cunoscute, are o înclinare spre dreapta. Dar reporterul american s'a grăbit să adauge că înclinarea este de ordin pur fizic și a demonstrat aceasta cu o serie de fotografii pe care le luase între timp. Intr'adevăr, lumea a văzut că d-na Roosevelt are umărul drept mai jos decât cel stâng și pe bună dreptate s'a zis că: „d-na Roosevelt înclină spre dreapta”. „Realitatea Ilustrată” și-a putut procura o serie de fotografii ale d-nei Roosevelt în viața publică și particulară din care reiese tendința spre dreapta a soției Președintelui Statelor Unite.

Pe cal, mișcarea spre dreapta devine mai vizibilă datorită poarte și greutatei de a sta în șea. Umărul drept este mereu înclinat.

James Roosevelt pleacă în Europa cu avionul. La aeroport e condus de bunica și mama lui, a cărei înclinare este vizibilă.

Nora d-nei Roosevelt păstrează o atitudine dreaptă în timp ce d-na Roosevelt, în fotoliu, are veșnica-i înclinare a umărului drept.

Ora de călărie zilnică n'o poate face să-și piardă această înclinare a umărului. Se observă atitudinea d-nei Roosevelt pe cal.

John Roosevelt s'a căsătorit. Fericită, familia pozează, dar d-na Roosevelt înclină umărul mai mult decât de obicei.

MODA DE SEARĂ

Toaletă de seară albă, lucrată în stil grec.

„Papillon de nuit”, creația unui mare case de mode din Hollywood, pentru Anita Louise.

În sezonul care se anunță se vor purta foarte mult Țesăturile „ecos, saise”. Până și rochiile de seară vor fi confecționate din taffetas, sau alt material obicinuit, cu acest desen.

Ann Sheridan a purtat la o recentă serată hollywoodiană această simplă dar extrem de elegantă rochie de seară din crepe satin gris perle, cu o centură foarte lată de catifea pan, neagră.

Rochie albă de voile, cu încrustații de dante neagră. Croială simplă, subțiază silueta

Ultimele GANGANURI

DIN ORAȘUL FILMULUI AMERICAN, HOLLYWOOD

turnăm din nou scena. Dar, de data aceasta, Budha va fi plasat pe un piedestal înalt și d-ta vei căpăta un cec de două sute de dolari.

CHARLES LAUGHTON ȘI BETTE DAVIS

Cred că cel mai mare compliment făcut în ultima vreme unei vedete este cel pe care l-a adresat Bettei Davis, cel mai bun și mai notoriu actor al timpurilor noastre: Charles Laughton. Unul din primele lucruri pe care le-a făcut Laughton, imediat după sosirea sa la Hollywood după o ședere de trei ani la Londra, unde a interpretat rolul jucat odinioară de Lon

Chaney în „Cocoșatul dela Nôtre-Dame” a făcut o vizită în studiourile Warner-Bros, pentru a vedea pe miss Davis. El n'o întâlnise niciodată până atunci, dar — după cum i-a mărturisit vedetei — îi văzuse toate filmele.

HOLLYWOOD-UL O NEGLIJEAZĂ PE LUISE RAINER

Carierea Luisei Rainer e în declin. Nu i se mai încredințează, decât la lungi intervale, câte un rol cu adevărat demn de reputația ei. Nici la Londra, unde a poposit de curând, n'a avut noroc, fiind întâmpinată cu răceală de către critici care i-au reproșat că și-a exagerat jocul într-o piesă în care a apărut.

Trebue să adăogăm că un reproș similar a fost făcut vedetei de câțiva producători cinematografici americani. Deaceea Luise nu e acum la Hollywood...

TARZAN NU ESTE O GORILA

Johnny Weissmüller se reîntoarce în cinematograf, după doi ani de absență. Afirmă că e încântat să-și regăsească personajul său. De cincizeci de ori campion individual de natație, de șaptezeci și cinci de ori recordman de viteză la Jocurile Olimpice, acest înotător minunat, care și-a făcut, în chip

Cea mai recentă fotografie a lui Johnny Weissmüller

(Dreapta) Gloria Dickson este o fumătoare pasionată.

(Sus) Două celebre vedete ale ecranului Charles Laughton și Luise Rainer.

BUDHA ÎN STUDIO

Pe platou, domnea o agitație neobișnuită.

— Am spus de o sută de ori, strigă celebrul regisor Frank Capra, că-mi trebuie pentru astăzi cel mai târziu o statuie a lui Budha!

O fetișcană frumușică ieși din rândul figurantelor.

— Cine ești d-ta?

— Alice Sharfield, fiica unui colonel din trupele britanice din India.

— Și ai o statuie a lui Budha?

— Da. Răposatul taică-meu mi-a lăsat-o... A aparținut, pe vremuri, unui sanctuar din Lucknow.

— Jackie! strigă Capra asistentului său, sări numaidecât cu miss Sharfield într'un automobil și adu-mi-l pe Budha!

O jumătate de oră mai târziu, Capra examina cu admirație o statuie de jad, înfățișându-l pe Budha Gautama-Cakya-Mouni.

— Să fie așezat pe jos, aci, în stânga! hotări Capra. Mda, merge bine...

— Ah, nuli exclamă Alice Sharfield, un sfânt indian a spus tatălui meu să nu-l așeze niciodată pe Budha pe jos. E un act nerespectuos care poate provoca o catastrofă.

— Miss Sharfield! o întrerupse scurt Frank Capra, n'am ce face cu sfaturile d-tale. Vei căpăta, dealtfel, un cec de o sută de dolari drept clișie pentru Budha al d-tale. E, cred, deajuns!

Seara, după terminarea turnării, toată lumea părăsi platoul.

— Să vizionăm scenele turnate astăzi, spuse Capra asistentului său. Miss Sharfield, poți să iei și d-ta parte la această vizionare la care — după cum cred că știi — nu asistă deobicei, decât starurile și cu mine.

— Mulțumesc, spuse Alice, dar mai întâi să mi-l iau înapoi pe Budha.

Cu statuia sub braț, se îndreaptă spre sala de proiecție. În clipa aceea, un fum gros ieși din cabină.

— Foc! Foc! se striga din toate părțile.

În câteva minute incendiul distruse toată sala. Capra abia putu să se salveze, scăpând cu ușoare arsuri la mâini. Operatorul izbuti să scape de flăcări, dar pelicula pieri în întregime.

Alice Sharfield se afla îngrozită, într'un colț al sălii, ținând pe Budha strâns în brațe. Frank Capra se uită la ea și-i spuse:

— Aveai dreptate, miss Sharfield. Dealtminteri am impresia că acum Cakya-Mouni-ul d-tale surâde ironic și-și bate joc de mine. Măine va trebui să

strălucit, studiile la Universitatea din Chicago, este însă exasperat de confuzia continuă pe care, jumătate în glumă, jumătate de bună credință, o fac oamenii între el și Tarzan. — Mi se cere să mă urc pe copacii grădinilor sau să mă arunc în piscină, în frac, tot astfel cum se cere unui tenor să cânte romanța lui preferată sau comicului să distreze pe invitați, — suspină el. „Ași vrea ca oamenii să știe că nu sunt o gorilă!”

WINCHELL IMPOTRIVA INAMICULUI PUBLIC

„Walter Winchell a prins un dușman public!”
„Sherlock Winchell triumfă!”

„Walter Winchell, vedetă a cinematografului și a microfonului, devine G. Men.”

Astfel, s'au exprimat câteva din ziarele americane, în ziua când celebrul gazetar Walter Winchell a dat — pe mâna lui J. Edgar Hoover, pe sinistrul bandit Louis Buchalter, zis Lepke. Lepke câștiga pe vremuri, prin șantaj, amenințare și asasinat, aproape 2 milioane de dolari pe an. Când Edgar Hoover a venit la putere și a curățat Statele Unite de gangsteri, Lepke a izbutit să scape. J. E. Hoover oferi o primă de 50.000 dolari pentru prinderea banditului.

Intr-o bună zi, cineva telefonă lui Walter Winchell:

— Winchell? Lepke ar vrea să se pună la dispoziția lui Hoover dar se teme că G-menii îl vor ucide pretextând o tentativă de fugă. Găsiți dvs. o soluție? Winchell vorbi cu Hoover. Se aranjă ca Walter Winchell să aștepte în automobil la încrucișarea străzilor a 28-a și a 5-a. Acolo, Lepke se urcă în automobilul gazetarului și chiar în aceeași clipă pătrunse și Hoover, pe cealaltă ușa.

Nici banditul nici polițistul nu erau înarmați. Numai Winchell avea un revolver.

— Domnule Hoover, spuse el, iată-l pe Lepke.

— Ce mai faci? îl întreabă Hoover.

— Foarte bine, mulțumesc. Fericit de a vă face cunoștință.

Se pare că Lepke va fi condamnat la cel puțin 164 ani închisoare, pentru numeroasele crime săvârșite. În clipa arestării, n'avea asupra lui decât 1.700 dolari, — tot ce-i mai rămăsese din averea de odinioară.

— Va să zică spuse Winchell, tot mai rentabil e să fii artist decât gangster.

MĂRIȚI cu 100%

strălucirea surâsului Dv.

după cum artistul, cu pensula sa mărește cu 100% faimă modelului său; realizați acest miracol, grație Kolynos-ului.

E suficient pentru aceasta de a peria dinții Dv. de două ori pe zi cu un centimetru de Kolynos pe peria uscată: veți constata strălucirea extraordinară pe care o vor căpăta dinții Dv.

ILUMINAȚI SURASUL Dv. cu KOLYNOS

Chirurgie estetică

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLF HOFFMAN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
Bul. Domniței 32. Tel. 41950

a nasului
urechilor
fetei
gusei
și pieptului

CITIȚI REVISTA

CINEMA

Citiți în fiecare săptămână

„Medicul nostru”

Așa trebuie să fie?

La 40 ani
80 kgr.

La 20 ani
55 kgr.

NU! Nimeni n'ar trebui să fie gras arătând astfel bătrân. Există de zeci de ani un mijloc ideal pentru slăbire și menținerea siluetei.

Tabletele de slăbire Kissingen

compuse din sarea naturală a renumitelor Băi Kissingen

BOXBERGER KISSINGEN

În cutii originale ambalate în celofan.

Un grup dintre numeroșii voluntari aviatori englezi, primind primele instrucțiuni.

CĂRȚI DE JOC REZISTENTE

June Nelson din Lake Mahawk (Statele Unite) a fost subiectul distracției vizitatorilor de pe plajă, când a apărut în noul ei costum,

compus din cărți de joc. Cei cari se așteptau s'o vadă eșind din apă fără faimosul costum, s'au înșelat, că ci cărțile de joc au fost impregnate cu o soluție contra apei, astfel c'au rezistat de minune.

CITIȚI

MAGAZINUL

Nuvelă motscoisistă de TR. POPESCU

(URMARE DIN NUMĂRUL TRECUT)

Numărul greșelilor îți indică de câte ori trebuie să rotești cheia în broască. Atențiune mare, căci o răsucire în plus sau în minus îți aduce nenorocire! Procedai întocmai și ajunsei la poarta camerei roșii cu scările așezate într'un colț obscur. Înainte de a deschide poarta, plimbai candela în toate sensurile ca să-mi dau seama de natura ascunzătoare în care mă găseam. Un moment de ezitare, apoi o aruncătură de privire peste umăr și deschisei pripit poarta camerei roșii. O tăcere de mormânt domina totul.

Intrai, închisei imediat poarta după mine, învârtii în broască cheia pe care, avusesem grije s'o scot din ușa după operația deschiderii și ridicai candela atât de mult cât putui, să examinez, decorul camerei roșii în care cu ani în urmă un tânăr vâstar din familie fusese găsit mort, iar acum în închipuirea bătrânei perechi de jos, fantoma contesei.

Dar camera aceasta trăise — după cum mi-a afirmat moșneagul — multe tragedii în care elementul fantomă, legat de superstiție și apoplexie și-au făcut cu prisosință datoria, până la capătul de necrezut al legendei, cum ar fi spre exemplu istoria unei soții fricoase și sfârșitul tragic pe care l'a avut în urma unei farse a bărbatului ei, care voia s'o îngrozească.

Privind această mare cameră obscură, cu ochiurile întunecate ale ferestrelor, cu ascunzișurile și alcovurile sale, înțelegeai perfect că legendele au ieșit din ungherele acestora negre, din acele întunecimi bogate în teroare.

Candela mea avea o mică limbă de flacără, a cărei lumină nu ajungea până la celălalt capăt al camerei, lăsând în jurul ei un ocean de mister.

Mă hotărâi să fac numai o cercetare amănunțită a camerei și să alung închipuirile fanteziste pe cari le sugerau această obscuritate.

După ce mă asigurai că ușa este bine încuiată, începui să examinez camera făcând înconjurul fiecărui mobilier, ridicând draperiile paturilor, și îndreptând covoarele. Ridicai stururile și mă asigurai de încuierile ferestrelor, înainte de a închide jaluzelele, mă așezai în genunchi pentru a privi prin neagra deschizătură a căminului, izbii tăbliile de stejar vechi pentru a descoperi o ieșire secretă. În cameră erau două oglinzi imense având de fiecare parte o pereche de candelabre de porțelan. Aprinsei toate aceste lumânări una după alta. În cămin lemnele erau așezate pentru a primi flacăra chibritului. Îl aprinsei pentru a evita orice dispoziție de a fi cuprins de fior și când fu bine aprins, îi întorsei spatele pentru a examina din nou camera. Apropiasem de cămin un fotoliu acoperit cu pânză și o masă formând un fel de baricadă înaintea mea; pe masă aruncau cu un gest de ușurare revolverul.

Abia căzu revolverul și un sgomot de arcuri ce se destind îmi aduseră imaginea stranie a mesei care se lungea. Masa se întindea în fața ochilor mei. Trei secunde să fi durat totul, sau trei ani? Ochii mi se dilataseră excesiv și avusei impresia că acele două aripi ale mesei ce se lungeau scot la iveală de sub ele o a treia placă. Mă aplecai să văd mai bine. Pe placa aceasta erau gravate semnele următoare:

Sub ele era scris cu litere obișnuite cuvintele: „Această înaltă gândire m'a obsedat întreaga mea viață”. Imediat după aceste cuvinte erau iar niște semne, iar sub ele scris:

„Om politic și filozof român, creatorul „teoriei fatalismului” (1845-1882).

Bănuii imediat că era vorba de o simplă criptogramă, lucru frecvent și des uzitat pe acele timpuri și că acel cuvânt cu explicație constituia cheia de soluționare. Rapid înlocui semnele ce formau numele personajului și tatonând textul, obținui explicația cifrului. Era un pensu admirabil.

Examenul amănunțit al camerei mă liniștise oarecum, dar găsim încă prea stimulate pentru imaginația mea, obscuritatea părților îndepărtate ale camerei și liniștea lor perfectă.

Umbrele alcovului și aceea a fundului camerei în particular, aveau nedefinibilă calitate a unei prezențe ce se ascunde, acea bizară sugestie a unei ființe vii ce stă gata la pândă; impresia care te cuprinde așa de ușor când ești înconjurat de tăcere și de singurătate. Însfârșit pentru a mă liniștii, luai candela, înaintai până acolo și mă convinsei că nimic tangibil nu se găsea. Pusei sfeșnicul pe dușumeaua decorului și-l lăsa în această poziție.

În acest moment eram într-o stare extraordinară de nervozitate cu toate că mintea-mi nu putea să-și explice cauza.

Eram convins că nimic supranatural nu putea să se întâmple și pentru a-mi trece vremea mă gândii să recit ceva.

Declamai câteva versuri din Baudelaire cu glas tare, dar ecoul lor îmi fu neplăcut. Pentru același motiv, părăsii după câțiva timp o conversație cu mine însumi asupra imposibilității fantomelor și a strigoilor.

Îmi închipui din nou pe cei doi bătrâni pociți din cameră și încercai să mă interesez de ei. Negrul și roșul întunecat din cameră mă turburau. Chiar cu cele șapte lumânări, sala era încă obscură. Partea dinspre alcov se găsea într'un curent de aer și mișcările flăcării făceau mereu să sară și să danseze umbrele și penumbrele.

Fixai la un moment dat peretele. Îmi frecai bine ochi. Privii atent și văzui perfect cum în jocul lor flăcările dansau niște figuri. Precis putui constata, că nu era o simplă iluzie. În jocul lor acele figuri luau forma aceasta incompletă.

Citii cu surprindere cuvântul și un tremur ușor mă sgudui. Care era explicația acestui fenomen? Încetul cu încetul mă calmai și căutai să-mi dau singur explicația admitând că totul se datorește stării mele nervoase, cât și întâmplării.

Dar în definitiv cu norii nu este același lucru? Nu mai văzusem sus pe munți cu două zile înainte, un Apollo din Belvedere clădit la întâmplare pe bolta de cobalt a cerului, de niște Cumulus?...

Cercând să-mi împrăștii aceste întunecimi, mi-adusei aminte de lumânările ce le văzusem în candelabru din pasaj și cu o ușoară efortare ieșii la lumina camerei, cu candela în mână, lăsând poarta deschisă și în curând revenii cu alte 10 lumânări. Le pusei în bibelourile ce ornau ici colo camera, le aprinsei și le aranjai în colțurile unde obscuritatea era mai adâncă; unele pe podea, altele în ochiurile ferestrelor și în fine cele

17 lumânări ale mele fură astfel așezate, că cel mai mic colț al camerei, era direct luminat de una din ele.

Îmi trecu prin gând că fantoma când ar fi intrat, puteam s'o avertizez să nu calce pe deasupra; camera era acum luminată... Era ceva înveselitor și liniștitor în aceste mici flăcări semănate ici și colo și eu mă ocupam să tai fitilele, lucru ce-mi da senzația încurajatoare că timpul trecea. Chiar în aceste condiții așteptarea amenințătoare a acestei veghi, apăsa greu asupra mea.

Era după miezul nopții, când deodată lumânarea din mijlocul alcovului se stinse. N'o văzusem stingându-se. Mă întorsei numai și băgai de seamă că obscuritatea îi luase locul. Tresării așa cum tresari la prezența neașteptată a unui stăpân.

(Va urma)

PREMIILE NOASTRE

Cititorii cari vor trimite soluțiunile la problemele ce le publicăm în cadrul nuvelei: „Misterele unei nopți”, vor putea participa la tragerea următoarelor premii:

Premiul I în valoare de Lei 500

Premiul II „ „ 300

Premiul III „ „ 200

Premiul IV-VI: Trei abonamente la „Realitatea Ilustrată”

Premiul VII-IX: Trei abonamente la „Magazinul”

Toate premiile sunt în cărți literare

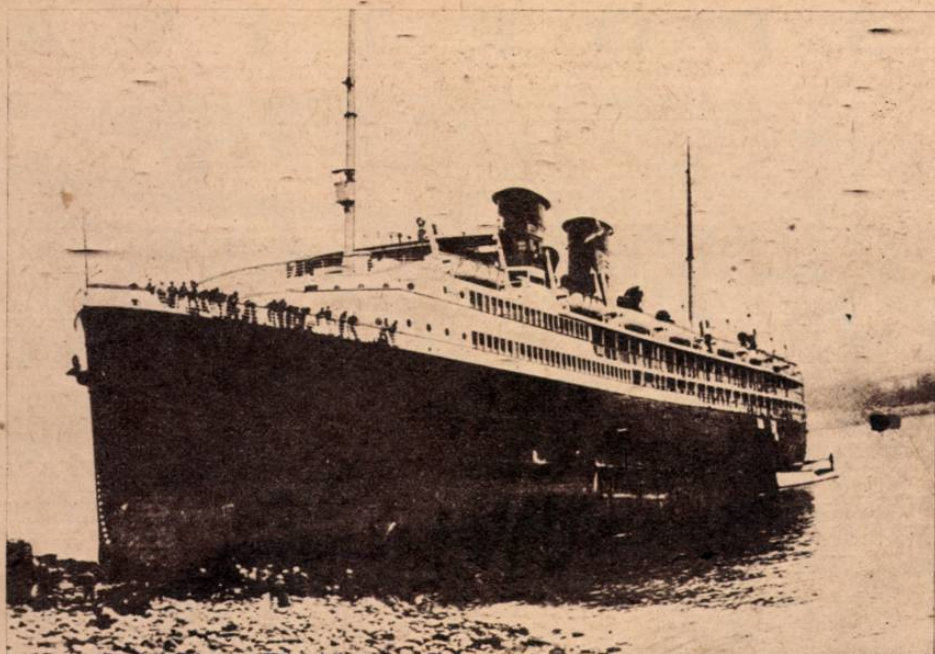
Soluțiunile problemelor se vor trimite toate odată, la încheierea ultimei serii, însoțite de numele și adresa celui ce expediază, cât și de cuponul respectiv.

Concursul nostru distractiv

CUPON — 1, 2, 3

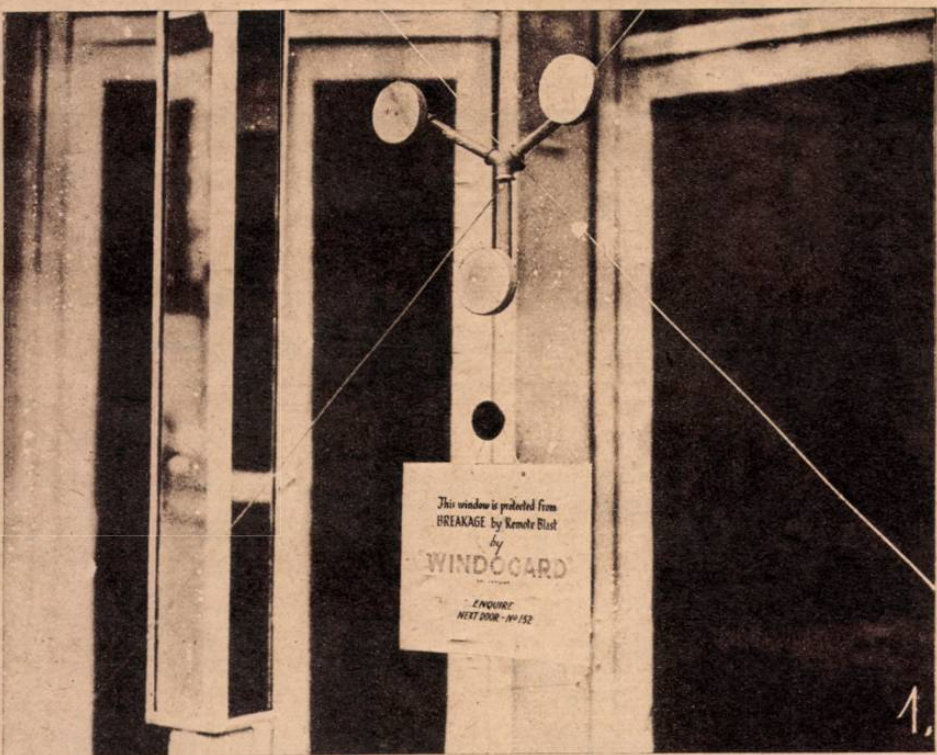
Numele

Adresa

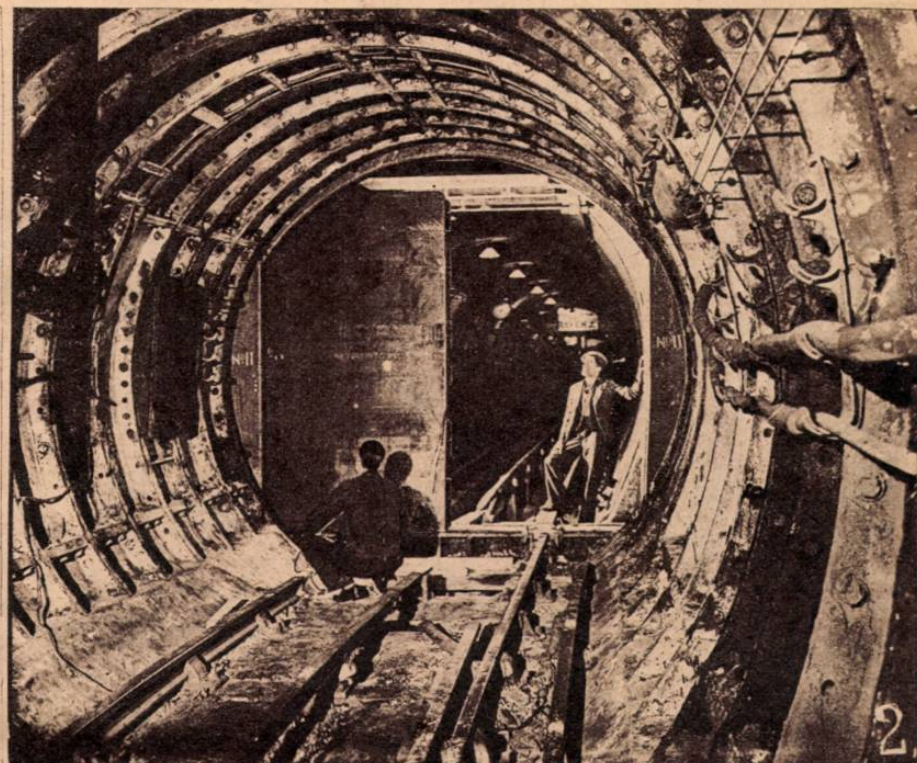
AMENINȚĂRI GERMANE

1. Dela Casa Albă se comunică primirea unei amenințări din partea amiralității germane, prin care se anunță scufundarea în apropiere chiar de coasta Statelor Unite a vasului american „Iroquois”, care transportă cetățeni americani din Europa. În fotografia noastră: vasul american „Iroquois”.

DIN TOATĂ

LUMEA

NU MAI LIPIȚI
FĂȘII DE HÂRTIE
PE GEAMURI!

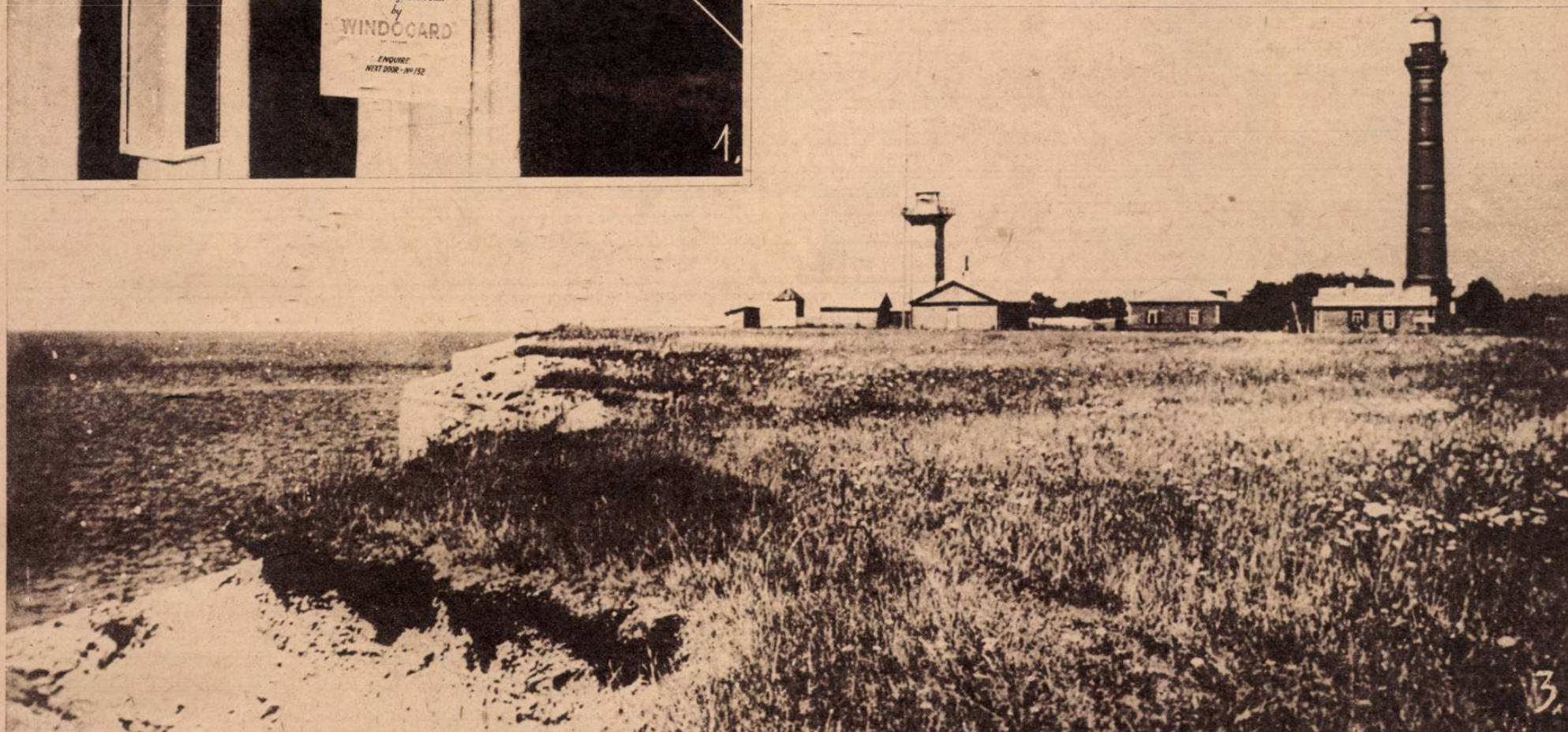
2. Cu ajutorul instalației din fotografia noastră, vă puteți apăra geamurile, în caz de bombardament aerian, fără să mai fie nevoie să lipiți pe ele fâșii de hârtie.

TUNELURI DE OȚEL,
PENTRU PROTECȚIA
METROURILOR
LONDONEZE

3. Compania londoneză de transporturi, împreună cu Ministerul Comunicațiilor, au întreprins o vastă campanie de construcție a unor tuneluri pentru protecția transportului subteran londonez. Lucrările urmează să coste un milion de lire sterline.

CEA MAI
IMPORTANTĂ
BAZĂ DE
RĂZBOIU RUSĂ,
ÎN ESTONIA

4. Paldisky, clădit de ruși în anii 1900-1910, este cea mai importantă dintre bazele navale, garantate prin tratatul ruso-estonian. Ea a fost supranumită Gibraltarul Baltice.

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelenta revistă

Radio-Adeverul

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei care suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, ftizie, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n-au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 7 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & CIE. BERLIN, 836 MIGGELSTRASSE 25—25 a.

DUMINICA SPORTIVĂ

ROMÂNIA-UNGARIA 1-1 (0-0)

PE stadionul dela Anef, s'a disputat Duminică în fața a 25.000 spectatori, matchul de foot-ball între România și Ungaria. A arbitrat d. Datillo. Oaspeții au marcat prin Toth, iar România a egalat prin Spielmann. Iată câteva aspecte ale matchului:

- 1) Cele două echipe, înaintea matchului.
- 2) Tribuna oficială, în timpul intonării imnurilor naționale. În mijloc, d. general Gabriel Marinescu, ministrul Ordinei Publice.
- 3) Vintilă izbutește să ia balonul lui Szengeller.
- 4) Kollath, în offside, nu izbutește să marcheze.
- 5) O fază din match, în careul românilor.
- 6) Un colț al tribunelor.

(Foto I. B. Ursianu)

MĂRIA SA MIHAI, MARE VOEVOOD DE ALBA IULIA,
 strălucit vlăstar Regal crescut sub privirea oblăduitoare
 a Augustului Său Părinte, a împlinit 18 ani.
 Țara întreagă a sărbătorit această zi, urând Măriei Sale
 să poarte cu bărbăție noile și înaltele sarcini ce-I revin.

COPERTA NOASTRĂ :

M. S. Regele, cu o mișcătoare dragoste părintească
 dă personal primele indicații de tragere Marelui Voevod.
 Moștenitorul Tronului continuă astfel tradiția dinastiei
 noastre pregătindu-se din cea mai fragedă vârstă
 pentru nobila carieră a armelor.

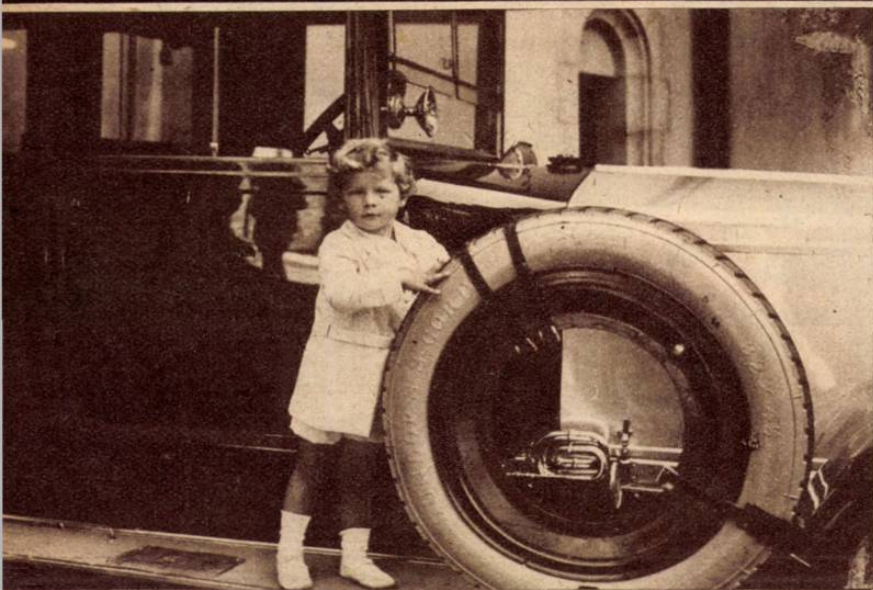
MARELE VOEVOD MIHAI

Publicăm aici o serie de
fotografii înfățișând viața
Moștenitorului Tronului.

M. S. Regele hotărîse ca nici unul din aspectele țării să
nu rămână necunoscut Marelui Voevod. Iată-L în costum
de miner, cu lanterna clasică în mână, coborînd într-o
mină din Ardeal.

Cu șaisprezece ani în urmă:
Copilul regal în brațele Augustului său Părinte...

Moment înduioșător:
Suveranul își îmbrățișează
Fiul înapoiat dintr-o călă-
torie.

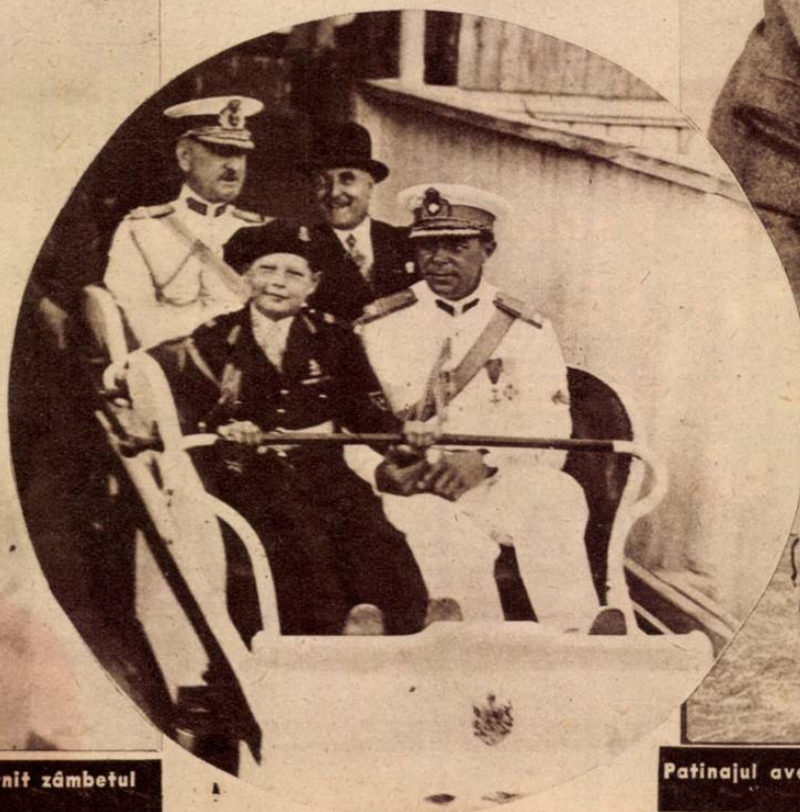

Cu prilejul unei plimbări cu vaporul pe Dunăre, Măria Sa
a ațipit cu capul pe genunchii unui ofițer adjutant...

Un an mai târziu, Măria Sa începe să-și manifeste interesul pentru
automobil, care avea să devină sportul Său favorit.

Dorința Măriei Sale a fost
îndeplinită! La Moși, în
„Montagne Ruse”, Marele
Voevod pare foarte amuzat...

Ce vorbă de haz sau ce privește comică o fi stărnit zâmbetul
fericit al Marelui Voevod?

Patinajul avea să stărneasca gustul Marelui Voevod pentru
sporturile de iarnă...

A IMPLINIT 18 ANI

La o festivitate, Măria Sa în uniformă școlară de la Mănăstirea Dealului, între Părintele Său și Ilustra Sa bunică.

Străjeri! După uniforma de ostaș, cea de străjer îi place mai mult Măriei Sale.

Intâia vânătoare! Marele Voevod țintește cu o certitudine de vânător încercat sub privirile admirative ale bătrânilor tovarăși de vânătoare!

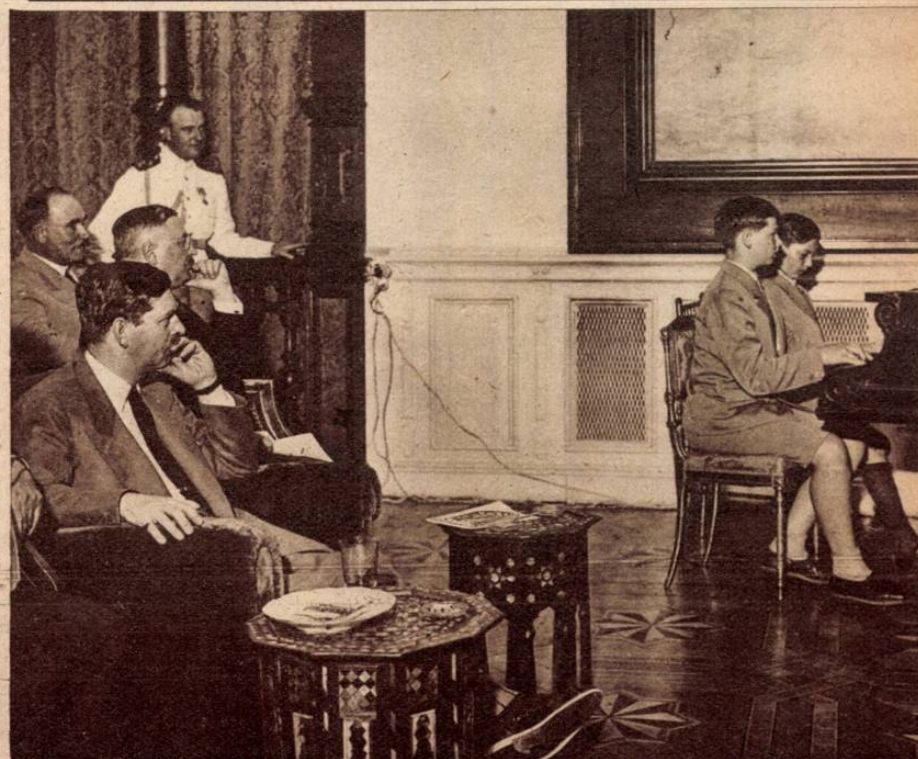
La pândă... Marele Voevod așteaptă semnalul de începere a vânătoarei.

În mijlocul clasei Sale, școlar harnic, Măria Sa ascultă cu o vie luare aminte explicațiile profesorului...

Sfârșitul anului școlar prilejuiește o serbare familiară în sala de clasă de la Palatul Regal. Suveranul urmărește satisfăcut concertul de pian al iubitului Său fiu.

Cu prilejul unei vizite a A. S. R. Principelui Paul al Jugoslaviei, Marele Voevod stă de vorbă cu Augusta Sa rudă.

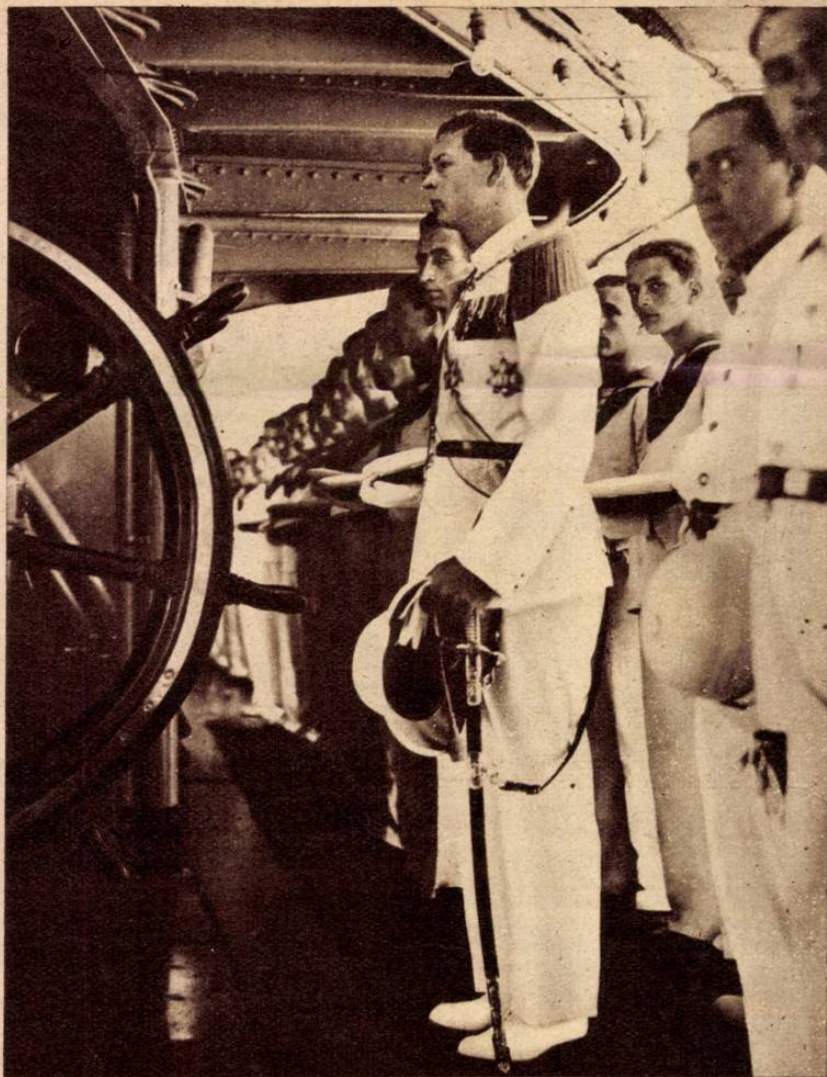

La manevrele regale din 1937, își așteaptă Părintele în gara Sibiu.

La serbările Marinei, în uniforma albă a ofițerilor de marină, Marele Voevod ascultă discursurile festive.

Clipă cu adevărat memorabilă în viața Lui: d. General Ilasievici citește Decretul Regal prin care Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia este înălțat la gradul de sublocotenent.

Moștenitorul Tronului României după cea mai recentă fotografie.

Femei italiene primesc educația militară a soldaților pentru colonii.

O soră, într'un spital din timpul războiului civil spaniol.

FEMEILE ȘI RĂZBOIUL

In războiul care s'a dezlănțuit de scurt timp, femeile nu-și desic reputația și virtuțile. Tovarășe destoinice și devotate în timp de pace, spiritul lor de jertfă cunoscut, se relevă, mai mult ca oricând, în vreme de primejdie și restriște.

Războiul din Polonia este o dovadă. Dacă vitejia și spiritul de sacrificiu al soldaților polonezi — care mergea până la sfidarea morții — a fost recunoscut până și de adversari, tot atât de impresionant a fost elanul femeilor poloneze cari, aventurându-se până în primile linii, ca infirmiere, stafete și agente de legătură, au lucrat adeseori, netemătoare, sub tirul ucigător al bateriilor dușmane.

Dealtfel de pe acum i se rezervă femeii un rol important în angrenajul războiului și, parcă luând pildă dela înaintașele lor întru eroism, ele caută să fie la înălțimea momentului.

Pomenind de înaintașe, e bine să amintim de epopeia pe care a scris-o în cartea istoriei acțiunea de eroism a Reginei Maria a României. Într'un moment când tifosul exantematic, dintr'o epidemie, luase proporțiile unei catastrofe și nimeni nu mai îndrăznea să se apropie de lagărele bântuite de teribila molimă, sufletul viteaz al marei Suverane s'a arătat în toată frumusețea lui. Având o bogată experiență ca soră de caritate benevolă, vizitând zi și noapte spitalele din spatele frontului și aventurându-se, uneori în primele linii, marea Regină a avut curajul să dea piept cu tifosul exantematic.

Ajunsesem în stadiul când, după mărturia unui medic francez, martor ocular, nimeni nu mai cuteza să viziteze regiunea contaminată — nici medici, nici infirmiere.

În această împrejurare tragică, dându-și seama că trebuie să înceapă imediat o acțiune supremă, Regina a avut curajul să ia, prima, inițiativa de a străbate cercul de foc al celor izolați și sortiți cu miile morții.

Confectionându-și un costum impermeabil la virusul tifosului, care s'o imunizeze, Regina Maria a purces prima, în rândul celor părăsiți din cauza cumplitei boli, dar mai ales din cauza dezertării corpului medical.

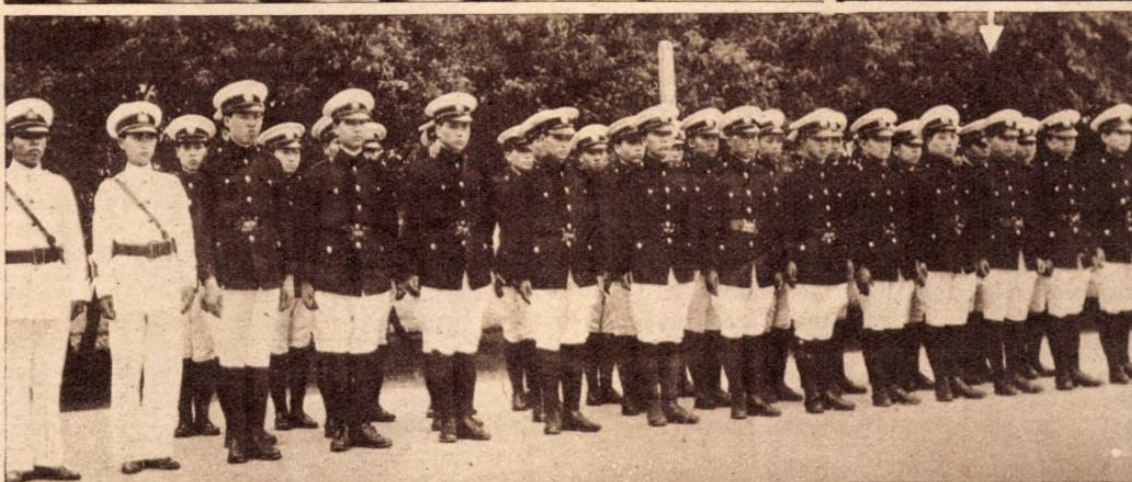
Văzând că suverana trece nevătămată, oamenii au prins curaj. Exempul a fost urmat și mii de vieți au putut fi astfel salvate, grație inițiativei îndrăznețe a acestei Regine care, netemătoare de moarte, și-a așezat astfel pe frunte — alături de coroana de

Regretata Regină Maria, supranumită „Mama răniților”, în timpul războiului mondial, ca soră de caritate.

Marea Britanie are un corp de ajutor militar feminin. Adică femeile înrolate în acest corp, vor înlocui — în posturile sedentare — pe bărbații plecați pe front.

Femei chineze, în uniforma polițiștilor, primind instrucția necesară, pentru a putea înlocui bărbații, în caz de războiu.

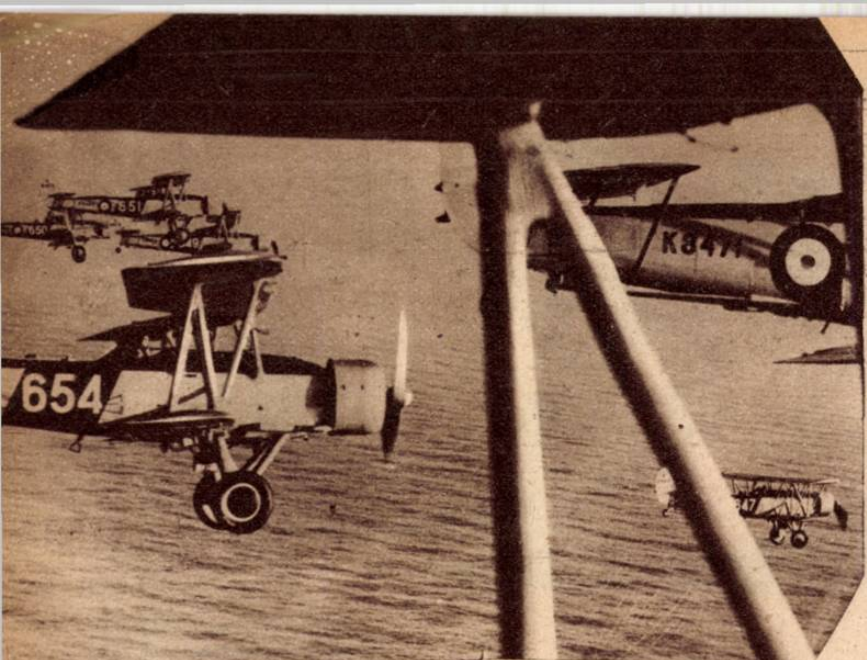
Surori de caritate sapă adăposturi contra gazelor, la spitalul „Guy” din Londra.

regină — și pe aceea de sfântă. Și principesa Martha Bibescu a fost printre primele cari au răspuns chemării patriei, conducând (alături de maicile dela spitalul „St. Vincent de Paul”) un spital temporar al Crucii Roșii, instalat în localul Jockey-Clubului. Autoarea atâtor romane de circulație mondială, este fotografiată în modestul costum al unei surori de caritate, dând ajutor doctorului Bernandus-Marcus și maicilor franceze.

Înaintașa care s'a impus prin exemplul unic și măreția jertfei, e și infirmiera engleză Florence Nightingale, care prin faptele de bravură din timpul războiului mondial s'a înscris în galeria eroinelor legendare.

Franța și Anglia sunt printre primele țări în cari afluxul voluntarilor de ambe sexe crește pe zi ce trece. A produs mai ales senzație faptul că actorii de cinema, ca

(Continuare în pagina 19-a)

Avioane de război engleze, în plin zbor, deasupra mării.

NU încapă nici umbră de îndoială că submarinul german de astăzi este un vas infinit superior submarinului din 1914. Și nu încapă iarăși nici o îndoială că submarinul german constituie o formidabilă amenințare. Încă depe la sfârșitul anului 1938, Germania avea șizeci și patru submarine de diferite tipuri în funcțiune. E de presupus că această cifră a sporit mult dela denunțarea tratatului naval.

SPIRITUL MARINARULUI BRITANIC

Chiar dacă presupunem că o mare parte dintre aceste vase vor fi întrebuințate în scopuri pur navale, rămâne totuși un număr destul de mare pentru atacurile mării noastre comerciale.

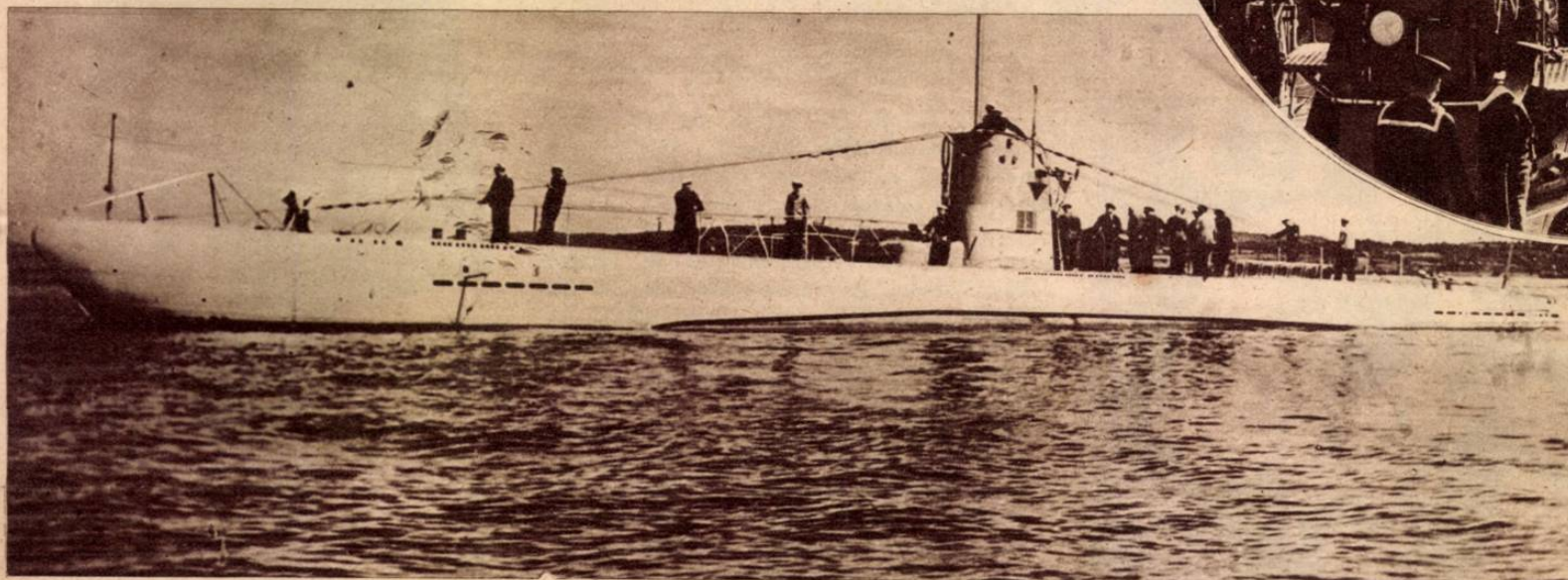
Acesta este debitul contului la care s'ar mai putea adăuga eventualitatea unei cooperări aeriene. Să vedem acum ce avem la credit?

În primul rând se cuvine să înscrîm aci spiritul de sacrificiu al marinarului britanic. În 1916, am avut o asemenea ilustrare în Palm Branch. Un vas traversa Canalul, când un submarin îi răsări înainte și deschise focul asupra-i.

Era un „tram steamer” de patru mii tone, neînarmat, cu o viteză submilocie și având un echipaj care niciodată nu dăduse probă de curaj. Dar, deși toți sortii păreau potrivnici, vasul acesta sfidă submarinul. Măg, căpitanul său, știa că dacă încerca să fugă, ieșea cu totul de sub scutul legii internaționale, iar submarinul ar fi avut dreptul să facă uz de torpile — cu toate acestea el hotărî să fugă. Întorcându-și vasul în așa fel încât să nu aibă

Familiile marinarilor depe vasul „Royal Oak” citesc listele supraviețuitorilor.

Căpitanul Prien, comandantul submarinului german care a scufundat vasul „Royal Oak”.

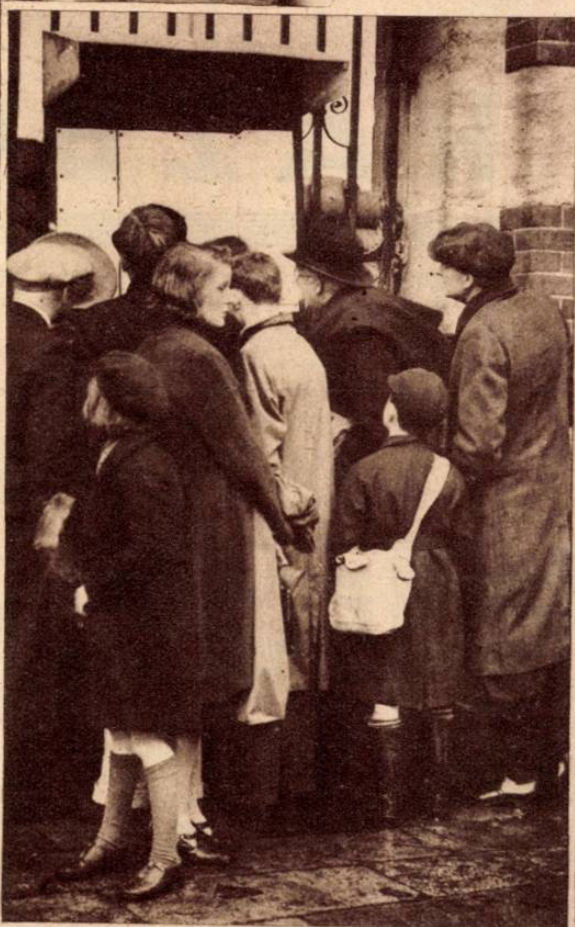

Un avion lansat depe bordul unui vas port-avioane.

Unul dintre cele mai noi submarine ale flotei germane de război.

L U P T A I M P O T R I V A S U B M A R I N E L O R

PĂREREA SECUNDULUI UNUI VAS DE RĂZBOIU ENGLEZ

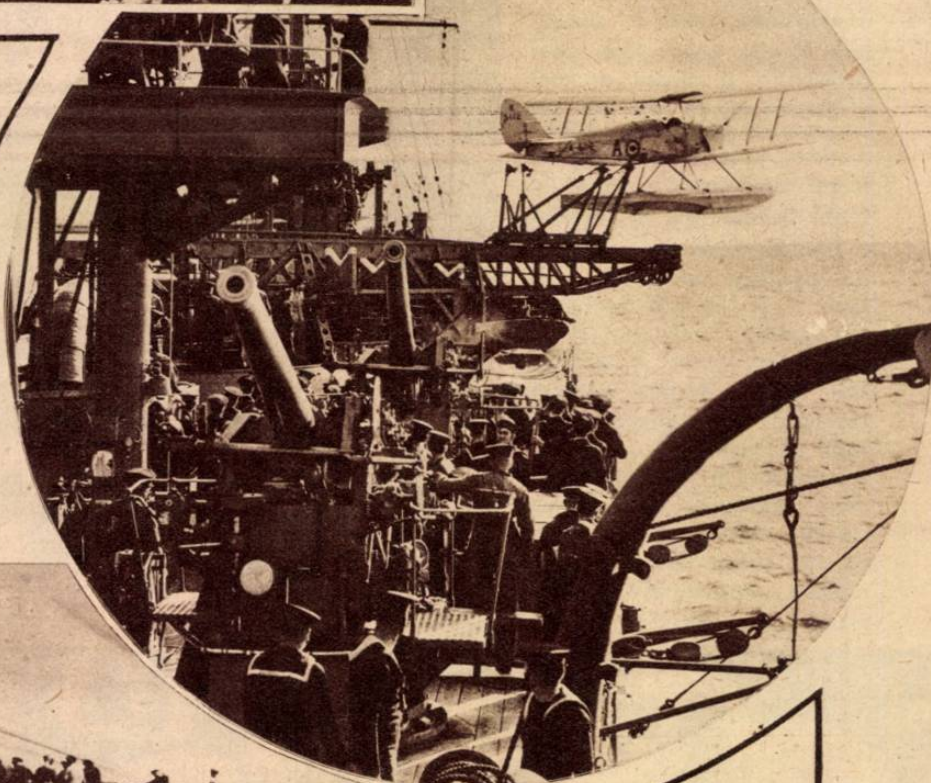

decât pupa expusă inamicului, el ordonă maximum de viteză. Jos, în camera mașinilor, se făceau eforturi supraomenești, fochiștii alimentau cuptoarele, până la refuz.

Germanii întărîă focul și dată fiind distanța foarte redusă, fiecare proiectil lovea în plin. Oamenii începură să pregătească bărcile de salvare și pierdură orice speranță. Marinarii cădeau răniți, partea dinaintea vasului se aprinse, coșul fusese spart, fierăria începuse să se răsucescă. „Palm Branch” înainta însă orbește sub ploaia de bombe, câștigând mereu distanță și îndepărtându-se pe nesimțite de submarin.

SISTEMUL CONVOAIELOR

Cărmaciul fu rănit de o schijă, dar rămase totuși la cârmă și în cele din urmă, „Palm Branch”

scăpă. Submarinul nu-și putea cheltui la infinit munițiile, fără a avea certitudinea distrugerii. Căpitanul Maling își duse vasul în port și se alese cu o bine meritată medalie.

Spiritul acesta este încă viu; vom avea ocazia să mai vedem eroi, în genul lui Maling.

E primul lucru ce se înscrie în creditul contului nostru, dar la aceasta se mai adaugă și faptul de o imensă importanță că astăzi metodele anti-submarine ale Flotei-Regale sunt infinit superioare celor de care ar putea dispune marina oricărei alte țări din lume. Dela ultimul războiu și până astăzi, mijloacele de reperare a submarinelor au făcut progrese uriașe. Mulțumită ingenioaselor aparate de astăzi, un submarin poate fi descoperit și distrus chiar dacă stă pe fund, în nemișcare, cu activitatea motoarelor sale electrice complet oprită.

La sfârșitul războiului trecut sistemul convoaelor și metodele anti-submarine aproape că izbutiseră să înlăture primejdia submarină. Astăzi, n'aveam niciun motiv să ne îndoim că lucrurile nu se vor petrece la fel. Guvernul englez a și instituit sistemul convoaielor.

La ordinea zilei stă cel mai mare program de construcții navale, pe care marina engleză l-a cunoscut vreodată. O regisare inteligentă a uriașei aparaturi industriale britanice face să se producă într'un ritm fără precedentă o infinită serie de vase, dela vasele port-avioane, până la nouile tipuri de vase patrulă, mici și iuți. Iulie a văzut lansarea a trei crucișetoare, într'o singură săptămână, cea ce constituie un record nemaipomenit. Un convoiu din aceste tipuri noi de vase, poate face atât submarinelor cât și escadrilelor aeriene, una dintre cele mai călduroase primiri.

În războiul spaniol s'a văzut că un aeroplan de bombardament are avantajii asupra unui vas numai atunci când acesta este ancorat. În mișcare, chiar și un vas de comerț constituie o țintă uimitor de mică și de dificilă. Dacă pe lângă aceste avantajii naturale, mai are și o escortă de tunuri antiaeriene, dificultățile avionului de bombardament sunt și mai mari.

O LUPĂ PE VIAȚĂ ȘI PE MOARTE

O ultimă amintire, înainte de a încheia acest articol.

În ziua de 4 Mai 1917, „Manchester Trader” ce venea spre patrie cu un transport de cărbuni de pe insulele grecești, fu atacat de către un submarin. Primul semnal al agresiunii fu un obuz, care căzu foarte aproape de vas. Vasul „Manchester Trader” era înarmat, având un mic tun, cu un echipaj de doi oameni. Căpitanul Struss lansă imediat un mesaj, prin care cerea ajutor, și se pregăti de luptă.

Mai toți marinarii fură trimiși jos și cu un tinerel de 17 ani la cârmă. Struss începu bătălia. Foarte îndemânat după fiecare obuz, pilotul schimba cursul, pentru a ieși din bătaia tunurilor inamice. Ore de-a rândul trecu în acest joc cu moartea și obuzele germane plouă pe bord. Deși cu manevra sa, căpitanul Struss făcea ca inamicul să piardă un obuz din trei, părțile superioare ale vasului fuseseră serios atacate, în vreme ce micul său tun avea un calibru mult prea redus și se părea că submarinul nu suferea nici o stricăciune.

În afară de aceasta, munițiile se îpușinau văzând cu ochii și la un moment dat „Manchester Trader” slăbi focul, economisindu-și obuzele pentru un ultim și disperat efort. Aproape imediat ce această hotărâre fusese luată, un obuz german lovi pupa, făcând să explodeze restul de muniții, distruse tunul și-i ucise pe tunari.

Lupta se terminase. Submarinul se apropie de micul și viteazul cărbunar. Struss, cu inima grea, porunci oamenilor să abandoneze vasul.

Se lăsară bărcile în apă, și submarinul se pregătea să scufunde vapoarașul — când, deodată, apărură la orizont, un crucișetor britanic.

Acesta recepționase apelul lui Struss, dar neavând aparat de transmisiune, nu-i putuse răspunde. Submarinul se scufundă repede iar Struss își recăpătă vasul.

Astăzi, lupta a reînceput în același loc și cu aceiași oameni, iar ceea ce s'a întâmplat în războiul trecut se va repeta, probabil, în cel de acum...

Celebrul artist american de cinema Edward G. Robinson, originar din România, a vizitat Parisul. Este interesant de subliniat că starul american mai vorbește și azi românește.

MĂRTURISIRILE UNUI MARE ARTIST!

NICI ODATA NU S'AR PUTEA CREIA IMAGINEA UNOR BUZE ATÂT DE DRĂGĂLAȘECU CULORI. Trebuie mai mult! Rouge-ul de buze Michel împlinește această misiune. El accentuează drăgălășenia gurei și mărește puterea de atracție a buzelor. Treceți odată, repede, cu acest rouge peste buze, — și obțineți o culoare nouă, naturală, proaspătă. Rouge-ul de buze Michel, cu baza sa proprie, de cremă, menține buzele moi și pline și le înconjoară cu un parfum discret, distins. O singură aplicare ajunge pentru ziua întreagă. Transformați buzele dv. într'o capodoperă. Alegeți dintre cele 7 tonuri fermecătoare ale rouge-ului de buze Michel pe acela care vă prinde mai bine: Blonde, Brunette, Cherry, Vivid, Capucine, Raspberry, Scarlet.

Michel

Mărimi: DE LUX • MARE • POPULAR
Întrebuințați pentru desăvârșirea machiajului dv., fardul durabil și cosmeticul pentru ochi, care rezistă apei: Michel.
PRODUS ORIGINAL AMERICAN

PĂRUL DE PE FAȚĂ ȘI CORP
distrugă definitiv și fără cicatrice
D-na Dr. M. RABINOVICI
Specializată la Paris, boli de piele
C O S M E T I C A
Îngrijirea tenului
Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73.
Consult. 8 — 12 și 3 — 7.

Chirurgie estetică
a nasului
urechilor
fetei
gusei
și pieptului
Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLF HOFFMAN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
Bul. Domniței 32. Tel. 41950

*Cine o vede, o
invidiază pentru dinții
ei frumoși și albi*

**Pasta de dinți
Chlorodont**

LA DURERI

DE CAP, NEURALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM
ÎNTREBUIȚAȚI NUMAI

ANTINEURALGIC DR. NANU MUSCEL

În cutii originale, conținând 2 buline și numai cu
semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

ȘEDINȚA CONSILIULUI SUPREM AL FRONTULUI RENAȘTERII NAȚIONALE

Săptămâna trecută a avut loc, la București, ședința consiliului suprem al Frontului Renașterii Naționale. În fotografiile noastre:

1. Banca ministerială și asistența, în timpul ședinței.
2. După depunerea jurământului noilor membri ai F. R. N. : defilarea.

PUNEREA PIETREI FUNDAMENTALE A ȘCOALEI PRIMARE DIN PREDEAL

D-nii : ministru Petre Andrei și Alexeanu, rezident regal, pun primele cărămizi ale școlii primare din Predeal.

COMEMORAREA MAESTRULUI KIRIAC

În ziua de Sf. Dumitru a avut loc comemorarea maestrului Kiriac, în fața statuei sale din grădina Ateneului Român, cu care ocazie Preotul Nae Popescu a ținut o cuvântare.

ASOCIAȚIA PROFESORILOR SECUNDARI A IMPLINIT 10 ANI DE EXISTENȚĂ

Domnul ministru Toni, ținându-și discursul la această aniversare.

SF. DUMITRU

Ca în fiecare an, credincioșii au făcut un pios pelerinaj la Sf. Patriarhie, închinându-se în fața moaștelor Sf. Dumitru.

(Foto I. B. Ursian)

Moda LA HOLLYWOOD

1. Loretta Young e renumită pentru rochiile ei de casă. Iată-o într'un halat de brocard negru brodat cu flori mari de fir galben.

2. Gloria Stuart, a cărei manie — ca să spunem așa — sunt poșetele. Are o colecție de peste cincizeci, în toate formele, mărimile și culorile. Poșeta pe care o prezintă, în fotografia noastră, este de antilopă gris închis, cu un imens monogram de argint.

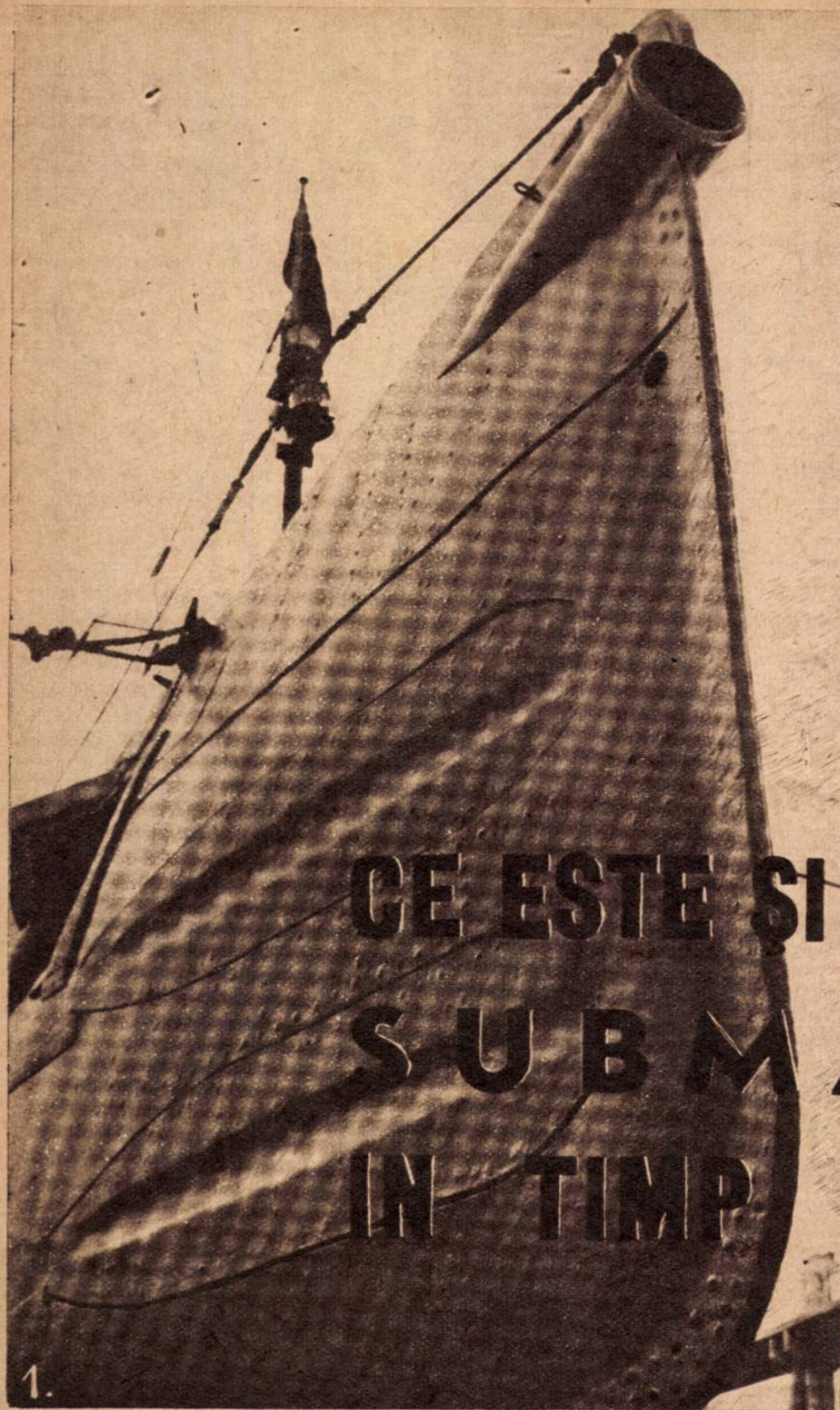
3. Se pare că buclele lungi vor reveni. Le-am văzut în diferite reviste de modă și cea mai evidentă

dovadă pentru cele susținute, o constituie fotografia noastră, în care Rosemary Lane le poartă și ea, la pălăria neagră de „antilope” cu borurile ridicate de jur împrejur.

4. Costume speciale pentru biciclete, adoptate de fetele engleze, care, în timpul acesta nu pot face plimbări cu automobilul.

Margaret Lindsay preferă negrul. Ca să deschidă puțin pardesiul de postav negru, lucios, poartă un foulard alb de mătase și o pereche de manșete cu colțuri prelungite pe mână.

RAZBÖIUL următor — a spus mareşalul Foch, după războiul din 1914-1918 — va începe acolo unde a sfârşit ultimul. Dela 3 Septembrie, de când a început războiul anglo-franco-german, numeroase vase au fost scufundate de submarine. Deci, mareşalul Foch a avut dreptate: submarinele şi-au reînceput lucrul întrerupt în 1918. Fotografiile pe care le publicăm în acest reportaj sunt luate de fotografii unei mari reviste străine, într'un port american şi înfăţişează cel mai perfect tip al submarinelor Statelor Unite..

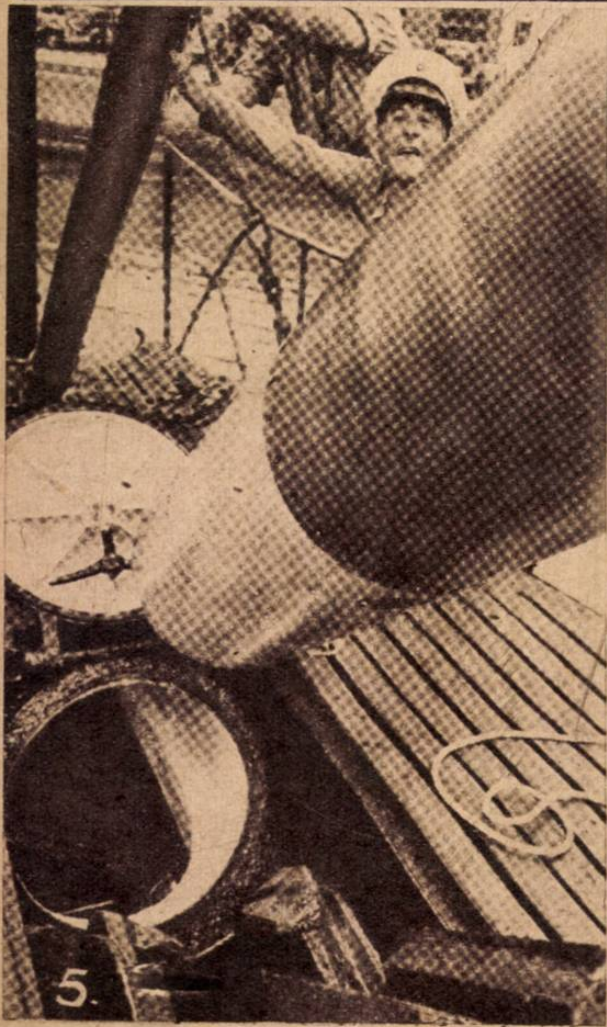
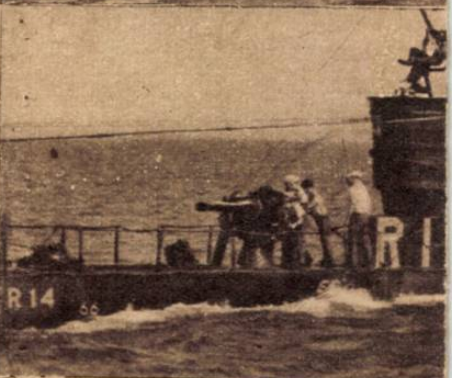
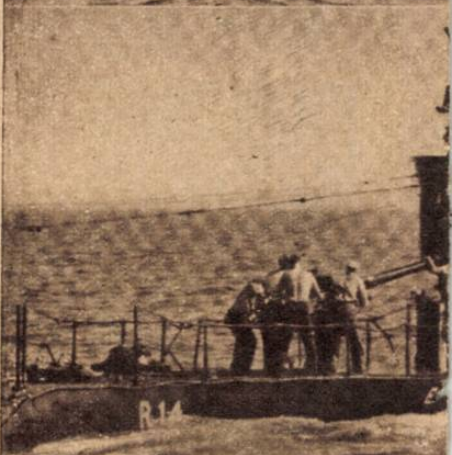
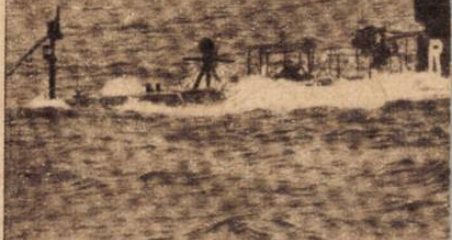
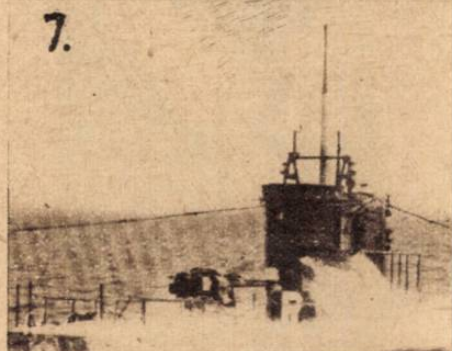
Cel mai mic tip de submarin american măsoară 189 picioare lungime, are o greutate de 530 tone. El parcurge 10 noduri la suprafaţă şi 6 noduri sub apă. Pentru scufundare, tancurile de balast sunt umplute

CE ESTE ŞI CE INSEAMNĂ SUBMARINUL ÎN TIMP DE RĂZBOIU

2.

7.

5.

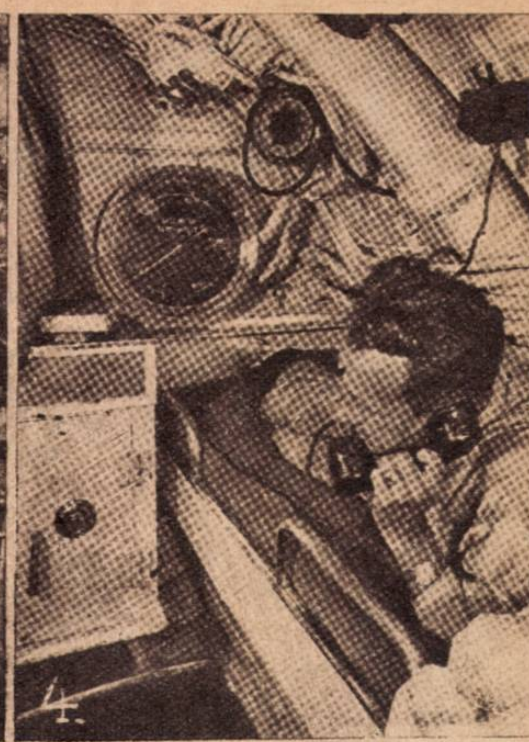
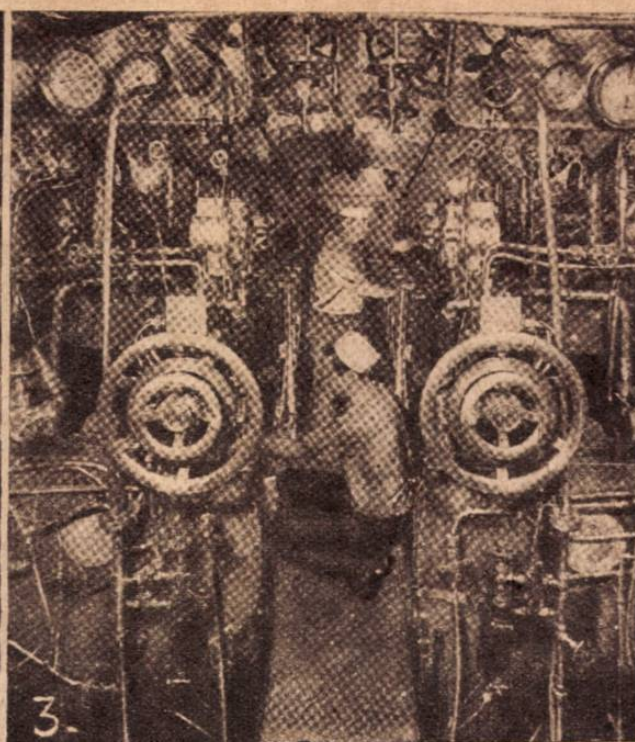
6.

cu apă. În interiorul vasului se află locul torpililor. Uşile acestui adăpost se deschid automat, lăsând torpila să pornească. Se ştie că aceste proiectile parcurg drumul, învârtindu-se continuu în spirale.

Cu ajutorul unei instalaţii de aer comprimat, submarinul poate ieşi iar la suprafaţă.

1. Pupa submarinului american.

8. Incăperea torpilelor din submarin, măsoară 30 picioare lungime, 10 picioare în lățime. Patru torpile stau gata de atac. Alte patru sunt în tuburile ale căror uși se zăresc în fund. Torpilele sunt lansate de căpitan, din camera de control. Ele pornesc cu ajutorul aerului comprimat.

2. Dormitorul submarinului are 18 paturi. Echipagiul e compus din 30 de oameni, însă paturile sunt suficiente, deoarece nu toți dorm în același timp.

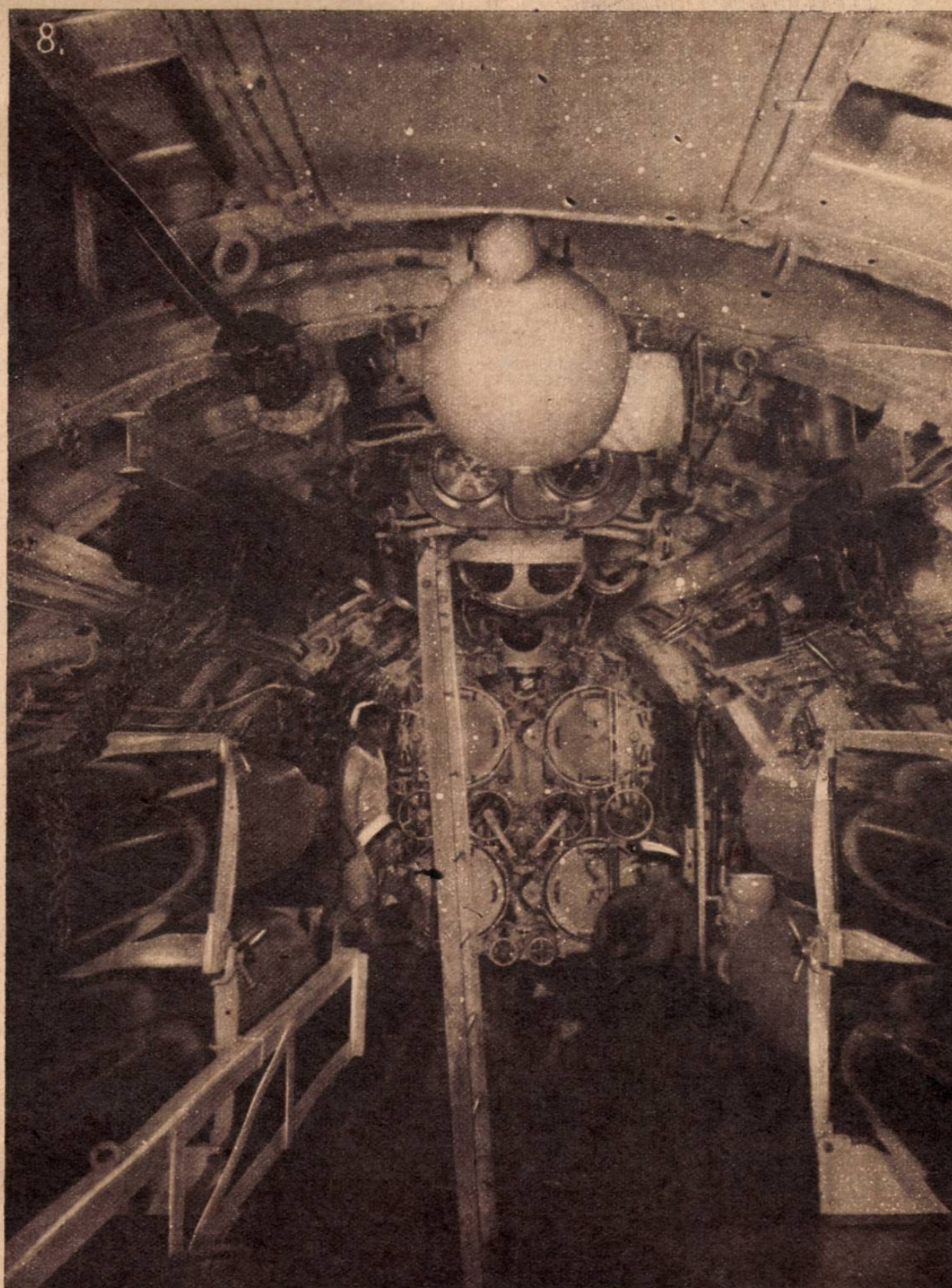
3. Mașinile Diesel ajută vasul să se scufunde sau să iasă la suprafață. Submarinul din fotografia noastră are două motoare Diesel de șase cilindri, cu o putere de 440 cai, fiecare.

4. Ofițerii dorm câte doi într-o cabină. Oricând gata, la datorie, ei au telefon și compasuri, alături de pat.

5. „Peștele” intră în spațiul rezervat torpilelor. Acest proiectil este umplut însă numai cu apă, pentru exerciții inofensive.

6. La suprafață: ofițerul scrutează zarea, depe paserelă.

7. Submarinul are mașinării foarte precise și complicate și e foarte greu de atacat. O parte foarte importantă a vasului este „suprafața de bătaie”, înfățișată în cele patru fotografii așezate vertical. În aceste fotografii, submarinul a ieșit la suprafață să bombardeze un avion suspect. Imediat ce turnul cel mai înalt a atins suprafața, un marinar iese pe punte. (fotografia de sus) I se dă o mitralieră (fotografia doua). În timp ce el o instalează, ceilalți camarazi îi vin într'ajutor, și pregătesc totul pentru atac.

FOTOGRAFII DIN ANGLIA

ADUCÂND BUNA DISPOZIȚIE
IN RÂNDURILE AVIATORILOR
ENGLEZI

Jane Carr, cunoscuta actriță de teatru și
radio, distrează pe aviatorii englezii într'una
din Duminicile trecute.

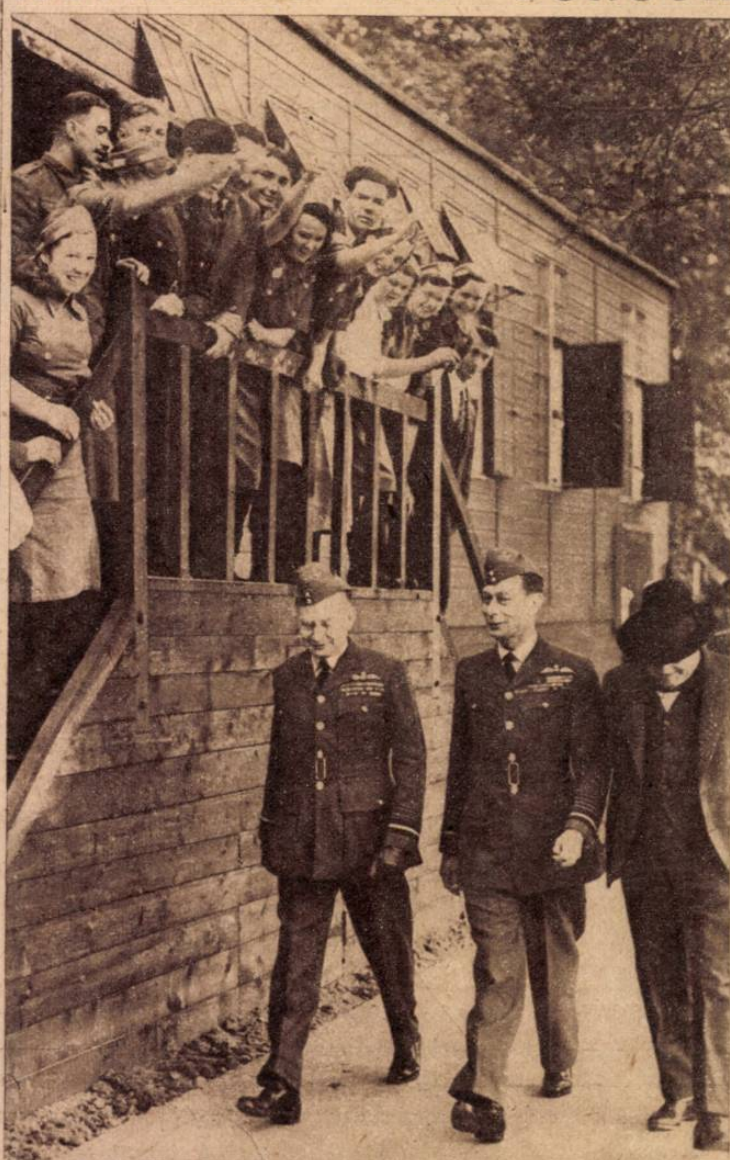
Se roagă pentru
Polonia

Cortegiul maicilor care se duc spre lăcașul de rugăciune
are acum, în Anglia, o particularitate: cuvioasele surori
poartă toate cu ele masca de gaze. În fotografia
noastră: un grup de maici îndreptându-se spre biserica
poloneză din Londra.

REGELE VIZITEAZĂ BAZELE
AVIATICE DE COASTĂ

Regele George VI (centru) însoțit de Sir F. Bowhill
(stânga), mareșal al aviației și Sir Kingsley Wood,
ministrul aerului, aclamat de personalul de serviciu,
în timpul vizitei făcute la una din bazele aviației
britanice.

Un grup de copii, evacuați din capitala Marii Bri-
tanii, fiind mutați din locul unde au fost duși la în-
ceput, călătoresc, comod, în clasa întâi. Iată-i bine
dispuși la pornirea trenului.

ULTIMUL TURNEU AL LUI MATEI MILLO

Teatru într-o haltă de cale ferată. — Mărinimia lui Beizadea-Vițel

IN 1895 Matei Millo, care peste un an trebuia să-și sfârșească viața, întreprinde ultimul turneu.

Actorul avea 81 de ani, sănătatea i se șubrezise și numai viața-i dezordonată îl silea să cutreere orașele, pentru a avea cu ce să-și ducă cele câteva zile. Despre ultimul turneu al lui Millo ne relatează d-nii N. Soreanu și Coco Dumitrescu, cari, ca tineri elevi de Conservator, atrași de faima lui Millo, l-au însoțit fără gând de mare câștig bănesc.

SĂRAC, DAR TOT BOER

Millo, deși tare îmbătrânit, își mai păstrase ceva din vioiciunea spiritului. Cu toate că turneul mergea prost, el n'ar fi călătorit pentru nimic în lume în clasa III-a, cu ceilalți actori, sau să fi tras la un han și nu la hotel. Era îngrijit îmbrăcat, deși hainele îi erau cam decolorate: purta pantaloni de culoarea oului de rață, surtuc cu rândunică, plastron și joben. De sub un pardesiu scurt, de culoarea cafelei cu lapte, ieșeau, ca niște aripi, poalele „rândunice”. În scenă, Millo care-și uita rolul, făcea fel de fel de pozne. Se juca „Millo director”. Vine scena când Millo trebuie să ofere bomboane: „Coane Nastasache, coană Tarșița, domnule Agache — poftiți luați câte un bombon”. Millo, neștiind să spună mai departe, tot oferea bomboane coanei Tarșița și domnului Agache, ceea ce l-a făcut pe Cuțarida, sufleurul, să-i șoptească de se auzea în sală: „Le-ai mai dat, spune mai departe”. Millo însă nici gând, continua să facă turul, oferind bomboane. Enevat de stăruitoarea intervenție a sufleurului, Millo se întoarce spre public și spune morfolit, din pricina lipsei danturii: „Onorabil public, ăsta nu ciuflă de loc”.

Dela Giurgiu trupa a plecat la Constanța. Actorii stăteau câte trei într-o cameră, iar Millo a tras la „Carol”. Peste drum de Gară, unde este astăzi Tribunalul, ere haltă Tomis, unde se lua trenul pentru a merge la plaja dela Vie, unde astăzi sunt docurile. Millo intervine și primește autorizație să joace în haltă, care nu era decât o baracă. Actorii, ajutați de copii și de niște turci văcsuitori de ghetă, care aveau intrarea gratis, împrumutau scaune de pe la cafelele. Din Port au făcut rost de o pânză mare cu care se acopereau cerealele, pentru a alcătui „plafonul” teatrului. Pe niște câpriori se improviza scena, se lega o pânză în loc de cortină, iar două perdele, la dreapta și la stânga, formau cabinele. În loc de frepte se așezau lăzi de portocale.

Construcția aceasta începea pe la orele șase după amiază când venea ultimul tren cu vilegiaturiști dela Vii. Și tot artiștii trebuiau să numeroteze cu cretă scaunele.

După reprezentație urma demontarea teatrului, pe care trebuiau să o îndeplinească aceiași „constructori”, dacă voiau să primească cartea în baza căreia puteau mânca la restaurant. Restaurantul îl ținea un grec care-și expunea pe un cotlon lung în stradă „felurile”.

BEIZADEA VIȚEL...

La Constanța Millo avea însă rețeta asigurată căci Sturdza-Vițel, care avea un castel pe malul mării, cumpăra regulat 34 bilete, câte trebuiau pentru acoperirea cheltuielilor. El venea la teatru însoțit de nevastă-sa, coana Raluca — „Prețesa” — și lua loc în rândul întâi, pe două fotolii puse ceva mai la o parte — „scaunele Beizadelei”. Vântul umflând pânzele ca un balon, trupa a fost nevoită, cu venirea toamnei să părăsească halta și să amenajeze un fel de șopron sub hotel „Metropol”.

Soreanu în „Punctul negru.”

Se juca „Doi filosofi”, „Coarda simțitoare” și spectacolul decurgea aproape fără incidente, afară numai dacă nu se aprindea una din cele două trei lămpi cu gaz, care luminau rampa. De filat însă, lămpile filau întotdeauna. Într-o seară, panică mare în public din pricina unei lămpi care a luat foc. Fără să se emoționeze prea mult, Millo în mijlocul unei scene și-a desbrăcat surtucul și l-a asvârlit pe lampă stingând focul.

Câte odată, chemat de nevoi inexorabile la vârsta sa, Millo spunea partenerilor: „mai vorbiți între voi, că eu am treabă”. Și Murgeanu, scăpărat, improviza ceva, salvând situația. Actorul Moru, lipsit cu totul de talent, juca și avea grije să facă și semn vre-unui văcsuitor așezat la cortină, să o coboare la timp. Și treaba aceasta se desfășura astfel: Mom, în „Bărbierul din Sevilla”, cânta, trăgând cu ochiul la cortinier: „Ah,

eu ard de nerăbdare pe Rozina să o întâlnesc... lasă jos cortina!” Într'un rând, Millo juca în „Jianu”. La scena când trebuia să desfacă niște lanțuri, Millo întorcându-se sufleurul s'a simțit dator să-i șoptească: „Desleagă-i lanțurile, Musiu Millo!” „Desleagă-i lanțurile, Musiu Millo” — până ce Millo plictisit s'a adresat celui din cușcă, în auzul publicului: „Iacă în necazul tău nu vreau să le desfac, le-o desface când mi-o veni mie poftă!”.

IDEALIȘTII DE PE VREMURI...

Într-o zi exasperați de atâtea lipsuri, tinerii artiști, după o constatare, au hotărât să trimită o delegație la Millo, pentru a-i cere câțiva lei trebuitori unor „comerciale” care urmau să fie fumate cu multă economie, o țigară fiind împărțită în trei. Profitând de faptul că Moru, administratorul trupei, era plecat în oraș cu plasarea biletelor pe la regimente și școli, artiștii s'au dus la hotel, la Millo.

După repetate și respectuoase bătăi în ușe, artiștii, pătrunși de solemnitatea momentului, au intrat în camera în care Millo i-a primit în halat și papuci:

— Bună dimineața musiu Millu...

— E... bună dimineața — amicii mei. Uite și pe domnul Soreanu. Pe domnul Coco Dumitrescu, artiști de talent! Ce vă aduce pela mine, amicii mei? Și înainte ca delegația să aibă timpul să răspundă, Millo cu o față îngrijorată spuse:

— Amicii mei, scăpați-mă de o mare încurcătură...

— Ce musiu Millu?

— Cine are cinci parale să-l trimit să-mi ia o cutie de chibrituri?

Lesne de înțeles că după asemenea scenă, tinerii artiști nu mai puteau solicita cei câțiva lei trebuitori cumpărării de țigări, sau — lucru și mai urgent — dărei la spălătorie a unor cămași.

IOAN MASSOR-F

Modelarea
siluetei

cu
tabletele
de slăbire
Kissingen

...mijloc ideal de slăbire: nevătămător sănătății.
Preparat din sarea naturală a băilor Kissingen.

IN CUTII ORIGINALE AMBALATE IN CELOFAN

BOXBERGER KISSINGEN

VIOARA N'ARE PATRIE

UN VIOLONIST ROMÂN

IN AMERICA ȘI ASIA

INAINTE de a vorbi despre Asia, ne simțim datori să prezentăm pe d. Sandu Albu, virtuozul nostru violonist, prea puținilor noștri cititori, care, prin imposibil, nu-l cunosc încă sau îl cunosc insuficient. Domnul Sandu Albu a stat în America 12 ani, unde a fost profesor la Conservator, a concertat la posturile de radio și a dat recitale de muzică clasică, activând intens pe tărâmul propagandei românești peste ocean.

D-l Sandu Albu este fără îndoială cel mai călătorit dintre artiștii noștri. La d-sa arta violonistică se îmbină de minune cu voiajurile. Călătoria este și ea o artă, când știi și poți s'o faci după un anumit ritual. Maestrul Sandu Albu ne-a dovedit încă odată că vioara n'are patrie. Grație d-sale, muzica românească și-a cucerit un loc de cinste în Iran și Irak, unde nu era deloc cunoscută.

IRAKUL

Artistul nostru a vizitat această țară, stând doi ani și jumătate la Bagdad în calitate de profesor la Institutul Muzical, grație faptului că este bun prieten cu prințul Muhiddin Haidar.

Acest prinț, al 33-lea descendent al Profetului Mohamed și fiu al fostului rege al Arabiei, l'a cunoscut pe Sandu Albu în America unde l'a auzit și apreciat.

Prințul Muhiddin — el însuși un virtuoz al violoncelului — chemat fiind de vărul său — fostul rege al Irakului — a fost numit director al Institutului Muzical din Bagdad.

După ani de zile, prințul n'a uitat pe prietenul său Sandu Albu și i-a scris în România, oferindu-i un loc la Conservator.

Atras mai mult de mirajul Asiei, decât de avantajele materiale, violonistul nostru s'a grăbit să accepte propunerea prințului Muhiddin.

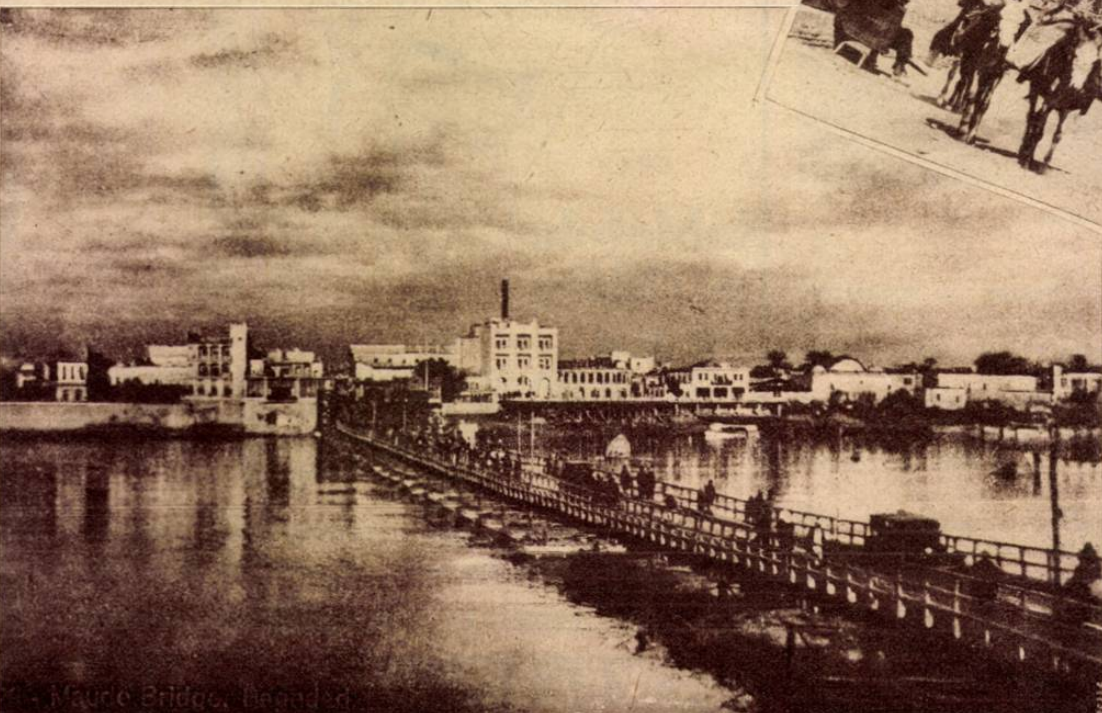
ACTIVITATE VIOLONISTICĂ

Din Aprilie 1937 și până în Iulie 1939, Sandu Albu a activat la Institutul Muzical din Bagdad. D-sa a format o seamă de elevi, iar concertele săptămânale la Radio au alternat cu recitale publice la ambasada Angliei, sau în sala de festivități a Municipiului. Cu acest prilej, artistul s'a pus în slujba propagandei românești, făcând cunoscută și apreciată muzica noastră.

Printre personalitățile irakiene pe care le-a cunoscut Sandu Albu, trebuie să menționăm mai întâi pe *prințul regent Abdul-Ilah*, om fin și cult; pe *Nury-Said-Pașa*, prim-ministru, mare patriot, mînat de un ideal: unitatea arabilor; și pe *Rustam-Haidar*, ministru de finanțe, o capacitate mondială.

BAGDAD

Oraș cosmopolit al orientului, Bagdadul nu mai păstrează nici o urmă a străvechei civilizații arabe, din pricina năvălirilor barbare din trecut. Noaptea sunt răcoroase și extrem de frumoase. Luna, enormă, pare ireală, iar stelele sunt mai strălucitoare ca oriunde.

Eroul articolului nostru cu pisica sa favorită.

Mormântul Sfântului Mossaumi din Koum.

Poarta Gomrok din Teheran.

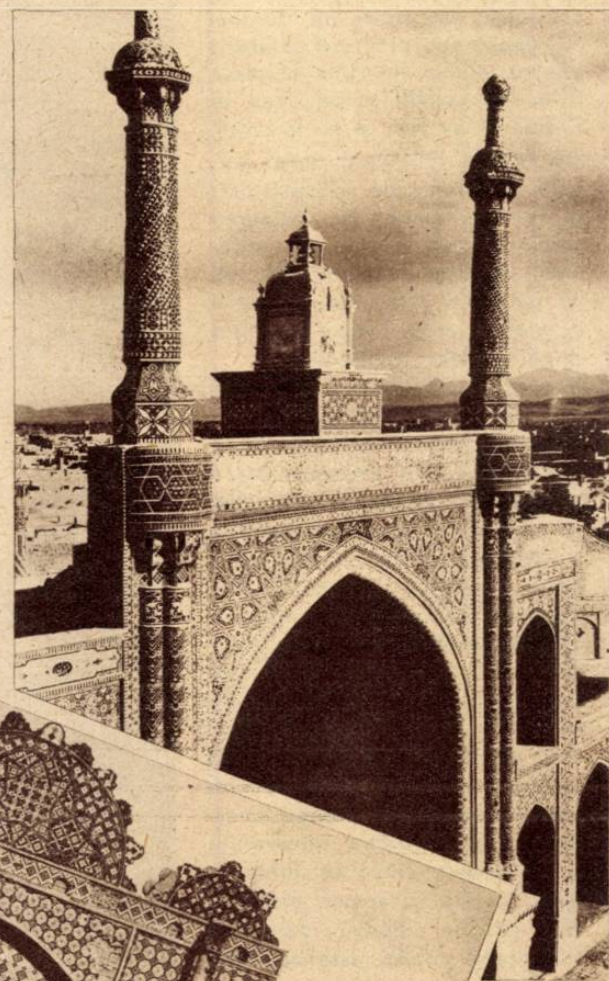
— „Fluviul Tigris e o minune, ceva specific oriental; în nopțile senine — adevărat decor pentru poeziile lui Omar Khayam — seniorii arabi organizează serbări pe fluviu cu bărci feeric împodobite și luminate, bărci ce par o viziune desprinsă din epoca galantă a Veneției de altă dată”. (Își deapănă impresiile d-na Alice Albu — o fină intelectuală și soția reputatului nostru violonist).

Deși Societatea arabă — pătura de sus — și-a făcut educația în Europa, la Londra și Paris, totuși muzica europeană e prea puțin cunoscută. Din această pricină, a fost nevoie să se creeze la Institutul Muzical o catedră de vioară și de îndrumări de muzică europeană, catedră care a fost ocupată timp de doi ani și jumătate de compatriotul nostru Sandu Albu.

LIBANUL

Pentru noi profanii, Libanul evocă pasagii din vechiul Testament, precum și vestitul roman a lui Pierre Benoit!

Când e prea cald, irakienii se duc în Liban să se răcorească! Pentru acest voiaj, trebuie să traversezi deșertul Siriei — vre-o 800 de Km. Faci 24 de ore cu autobuzele Companiei „Nairn” până ajungi

la Damasc — oraș modernizat de francezi.

De la Damasc, în vre-o două ore și jumătate sosești la Beyruth. La 20 de minute depărtare de acest oraș, încep munții Libanului în care se află 12 orașele asemănătoare în privința climei cu Sinaia. Acolo în hoteluri luxoase și în vile rustice vin vilegiaturiștii să se recreze în decorul îmbalsămat de parfumul cedrilor biblici.

TEHERAN

D. Blanche, inimosul însărcinat de afaceri al României la Teheran, a invitat pe maestrul Sandu Albu să dea un concert sub auspiciile românilor din Iran.

Teheran e un oraș modern, cu bulevarde largi. Pitorescul aci abundă: (Continuare în pagina 19)

G. A. ATKINSON

LA HOLLYWOOD CĂSĂTORIILE SUNT SCURTE

DAR DULCI.

Coudraye, i-a creat o legătură de rudenie cu Constance, Joan și Barbara Benett, deoarece Constance s'a căsătorit cu marchizul imediat ce Gloria s'a despărțit de el. Heddy Lamarr, căsătorită recent cu Gene Markey, a ajuns a se înrudi și ea cu familia Benett prin aceasta, căci Gene a fost soțul lui Joan Benett.

Căsătoria lui George Brent cu Ruth Chatterton l-a înrudit cu Ralph Forbes și Heather Angel, pentru că Ralph a fost căsătorit cu Ruth, mai înainte de a o lua pe Heather.

Insurându-se cu Joan Crawford, Franchot Tone s'a înrudit cu Douglas Fairbanks jun., fostul soț al lui Joan, cu Fairbanks sen., și cu Mary Pickford, apoi cu Owen Moore și cu frații Tom și Matt, pentru că Mary a fost măritată cu Owen mai înainte de a-l lua pe Fairbanks sen.

Jascha Heifetz căsătorindu-se cu Florence Vidor, se înrudește nu numai cu King Vidor, regisorul filmului „Citadela” dar și cu Eleanor Boardman pe care Vidor a luat-o după ce s'a despărțit de Florence. Ginger Rogers, măritându-se cu Lew Ayres, s'a înrudit cu întreaga familie Lane, din care trei surori, Lola, Priscilla și Rosemary s'au pomenit brusc pe culmea faimei cinematografice. Lew a fost soțul Lolei și puține căsătorii au mai prilejuit atâtea înrudiri.

Una dintre cele mai interesante căsătorii ale Hollywoodului este actualmente aceea a Carolei Lombard cu Clark Gable, prin care acesta a ajuns rudă cu William Powell, fostul soț al Carolei.

CUM SE FAC ECONOMIILE

Acest sistem al unor căsătorii încheiate la repezeală, desfăcute la fel și repetate după poftă, are darul să scandalizeze burghezimea, dar adevărul este că la Hollywood căsătoria este privită dintr'un unghi cu totul diferit. Ea este, de foarte multe ori, o asociație, prin care se economisește asupra impozitelor și cheltuelilor ce asaltează de obicei vedeta, obligată de situația ei să trăiască pe picior mare și să aibă casă deschisă.

Căsătoriile cetății filmului sunt rareori niște uniri dictate de dragoste. Asta nu se întâmplă decât în cazuri foarte rare, când protagoniștii au excepționalul noroc de a se și place reciproc, în mod sincer.

Luase într'o vreme naștere o școală a regisorilor, care-și închipuiau că era necesar să se căsătorească cu vedeta, gândind că vor reuși astfel s'o domine mai ușor în studio. Dar cum steaua refuza să se lase dominată de „soțul-regisor” și petrecea zile întregi „budând” în cabină, sistemul a căzut foarte repede.

Nu e atât de ușor să te emoționezi la comandă. Am întrebat odată pe o actriță celebră, care era cea mai grea parte a unui film, din punctul de vedere al vedetei, și iată ce mi-a răspuns: „Să încerci să pari îndrăgostită, la ora nouă dimineața, de un bărbat care ți-e complet străin”.

John Gilbert.

Gloria Swanson.

Actrița engleză, care a stat câțiva ani la Hollywood, imi spunea zilele trecute că cea mai mare dificultate a unei amfitrioane, în cetatea filmului este să-și amintească cine cu cine este căsătorit sau căsătorită.

„Aci, căsătoriile se încheagă și se desfac atât de repede și atât de des”, încât dacă nu-ți ieși osteneala să ții un soi de contabilitate, operația prezentării oaspeților poate da loc unor momente oarecum penibile. Reno, faimosul oraș al divorțurilor, din Nevada, a ridicat un uriaș hotel și a ajuns să aibă un foarte mare număr de pensiuni pe baza desfacerii de căsnicii ale Hollywoodului. În epocile când moara divorțurilor activează cu toată intensitatea, perechile sunt desfăcute în ritmul de una pe un minut.

Mexicul a aruncat recent o pereche de ochi încărcăți de invidie asupra acestei înfloritoare industrii, iar Drășelul Yuma e gata să acorde divorțuri și telegrafic, la nevoie. Au intervenit însă repede autoritățile orașului Reno și Hollywoodul a fost informat că divorțurile telegrafice n'au valoare legală în America.

La Hollywood nu e lucru rar ca cineva să fi avut trei sau patru soți, ori, trei sau patru soții. După câte știu, numai două stele, răposata Pauline Frederick și Tom Mix au avut câte cinci tovarăși de viață. E cu puțință ca unele vedete să aibă la activul lor și mai mult de cinci căsătorii, deoarece nu se știe niciodată de câte ori au făcut drumul la altar mai înainte de a fi intrat în industria filmului.

SCHIMB DE PARTENERI

Nu există nimic mai rău pentru popularitatea unui actor decât divorțul. Căderea răposatului John Gilbert, atribuită filmului vorbitor, se datorește în realitate mult prea frecventelor sale divorțuri. În America, un actor de mai multe ori divorțat nu poate interpreta roluri de amoretz romantic, fără să indispuină opinia publică.

Federația cluburilor feminine și organizațiile catolice ale Statelor Unite iau totdeauna atitudine împotriva unei vedete care a fost căsătorită de trei sau patru ori și e semnificativ faptul că majoritatea stelarilor din această categorie, pălesc foarte repede.

Unul dintre cele mai interesante rezultate ale complicatului sistem de „intermarriage” al Hollywoodului, este marele număr de vedete pe care le înrudește cu alte vedete. Astfel, Gloriei Swanson, prima căsătorie cu Wallace Beery i-a adus o înrudire cu Noah și cu Noah jun. Cea de a treia căsătorie a ei cu marchizul de la Falaise de la

Carole Lombard.

Clark Gable.

**Nuvelă motscroisistă
de TR. POPESCU**

A hand-drawn illustration in a sketchy, expressive style. The scene depicts a landscape with a house on the left, a large, stylized tree in the center, and a fence in the foreground. The house has a chimney and a window. The tree has a thick trunk and a rounded, bushy top. The fence is made of vertical posts connected by horizontal rails. The background shows rolling hills. The entire illustration is enclosed within a decorative, hand-drawn border that features a large, stylized 'C' shape on the right side and a small, circular motif at the bottom center. The drawing is done in black ink on a light-colored, textured paper.

DELA 4 LA 6 ANI

Pentru o fetiță mică de 4 ani, faceți această rochie de flanelă subțire, cu platcă. Fusta va fi prinsă de corsej, cu crețuri multe. Pentru a transforma această rochie unei fetițe de 6 ani, e de ajuns să încrustați în platcă, o fâșie din acelaș material — dacă ați păstrat din el — sau, în cel mai rău caz, o bandă dintr'o culoare asortată. Metraj: 1 metru 85, la material de 90 cm. lat.

VESTMINTE, CARE VOR CREȘTE ODATĂ CU COPIII

Copiii cresc atât de repede, încât rochiile și costumașele le rămân mici, înainte de a se fi uzat. Dăm în această pagină o serie de modele, care vor putea fi modificate, în așa fel, încât să nu se prefacă croiala, și totuși, talia să se dea mai jos, jupa să se lungească, corsajul să se lărgească, etc.

DELA 6 LA 8 ANI

Pantolonași de flanelă pentru un băiețuș de 6 ani. Sunt menținute de bretele, din acelaș material. Cămașă de poplină albă, cu cute mici. Pentru a lungi pantalonii, faceți din bretele un cordon, pe care-l adăugați în talie. Cutele mici ale bluzei le desființați, făcând numai două pliuri mici, înguste, iar mâneca, devenită prea scurtă, o tăiați.

DELA 7 LA 9 ANI

Rochie de stofă, cu cordonul trecut printre cute. Dacă fetița a crescut, mărim rochia, în felul următor: în primul rând, dăm drumul tivului. Tăind corsajul, până'n talie, punem o vestă mică de mătase ecossais. Gulerul alb, îl facem mai lat și-l încheiăm cu o fundă în culoarea vestei. Cordonul va fi purtat, de data aceasta, pe deasupra.

DELA 10 LA 12 ANI

Rochie din mătase sau stofă subțire, de lână. Corsajul este încrêștit și despărțit, la intervale egale, de câte o funduliță într'o culoare asortată stofei. Ca să transformați această rochie pentru o fetiță de 12 ani, desfaceți încrêștirile corsajului, ca să-l lărgiți, iar pentru lungit, încrustați trei fâșii din acelaș material, sau, eventual, dintr'unul asortat. Mâneca, devenită prea scurtă, o tăiați.

DELA 13 LA 15 ANI

Fetele se desvoltă între 13 și 15 ani. Modelul pe care-l dăm aci, a fost studiat special pentru aceasta. Foile au două cute ascunse, iar corsajul se încheie în față. Ca să dați lărgimea necesară pe șoldurile care au început să se desvolte, desfaceți cutele. Tăiați corsajul din talie și rotunjiți-l, în formă de bolero. Se va purta cu o bluză asortată. Metraj: 2,50 m., la un material de 120 cm. lat.

LĂZILE CU MERE — DOAR UNPRETEXT MOARTEA CĂRTURĂRESELOR

UNUL din cele mai interesante aspecte ale Capitalei îl oferă, fără îndoială, aceea, destul de redusă, porțiunea unde se află instalată Piața Obor.

O vizită aici este cea mai superbă exemplificare a ceea ce se numește: *nevoia asigurării existenței*. Desigur, că se face și negoț în stil mare în Obor. Desfășurarea marilor cantități de fructe, legume, pește, carne aduc câștiguri serioase celor ce se ocupă cu ele. Dar nu despre cei ce vând zilnic mii de lăzi cu mere gustoase, sau de cei ce desfăcut sute de kg. de pește va fi vorba aici. O lume mărunță și mizeria face aici o negustorie ambulantă care într-o zi poate aduce un câștig de câțiva poli, iar într-alta nici măcar prețul unei pâini. Cine sunt acești negustori și cu ce se ocupă ei?

Iată, de exemplu, pe vânzătorul de chei. Un slăbănog, cu șapcă și guler tare. Vindea chei ruginite, adunate cine știe de pe unde. Alături de chei mai sunt așezate cutii goale de pudră, de conserve, de ghețe. Cine să se apropie de ele? — te întrebi dumneata, vizitator de-o clipă în aceste meleaguri. Și răspunsul vine imediat. Un copilăș s'a apropiat de „vitrina”, instalată la marginea trotarului. Privește potcoava de pe cutia de cremă și pare că o îndrăgește. Ridică cutia, o examinează și ochii încep a-i luci.

— Cât vrei pe cutie? — întreabă el sfios.

— Cum ai dat un leu ai și luat-o — răspunde negustorul.

Copilul are „leul” pregătit în palmă. Îl dă, ia cutia și pleacă. Negustorul e fericit.

Safteaua a fost făcută... Frecă moneda

de bărbie și scoate, de undeva de sub vestă o cutie identică, pe care o așează în locul celei ce-a fost deabia vândute.

Alături de acest negustor o bătrână vinde fotografia lui Shirley Temple, lipită pe o bucată de lemn de traforaj. Doi lei fotografia.

Am rămas vreo cinci minute în fața „prăvăliei”, dar n'am văzut pe nimeni tentat să cumpere poza vedetei americane. Desigur că fotografia se vinde, pentru că altfel bătrâna aceasta osoasă nu și-ar pierde vremea de pomană.

Un alt negustor vinde rame, altul statuie în ghips a unui, ce vrea să fie Napoleon, altul vinde boia roșie, un vecin al acestuia are o tarabă cu nasturi uzați.

Cel mai interesant dintre toți este însă bătrânul erou de război, care vinde „horoscoape”.

1. Împărăția fructelor — într-o zi de mare desfăcută în Piața Obor.

2. „1 leu grămadă de mere” — unul din nenumăratele feluri de negustorie ambulantă.

3. Un colț din „Piața Obor”.

„MOARTEA ȘI DISTRUGEREA PREZICĂTOARELOR”

În fața unei mesicioare sunt adunați tot felul de oameni, de toate vârstele. Copii de școală, servitoare, cucoane distinse, bătrâni, etc. Toți fac haz și fiecare are de spus câte un cuvânt. Despre ce este vorba aici? Pe o măsuță moșă o pisică, iar dedesubtul ei sunt așezate pe culori și pe categorii niște foite.

— Spuneți-mi numai luna în care v'ați născut și vă ghicim trecutul, prezentul, viitorul — îndeamnă cu voce convingătoare, un bătrân care poartă la butonieră insigna de război.

— Și cât e plata aici? — întreabă o servitoare care a lăsat un moment jos, coșurile doldora de zarzavat.

— Numai 5 lei! Numai cu 5 lei vă spunem cine vă iubește, cine vă dorește. La cărturăreasă dați o sută. Aici numai 5 lei. Și ele spun minciuni! Noi spunem adevărul, pentru că cei mai mari savanți astrologi au scris foile pe care le vedeți aici. Am decretat moartea și distrugerea cărturăreselor. Numai nouă trebuie să vă adresați când voiți să știți ce vă aduce ziua de mâine.

Cam acesta este discursul pe care-l debitează, fără întrerupere, eroul din războiul cel mare. Și în acest timp pisica dormitează îndelung pe masă și nici nu vrea să ia în considerație mângăierile cu care o alintă toată lumea.

— La ce servește pisica? — întreabă un curios.

— Ca reclamă! Ca punct de atracție! Asta e firma noastră — răspunde vânzătorul de horoscoape. Am avut un papagal și mi l'a mâncat nenorocita asta de pisică, spune el pe un ton care exprimă indignarea. Mi-am luat apoi un șoarece alb. Atât a așteptat canalia asta — și arată spre pisică, care acum s'a sculat în picioare și și-a umflat nările, pentru că un copil a tras-o se vede prea tare de urechi. A stat numai vreo săptămână nevătămat șoarecele, dar într-o dimineață nu l'am mai găsit. Îl mâncase pisica. Și atunci am luat-o pe ea să umble pe străzi cu mine, ca reclamă.

— Cinci lei, cine nu găsește că e adevărat ce scrie în horoscop, capătă banii îndărăt. A luat un băiat cu fructe un horoscop, un elev de școală și un soldat dela aviație. Toți trei citesc cu atenție fișele destinului lor. Viitorul nu și-l pot controla, dar trecutul se vede că nu seamănă cu ceea ce știu că s'a petrecut în viața lor, pentru că

strâmbă din nas și exclamă, în cor: Nu se potrivește!... vânzătorul. Nu cumva vrei să te compari tu un „puștiu” de școală cu cei mai mari savanți din India și Brahmania (!)? Mă, neisprăvitule tu știi cine a fost Brahma? Sigur că nu știi! Și ai îndrăzneala să-l acuzi că spune minciuni. Cară-te, că îndată pui pisica pe tine.

...Așadar povestea cu „banii îndărăt” e numai un truc! Cei ce s'au „ars” înghit și de mila bătrânului negustor se depărtează de tarabă, fără să protesteze.

La zece, când piața se închide, vânzătorul de horoscoape își împachetează cu grijă foițele colorate, își strânge masa, așează pisica de după gât și-și mută câmpul de activitate la Sf. Gheorghe, unde servitoarele ce-și așteaptă stăpânul vor cumpăra „horoscoape”, cu gândul de a descoperi un moment mai devreme calitățile viitoarei conife.

* * *

O bătrână vinde cue tocite, un invalid are în față câțiva târligi, un copil desculț vinde — ce ironie! — „pușculițe” de strâns bani, un altul a prins un scatiu și e gata să-l dea cu opt lei, — iată încă câteva specii de negustori din convoiul de nevoiași, care în felul acesta luptă pentru sfânta bucată de pâine. Și la doi pași doar, negustori tratează vânzarea a zeci de vagoane de fructe. Marile contraste ale vieții au aici una din cele mai sugestive exemplificări.

LIVIU FLODA

UN VIOLONIST ROMÂN IN AMERICA ȘI ASIA

(Urmare din pagina 14)

se văd munți acoperiți cu zăpadă; moscheele — capo de operă a artei persane — înveselesc ochiul prin culoarea lor dominantă turcoise, iar renumitul bazar — superior celui de la Istanbul — conține minunate giuvaericele lucrate în aur, argint și porțelan.

Lângă Teheran, se află stațiunea de vară Șemran situată la poalele munților.

Călătoria dela Bagdad la Teheran se face timp de 2 zile, cu automobilul prin munți. E tare frig, iar drumul în serpentine — periculos. Te oprești în orașul Kermanşab, unde dormi o noapte. La Teheran, maestrul Albu a dat câte-va concerte care au fost foarte apreciate. Rezultatul moral și material a fost extrem de satisfăcător.

MASCOTA — MOTANUL TIGER

Fiecare artist are o manie, o superstiție, o mascotă. Maestrul Sandu Albu așiderea. Mascota sa este *Tiger-Pussy*, motanul călător și nădrăvan, despre care s'au scris nenumărate articole în presa română și străină.

Tiger este un pui de mătă sălbatică, născut în America și care nu înțelege decât englezește, el adoră muzica, asistă întotdeauna la repetiții și doarme noaptea într-o veche cutie de vioară a maestrului Sandu Albu.

Acestui motan, frumos și isteț, căruia nu-i lipsește decât graiul, i-am putea spune, ca și marele nostru *Eminescu*:

„Dac'ar fi un sat de măte,
Peste el te-aș pune vornic!”

Tiger e un animal înțelept. A traversat de două ori oceanul și de șase ori deșertul Siriei. Pretutindeni, maestrul Sandu Albu îl transportă cu dânsul, când voiajează. Artistul ține într-o mână vioara, iar în cealaltă, geamantanul în care stă pisoiul călător și aducător de noroc...

ALEXANDRU BILCIURESCU

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redată amănunțit în excelenta revistă
RADIO-ADEVERUL

A APĂRUT

MAGAZINUL

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Director TUDOR TEODORESCU - BRANIȘTE. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I. Com. Editura „Ziarul” S. A. R. Revistă săptămânală tipărită la heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, str. Const. Mille (Sărindar) 5-9, București. Tel. 3.84.30. Căd. Poștal 4083. Prețul abonamentelor: în țară: un an lei 400; 6 luni lei 200; 3 luni lei 100. Tariful de publicitate: lei 15 — linia c. 5; pagina lei 12.000; 1/2 pagină lei 6000; 1/4 pagină lei 3000. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

FEMEILE ȘI RĂZBOIUL

(Urmare din pag. 5-a)

Jean Gabin, Jean Pierre Aumont, Pierre Fresnay, Albert Préjan și alții au răspuns din prima zi a mobilizării la chemarea patriei, iar nenumărate actrițe în frunte cu Francois Rosay s'au înrolat în serviciile auxiliare. Cu acest prilej e interesant să amintim aci și pe actrița de cinema Anne May Wong care a activat în Războiul chino-japonez alături de soția generalului Cean Kay Shec.

E impresionant deasemenea numărul femeilor anonime cari s'au pus la dispoziția armatei combatante, luând atribuțiuni, deținute până acum de bărbați, șofere, furieri, bicicliste, mecanice, telefoniste și mai ales aviatore. Trebuie să menționăm și surorile de caritate, infirmierele, dactilografele, cari activează în cancelariile spitalelor, cele cari se ocupă cu sterilizarea pansamentelor și cele ce duc grija, ba chiar muncesc în bucătării și spălătorii.

Fiecare fiind utilă în felul ei și fiecare fiind dornică să-și pună la contribuție însușirile sau știința.

Din cauza măștilor de gaze, s'a perimat moda coafurilor bufante, etajate, cărlionate și cele Louis XV. Adaptându-se necesității momentului, coafura care primează e aceea bățească. Bineînțeles grația feminină n'a dispărut cu totul. Femeia are darul înăscut de a înfrumuseța și transfigura totul, chiar războiul și costumul cazon... Dacă unele din voluntarele din Anglia poartă, de pildă la haina tunică, chipiul și pantalonii, altele asortează tunica și chipiul cu... fusta.

Regina Elisabeta a Angliei a arborat uniforma unei brigăzi de ambulanță, ducesa de Kent cea a ordinului St. John din țara Galilor, sora Regelui uniforma serviciului auxiliar feminin și ducesa de Gloucester cea a brigăzii de ambulanță St. John. Sexul cochet prin excelență a inventat pentru măști tot soiul de cutii, una mai extravagantă și mai elegantă decât alta. Nici n'ai bănuî că un joben arătos de mătase sau un mic horn pe care este desenat deacurmezișul, într-o culoare vie, un hornar, ascund un instrument atât de oribil ca masca.

Femeile române au răspuns și ele la chemarea patriei. Precum multe din ele s'au înscris în Frontul Renașterii Naționale, din iubire și admirație pentru noua orânduială, tot astfel multe din ele urmează de pe acum cursurile de specializare, înființate de Ministerul Armatei, iar altele cursuri de infirmiere onorifice la Crucea Roșie.

Dacă astăzi soțiile taxatorilor de tramvai, au luat locul soților concentrați, în cazul unei mobilizări alte sute de mii vor fi apte pentru atribuțiuni diverse, după aplicația și știința lor. Funcționare, avocate, doctorițe, aviatore, femeile-ingineri, dactilografele, posesoarele de mașini sau cele cari știu să conducă automobile, fiecare își va găsi locul în angrenajul serviciilor auxiliare. Iar cele instruite pentru rolul de infirmiere, vor îmbrăca uniforma albă pe care înaintașele lor au purtat-o cu glorie și mândrie în timpul războiului pentru întregirea Neamului.

Atunci erau un număr mai mic, fiindcă România era mică, acum proporția va fi considerabil mărită, fiindcă țara s'a întregit. Cunoaștem însușirile și virtuțile femeii române. Ele sunt brave cetățene, răbdătoare la foame, de e nevoie, sânguitoare la muncă, capabile de abnegație și aprige când e vorba să se jertfească pentru țară. Exemplul pilduitor ne stă înainte: Ecaterina Teodoroiu, eroina dela Jiu, care întruchipează jertfa atâtor eroine anonime. Deaceea suntem încredințați că, așiderei înaintașelor și, încă și mai vărtos, femeile române vor fi la înălțimea ceasului, atunci când va suna chemarea patriei.

CAMIL BALTAZAR

Noul ambasador al Italiei la Londra

Signor Giuseppe Bastianini, noul ambasador al Italiei la Londra, și-a prezentat, săptămâna trecută, scrisorile de acreditare, la Buckingham Palace, unde a fost condus cu frăsura regală.

DINȚI ca ai VEDETELOR AMERICANE

Starurile, aceste frumuseți profesionale, știu că, adesea tot succesul lor e datorit farmecului surâsului lor. Ele obțin această strălucire incomparabilă întrebuițând Kolynos. Faceți ca ele, și veți avea dinți albi, sănătoși și un surâs strălucitor.

Serviți-vă de Kolynos, crema dentifrice — modernă și științifică — formulă recomandată de mii de dentiști, pentru acțiunea sa antiseptică, și de starurile Americii pentru strălucirea ce o dă dinților.

ILUMINAȚI SURĂSUL DV.
cu KOLYNOS

CUMPĂRAȚI TUBUL MARE
e MAI ECONOMIC

KOLYNOS
CREMA DENTIFRICE
Antiseptică

DUMINICA SPORTIVĂ

UNIREA-TRICOLOR-CAMT 4-2 (1-2)

Covaci, centrul înaintaş dela Unirea-Tricolor, în plină acţiune.

Cârjan conduce.

Campionatul divizionar ne-a oferit Duminică o seamă de surprize care au dat o nouă fizionomie clasamentului. În Capitală, Unirea Tricolor a învins pe CAMT, unul din pretendenţii la titlul naţional cu 4—2 iar F. C. Rapid a cîșpus cu multă uşurinţă de AMEFA cu 4—0. (Instantaneele care le prezentăm în această pagină sunt dela cele două partide care au avut loc la Giuleşti şi Obor).

La Baia Mare, Venus a marcat în 15 minute patru puncte lui F. C. Carpaţi; a obţinut cea mai bună performanţă a zilei şi în acelaş timp titlul de campion prezumtiv de toamnă. Victoria din Cluj a învins pe Gloria C.F.R. din Galaţi cu 4—0. Cele două echipe bucureştene, Juventus şi Sportul Studentesc au jucat respectiv cu U.D.R. şi Ripensia şi fiecare match în parte s'a terminat cu 2—2. Caracteristica etapei este că fiecare rezultat se compune exclusiv din cifrele 2 şi 4.

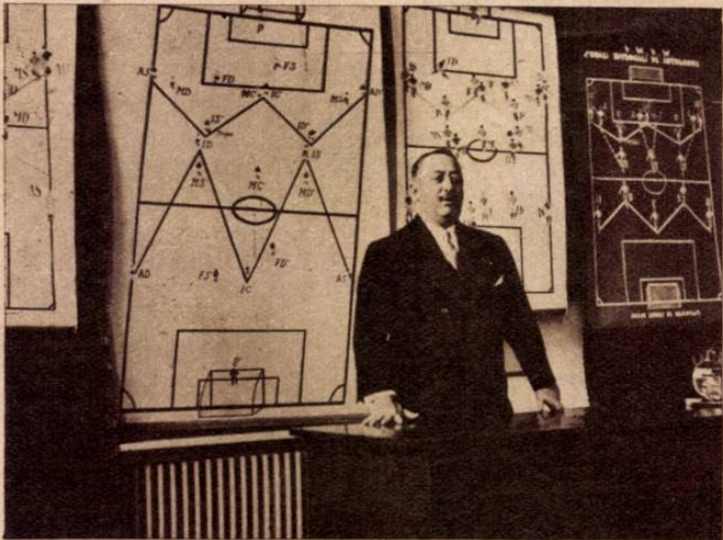
RAPID-AMEFA 4-0 (2-0)

Sipoş în plină acţiune.

Un ploneon reuşit al lui Gerold, care a prins balonul dinaintea lui Bogdan şi Gavrilescu.

Deschiderea Şcoalei Naţionale de Antrenori

Asistenţa la deschiderea cursurilor Şcoalei Naţionale de Antrenori în mijloc d. ministru General Gabriel Marinescu, preşedintele F. R. F. A.

D-nul Ministru General Gabriel Marinescu, vorbind

DI. Prof. Herescu (x) a fost ales preşedinte al Soc. Scriitorilor Români. În stînga, d. Ion Marin Sadoveanu, Sub-secretar de Stat la Ministerul Cultelor şi Artelor.

RECEPŢIA DELA AMBASADA TURCIEI, cu prilejul celei de a 16-a aniversare a Republicii Turceşti. Dela stînga: Ministrul Chinei cu d-na, d. B. Catargi, ministrul Ungariei, d. Iovan Ducici, ambasadorul Jugoslaviei, d. ministru Gr. Gafencu, Nunţiul Papal, monseniorul Andrea Cassullo şi d. Suphy Tanriuer, ambasadorul Turciei.

CU GÂNDUL LA CEL
PLECAT PE FRONT...

Parastasul de 40 zile dela moartea lui Armand Călinescu

Implinindu-se 40 zile dela moartea regretatului prim-ministru Armand Călinescu, s'a oficiat la Curtea de Argeș un parastas în prezența familiei și a membrilor guvernului. În fotografia noastră: 1. Slujba religioasă în fața cavoului. 2. D-nii miniștri M. Ralea, M. Ghelmegeanu și V. Iamandi la Curtea de Argeș.

1.

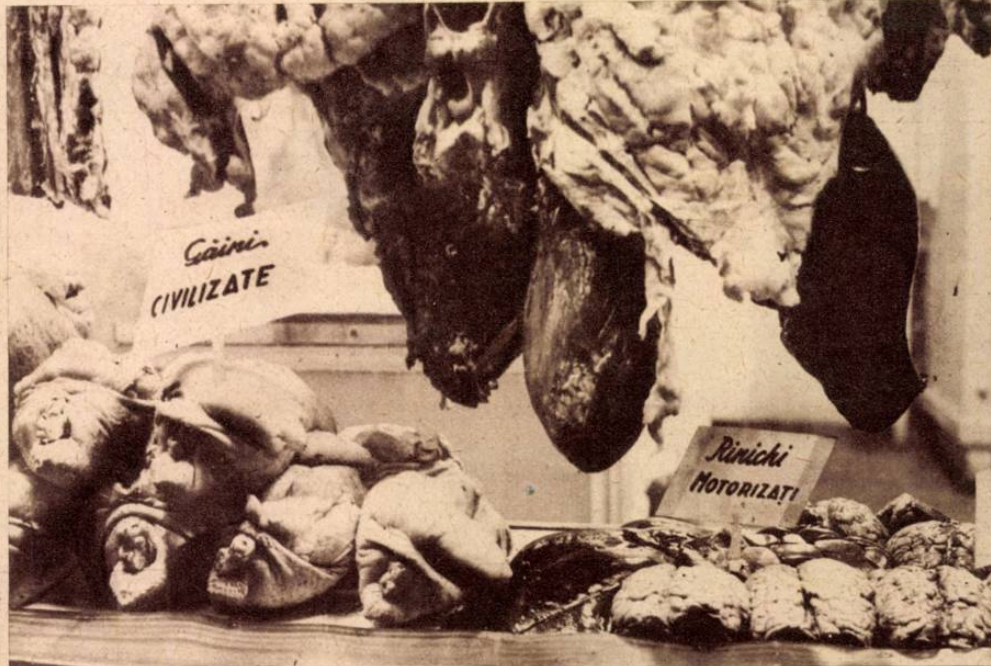

GROAZNICĂ FURTUNĂ ÎN REGIUNEA TUȘNAD - ULUI

În jurul localității Tușnad, s'a deslănțuit, săptămâna trecută o grozavă furtună, care a smuls copaci din rădăcină și a desvelit case.

2.

UN MĂCELAR ORIGINAL

CAPITALA are și ea curiozitățile ei... Un reporter abil a descoperit într'un colț al Bucureștiului, magazinul unui măcelar care ține cu tot dinadinsul să fie în actualitate, legând marfa lui de războiul care se desfășoară de câțiva timp. După cum înfățișează fotografiile noastre, veți găsi în vitrina spiritualului și originalului măcelar, găini civilizate, rinichi motorizați, ficat torpilat, creier Manginout (greșeala de ortografie nu va supăra desigur pe creatorul liniei Maginot) mușchiuleț refugiat, inimă a la Siegfried, etc.

Nu știm dacă prin acest ingenios sistem, măcelarul nostru își va desface mai abilit marfa. Cert este că în fața vitrinei lui, lumea se înghesuie, mai ales că în aceeași vitrină s'a putut citi acum câteva zile, următorul afiș: „Asupra Capitalei s'a dat un atac aerian. Au fost doar sboruri de recunoaștere efectuate de submarine. Și cu toți au recunoscut că cele mai eficiente cărnuri, se găsesc aci”.

Una dintre fotografiile noastre îl înfățișează și pe spiritualul negustor. Clienții, probabil, alarmați de războiul din vitrină, sunt pregătiți cu măștile de gaze.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

ȘEDINȚA CONFEDERAȚIEI INTELECTUALILOR PROFESIONIȘTI

← a fost prezidată de dl. ministru C. Giurăscu. În fotografia noastră: dl. rector profesor Stoicescu, ținându-și discursul.

DESCHIDEREA CURSURILOR ACADEMIEI DE ȘTIINȚE

Dl. consilier regal dr. Angheliescu, pronunțându-și discursul. În stânga, dl. profesor dr. Paulian.

ZIUA MORTILOR LA CATOLICI

Joia trecută a fost ziua morților la catolici. Cu această ocazie s'a oficiat un serviciu religios la catedrala Sf. Iosif, iar în urmă, asistența precum și colonia franceză din București au făcut un pelerinaj la mormintele soldaților francezi, căzuți în România, în timpul războiului mondial. Fotografiile noastre înfățișează :

1. La monumentul eroilor francezi dela cimitirul Bellu Militar, dl. general Aldea - a preamărit eroismul soldaților francezi. În stânga: d-nii Adrien Thierry, ambasadorul Franței, Verglas, președintele coloniei franceze și membrii coloniei.

2. Procesiunea clerului, în frunte cu Arhiepiscopul Al. Cizar, la cimitirul catolic.

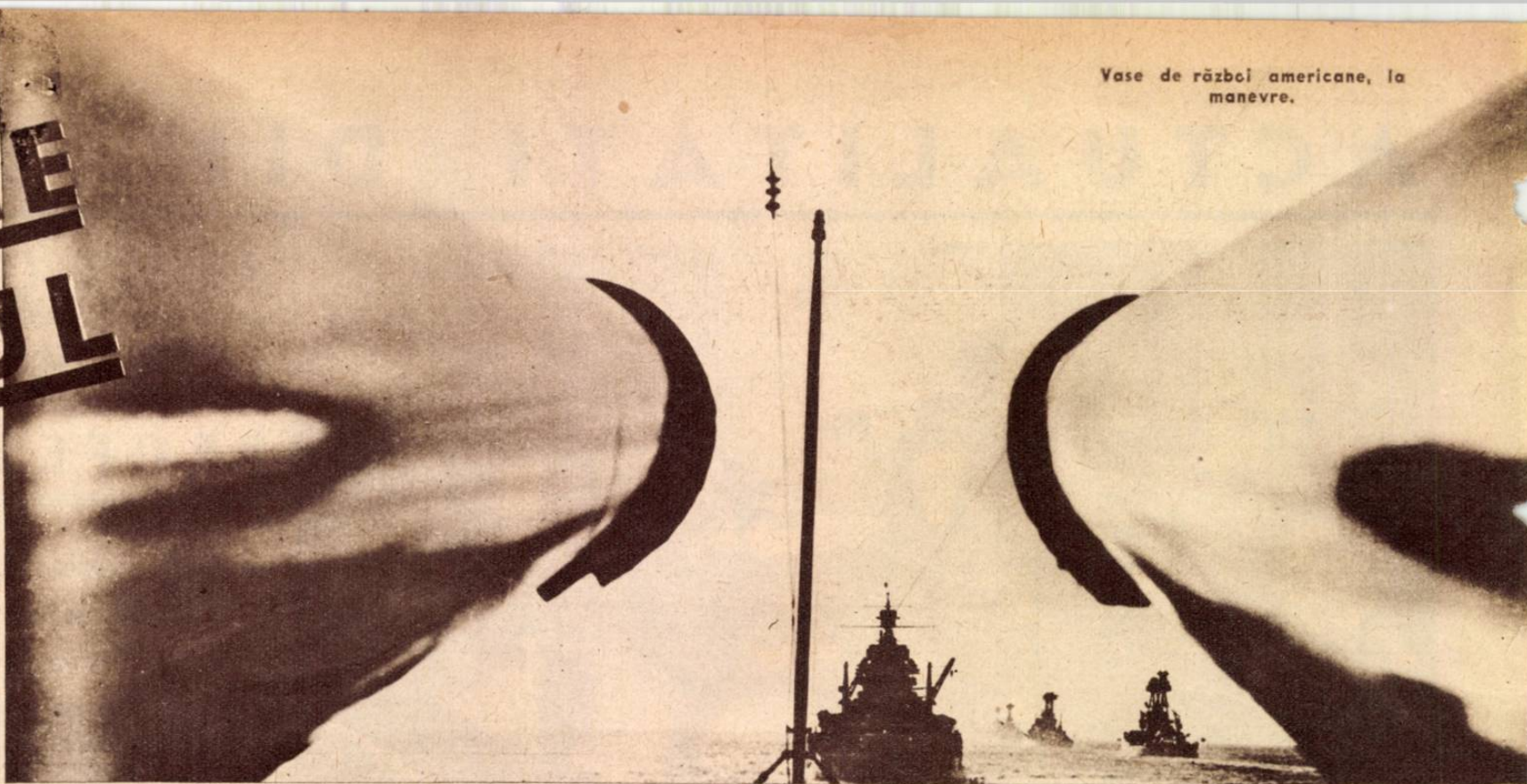
BUBUIE TUNUL

PE PĂMÂNT,

IN AER

ȘI PE

MARE

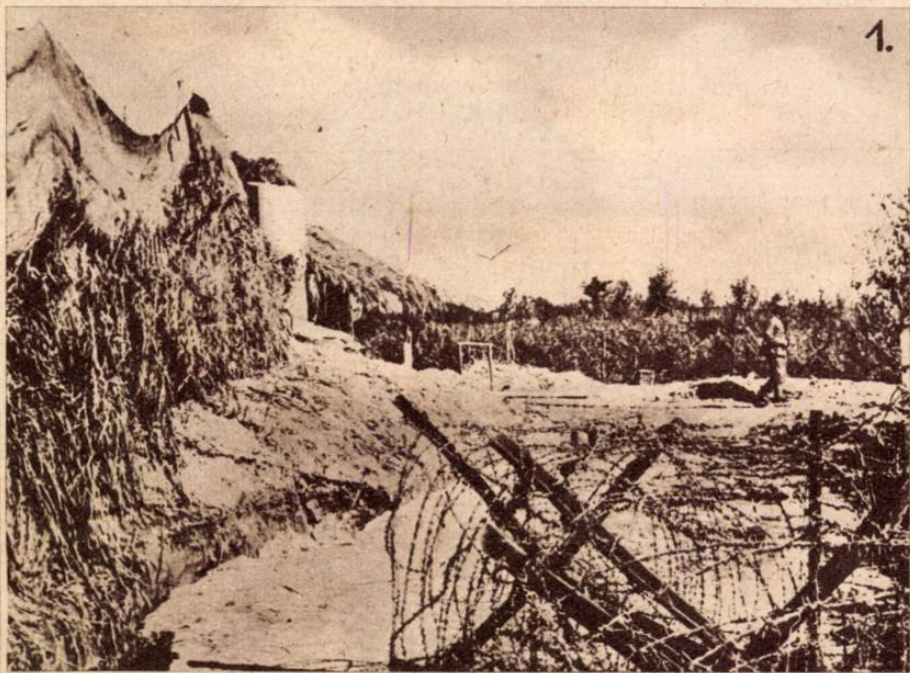
INTRE LINIILE MAGINOT ȘI SIEGFRIED

DISCURSUL d-lui Molotov, comisarul poporului pentru Afacerile Străine, al Uniunii Sovietelor, a fost pare-se ultima fază a ofensivei de pace. După unele versiuni germane, se credea că dl. Molotov va merge mai departe, anunțând un sprijin efectiv, ce va fi dat Reichului. Rusia nu vrea să iasă din neutralitatea ei, mulțumindu-se să dea Germaniei un ajutor diplomatic.

Așadar, în urma discursului d-lui Molotov, situația militară rămâne neschimbată. Nici aliatul vechi, Italia, nici prietena recentă, Rusia, nu se arată dispuse să intre în războiu alături de Germania, care e astfel nevoită să ducă singură războiul, cu cele două mari puteri occidentale, Anglia și Franța.

Unii corespondenți aflați pe frontul occidental anunță că din informațiile culese de aviația aliată, germanii fac intense pregătiri, în vederea unei acțiuni militare mai vaste. O asemenea ofensivă, dacă s'ar produce într'adevăr, n'ar surprinde comandamentul francez. Linia Maginot a fost astfel întărită, încât orice încercare de-a o străpunge n'ar putea da alt rezultat decât pierderea unităților de elită ale Reichului. Până la această ofensivă anunțată, au loc zilnic lupte între detașamentele franceze și germane. Se semnalează o intensificare a atacurilor atât în ce privește numărul cât și în ce privește importanța lor. Aviația franceză a fost deosebit de activă, izbutind să doboare patru avioane germane într'o singură zi, iar nu șapte, cum se afirmă la Paris. Artileria grea germană a bombardat puternic pozițiile franceze, dar atacurile infanteriei s'au sfârșit în fața focurilor

armelor automate franceze. Aproximarea iernii va fi un element hotărâtor pentru planul german de ofensivă. Unii experți militari afirmă că ofensiva germană nu se va produce înainte de primăvară, deși prelungirea războiului va fi adânc resimțită de poporul german, căruia i s'a promis un războiu foarte scurt. Dacă iarna pledează pentru inactivitate, sunt în schimb alte elemente care impun Germaniei să nu piardă timpul și să porceadă de îndată la o acțiune decisivă. Așa, de pildă, ridicarea embargoului pe arme, votat de Parlamentul Statelor Unite, va avea o influență puternică asupra planurilor germane de războiu. Datorită sprijinului american, aliații vor avea până'n primăvară mai bine de jumătate din comanda de șase mii de avioane

1.

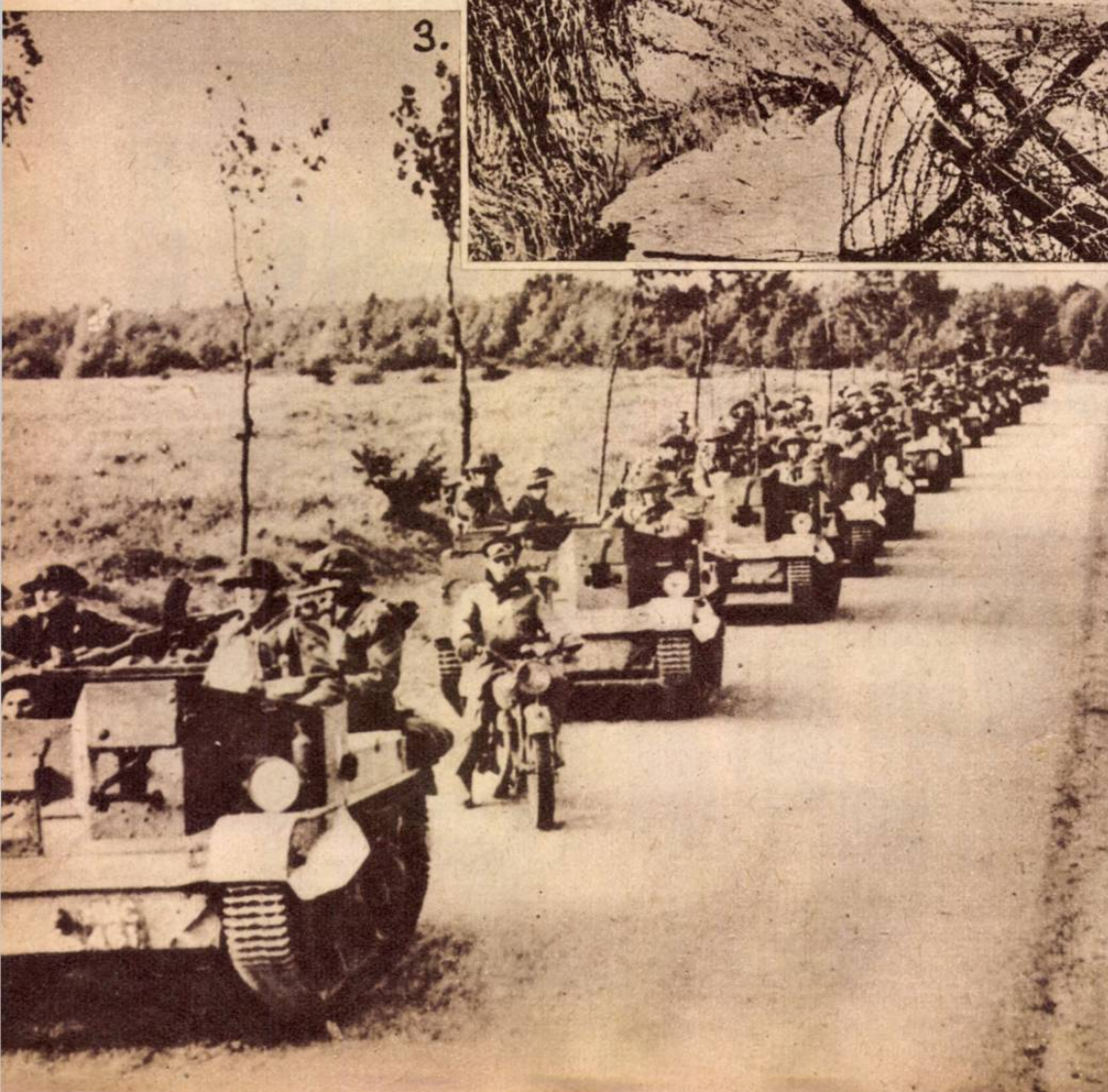
1. Depozite camuflate, pe frontul de vest.

2. Tancuri germane părăsind Polonia, spre a se îndrepta spre frontul de vest.

3. O companie motorizată engleză, pe teritoriul francez.

2.

3.

de bombardament și o mie de avioane de luptă, împotriva submarinelor, actualmente în lucru în uzinele americane. Primele 300 avioane vor sosi în Europa în cursul acestei luni, anunță o telegramă din New-York.

ATACURILE AERIENE ÎMPOTRIVA ANGLIEI

Comandamentul german puna mari speranțe pe un atac aerian masiv împotriva Angliei, dar rezultatele obținute în ultimele două săptămâni de încercările de a bombardă coastele britanice, nu sunt de natură să încurajeze planul pomenit. Într'adevăr, cele câteva atacuri aeriene executate n'au izbutit să provoace pagube inamicului, în vreme ce aviația germană a pierdut numeroase aparate. Cu deosebire interesant e faptul că nici

(Continuare în pagina 16-a)

Elliot călăul ORAȘULUI NEW-YORK A INEBUNIT

G. Elliot, omul care a executat 400 de oameni.

Ordinul de executare al lui Bruno Hauptmann, ucigașul copilului aviatorului Lindbergh.

DE la începutul carierei sale de călău, Robert G. Elliot purta o mască neagră pe față. Călăul New Yorkului vroia să se asigure astfel împotriva unor eventuale răzbunări ale bandiților, cari făcuseră dovadă că nu prea respectă viața călăilor.

Intr-o noapte, pe când „executorul necunoscut” se pleca să verifice poziția unui electrod pe călcăiul unui condamnat, unul din ajutoarele sale făcu o mișcare greșită și masca lui căzu. Din locurile rezervate martorilor execuției se auzi o voce:

— Uite-l pe Mr. Elliot, horticultorul care a câștigat un premiu la concursul florilor!

Infuriat și umilit, M. Robert G. Elliot aruncă o privire mânioasă ajutorului nedibaciu, care desvăluse identitatea lui. Apoi, grăbit, se îndreptă spre tabloul electric și acționă manivela fatală.

Martorii, palizi, defilă spre ieșire, pe când paznicii transportau mortul spre sala de autopsie, iar călăul Elliot își așeză tacticos, materialul. Deodată el se întoarse spre ajutoarele sale:

— Nu știu ce mă mai reține să demisionez. Acum nu mai dau nici un ban pentru viața mea.

Ajutoarele îl consolă:

— Nu puteți să vă mai păstrați incognito? Dacă vă e teamă, șeful poliției vă va da o pază...

— Cum? Ca să atragă și mai mult atenția asasinilor?

Elliot dădu din umeri, strânse mâinile ajutoarelor sale și se întoarse, foarte deprimat, la vila sa de la periferie, unde-l aștepta nevasta și fiul.

Peste trei zile, pe când lucra în grădină la altoirea unui trandafir, un puternic curent de aer îl trânti la pământ. În interiorul vilei sale explodă o bombă, prăbușind tavanul și sfărâmând totul.

Printr-o minune, nevasta și fiul, cari plecaseră cu cinci minute înainte după niște cumpărături, scăpară cu viață...

mare se puse de-acurmezișul drumului și el auzi făcându-se o ploaie de gloanțe trecu la doi metri de el. Dar mașina asasinilor se lovi de o casă, se rostogoli și se sfărâmă în bucăți.

Din cei trei oameni din mașină, doi fură omorâți pe loc. Al treilea, care ținea în mâinile sale crispate mitraliera caldă, întrebă înainte de a-și da ultima suflare:

— L-am ucis pe Elliot?

— Nu, spuse polițistul, smulgându-i mitraliera.

PĂZIȚI-VĂ DE KIDNAPPERS

Puțin timp după aceasta, întorcându-se la noul hotel unde se mutase, Elliot primi o scrisoare cu adresa:

M. Robert G. Elliot, electricianul Satanei, vrăjitorul scaunului de foc. Hotel X... Bronx N. Y.

Oameni din lumea interlopă aflaseră adresa lui. Cu mâinile tremurânde el deschise scrisoarea

și găsi un bilet, semnat *unicii canaliei* în care i se punea în vedere o încercare de răpire. „Ca să înapoieze copilul călăului din New-York Nee Jersey și Boston, *snatcherii* vor cere suma de o sută de mii dolari, în caz contrar îl vor trimite prin poștă, tăiat în bucăți”.

Acest avertisment fu începutul unei serii de amenințări, cari distrugău nervii călăului. Și, ca să mărească efectul, persecutorii călăului întrebuințau telefonul, chemându-l de 30-40 de ori pe zi, ca să audă amenințările și injuriile. În cele din urmă el fu nevoit să renunțe la telefon.

Intr-o zi el primi o scrisoare, care-l înebuni. Corespondentul îi scria că a descoperit secretul atacurilor de nebunie cari lovesc pe călăi și-i duce la nebunie. Această nebunie pândeste numai pe călăii din țările unde se mai execută și femeii.

...Cu o săptămână înainte, Robert G. Elliot electrocutase pe Ruth Snyder, o femeie îndrăgostită, care își asasinase bărbatul ca să poată trăi cu amantul ei.

OBSEDAT DE HAUPTMANN?

Unii afirmă că Elliot a fost obsedat de amintirea lui Bruno Hauptmann, pentru care a fost nevoit să prepare scaunul electric de trei ori, din cauza amănărilor acordate de guvernatorul Hoffman. Se înțelege că dacă nervii răpitorului copilului lui Lindbergh au fost puși la grea încercare în acest marș încet spre moarte, nervii călăului n'au fost de loc menaiți, cu atât mai mult cu cât adversarii scaunului electric au profitat de acest prilej ca să demonstreze cruzimea execuției prin electrocutare.

Intr'un comunicat pe care l-a strecurat prin presă, Elliot a căutat să demonstreze că scaunul electric nu provoacă o moarte dureroasă, deoarece pacientul cade într-o inconștiență totală de la prima descărcare, în a cincisuta parte din secundă.

(Continuare în pag. 12-a)

Sign: *Le condamné à mort*

Demise: *Volonté d'un condamné à mort*

Je demande à ce que mon corps soit mis en terre. S'il n'y a pas me. après de lui on donnera fidele, qu'on lui en donne trois, ça lui suffira. Et j'ai signé.

M. Lacassagne à la famille qui lui planifie qui de ou dossier à l'acte les de l'ation. A l'un premier choix je puis avoir prison. Tunc à H. P. Tunc

DUPĂ AMENINȚAREA MURIBUNDULUI

După acest atentat, Elliot călăul, locui ani de zile la hotel și nu rămânea mai mult de 15 zile la același hotel. Tremura mereu și ducea viața unui om urmărit gândindu-se să-și dea demisia, dar se ferea de acest gest pe care-l considera o lașitate.

Int'o seară, pe când încerca să lege de scaunul electric pe un condamnat la moarte, un anume Guliéri, se auzi chemat de „clientul” său:

— Ascultă, Elliot, lasă meseria asta murdară, și întoarce-te la trandafirii tăi. Dacă mă execuți, te va lovi o nenorocire. După mine nu vei mai prăji pe nim-ni. Ți-o jur pe scaunul ăsta blestemat. Fața lui Elliot rămase ca de marmoră. Se duse la tablou, puse mâna pe mâner așteptând, semnalul doctorului.

— Omorându-mă spuse, condamnatul, îți semnezi propria condamnare...

Curentul electric întrerupse șirul vorbelor condamnatului și se prăbuși, ucis, în fața asistenței impresionate de amenințarea lui.

Peste o oră, pe când călăul se îndreptă cu mașina spre hotel, o altă mașină

NU cred să existe satisfacție mai mare, decât aceea dată de ascultarea, cu un aparat puternic, a tuturor posturilor de pe glob, într'un timp care nu întrece pe acela al consumării unei cafele și țigări.

Viața în cămin a fost punctată de oamenii secolelor trecute — în ce privește divertismentul intelectual — cu lecturi din poezii timpului sau din clasici, cu ascultarea unei compoziții muzicale, cu jocul de teatru în familie, etc. Peste toate acestea, cei ce trăesc astăzi au șansa să cunoască cea mai genială descoperire ce-a putut rodi din mintea unui savant: audiția radiofonică. În zilele acestea, când submarinele spintecă oceanele și proiectilele văzduhul, semănând și uriele și celelalte sânge și cadavre, cel ce se află în fața aparatului de radio simte, pe deasupra înfricoșătoarelor amenințări ce și le aruncă, pe diferite lungimi de undă, beligeranții, o mângâiere tandră și o mulțumire fără de margini. Descoperirea radiodifuziunii, ce întrece fără îndoială, tot ce mintea omenească a putut scoate vreodată la iveală, aparține acestui veac atât de sbuciumat.

* * *

Iată-te instalat în fața aparatului de radio. Degeaba te bârâie toți ceilalți din casă că pasiunea

OCOLUL LUMII, PE TOATE LUNGIMILE DE UNDĂ, INTR'UN SFERT DE ORĂ

DISCORDIE ÎN FAMILIE.
LIMBA ROMÂNEASCĂ PE
MALURILE TAMISEI.
SPEAKERIȚA DELA VIENA.

dumitale
pentru undele văzduhu-
lui seamănă discordie în familie.
Nu te lași convins nici la amenințările că în
lipsa de acasă, aparatul va fi deteriorat și redus
la tăcere ca să se mai poată auzi și cei din casă
între ei, nu să fie siliți să tacă și să asculte pe
cine știe care speaker, din fundul pământului.
Dar ce contează toate aceste vociferări?...
Invențiile mari au întâmpinat întotdeauna
invidia oamenilor — îți zici dumneata, în
momentul când, în ciuda opoziției și ener-
vării soției, mamei, soacrei, fratelui sau
mai știu eu cui, pornești calm și con-
fortabil să descoperi lumea, la învâr-
tirea cu un singur milimetru doar, al
unui buton.
Ai în față, jurnalele de seară care cu
titluri peste pagină anunță ca imi-
nentă: *pornirea mării ofensive*.
Ești curios să afli înainte de răsfoirea
gazetei, ce va veni deabia mâine, ce
s'a întâmplat pe continent și mai ales
pe frontul de luptă. Într-o înfimă parte
dintr-o secundă, iată-te la Londra. N'ai
avut norocul să prinzi știrile de presă. Nu
e încă ora lor. O scurtă învârtire a buto-
nului te trece prin câteva posturi, pe care
nici nu le bagi în seamă, la Paris P. T. T.
Aici — așa cum numai Francezii știu să vor-
bească de clar, convingător și melodios, un con-
ferențiar dă sfaturi pentru apărarea pasivă. Nu e
ceea ce cauți... Treci mai departe. La Sofia prinzi

1. Cum se prezintă stu-
dioul de transmisie al
plăcilor de patefon.
2. Speaker la un post
străin, citind știrile de
presă, așteptate cu în-
frigurare de lumea în-
treagă.
3. O tânără pereche ur-
mărind cu interes
emisiunea.
4. În timp ce în țările
beligerante a fost
declarat și războiul
undelor, într-o țară
neutră, o lectoră se
amuză ea însăși, citind
pentru ascultători o
schită umoristică.
5. La microfonul postu-
rilor românești, într-o
seară, când maestrul
N. Soreanu, d. A. Pop-
Marțian și d-ra Marieta
Deculescu sunt inter-
preții unei piese radio-
fonice.
6. Profitând de pauza
dintre repetiții, aceste
frumoase „girls”-uri a-
mericane fac haz de-un
sketch umoristic, prins
la un post de peste
Ocean.

o frântură de vals. Ce vremuri frumoase! — exclamă, dar nu-i timp de pierdut cu înduioșările. Așadar mai departe... Lași în urmă Budapesta unde se cântă muzică de dans, Istambulul cu veșnicile sale melodii orientale, atât de evocatoare, Bucureștii, unde recunoști vocea d-lui Em. Ciomac ce explică programul lui Enescu, mai părăsești și Stuttgart-ul unde se dau rezultate sportive și — peste hărâțuri și inerente pocnituri — care fac pe cei din casă să-ți aducă aminte câtă dreptate au când te amenință că le strici armonia — iată că ai ajuns la Roma, unde un glas bărbătesc dă știrile în limba franceză.

— Oprește aici s'auzim, intervin toți, ciulindu-și urechile.

— Aha, îți zici dumneata, asta vă convine, — și, mai mult ca să le faci sânge rău, dai să pleci mai departe.

— Lasă domnule unde erai, sare ca unul, toată familia, să vedem ce se face cu războiul.

Ai revenit, pentru că tot asta vrei să afli și dumneata. Auzi niște cifre de tone pierdute în Ocean, dar nu știi ale cui sunt. Ale Germanilor sau ale Francezilor sau Englezilor. Ai prins doar o ciosvârtă de știre. Până să te mai gândești a cui or fi fost tonele scufundate — alte știri au venit să sintetizeze evenimentele zilei. Până la urmă, parcă ești mulțumit. Marea ofensivă, anunțată de ziare nu s'a produs. „Mai bine”, îți spui cu gândul la cei ce vor trebui să cadă sacrificați.

Și cu această mulțumire pornești din nou la drum. Pentru că a fost vorba de tone de provizii scufundate în Ocean pornești și tu pe el, în căutarea New-Yorkului. Intr-o clipă iată-te trecut peste Atlantic. Aici lumea pare mai puțin enervată decât în oricare altă parte. Un jazz american cântă melodii de dans, care înveselesc toată casa.

— Ce post e? întreabă cineva, dintre cei din opoziție.

— New-Yorkul — răspunzi apăsător, ca să înțeleagă odată pentru totdeauna ce înseamnă această mare descoperire a undelor, să-i pătrundă importanța și să-ți dea pace când pornești pe aripile lor.

— Imposibil — replică soacra. Atât de tare și de clar n'auzim nici Bucureștii.

Are dreptate femeia. La aparatul la care ascultăm, New-Yorkul se aude la ora zece seara, mai puternic, sau cel puțin tot atât de puternic, ca Bucureștii. În revistele de radio postul se cheamă Shenectady pe 19,56 m.

Am lăsat America să se distreze mai departe cu îndrăcitele cântece de jazz și-am revenit în Europa. Un popas la București pentru Enescu trebuie făcut, fără discuție. Și răsplata este enormă. Fără a te deplasa de acasă ai ocazia să asculți una din cele mai mari glorii ale muzicii. Dar cum se apropie ora 22.30 și cum atunci se dau știrile în românește la Londra, pornești să asculți vocea puternică a celui, ce de pe malurile Tamisei, răspândește pe glob graiul românesc. D. Chamberlain deabia a terminat discursul în Camera Comunelor și iată-i, nici după o oră, rezumatul în limba lui Eminescu. La unsprezece fără un sfert se vorbește românește la Paris, iar la unsprezece și jumătate, în fiecare seară, o voce fermecătoare de speakeriță dă dela Viena și Breslau, buletinul de presă în limba română. Speakerița vorbește cu „g” și polemizează de zor cu d. Winston Churchill.

— Dumneavoaștă, domnule Chugchill ce găspundeți a afgimăgile noastge pgecise? — tot iscodește ea pe ministrul britanic, într-o românească „sui-generis”.

* * *

Paris, Moscova, Londra, Berlin, Belgrad, Praga, Istambul, New-York, Roma, Grenoble, Lyon, Stuttgart, Vatican, Bratislava, Tokio, Bruxelles — se poate un itinerar mai divers și mai complicat? Și cu toate acestea, cu câtă ușurință l'ai parcurs, în câteva minute doar. Ai auzit respirația speakerului dela Daventry, după ce cu o secundă mai înainte auziai la Moscova cum un conferențiar întorcea foile textului său și asta, la o clipă numai dela ceardașul dela Budapesta.

În vremurile acestea de neliniște și nehotărâre, de îngrijorare și nesiguranță, când mintea ar vrea să cuprindă parcă dintr-o dată întreg universul, aparatul de radio se recomandă ca tot ce poate fi mai indicat, ca răspuns la întrebarea ce muncește astăzi pe toată lumea, în orice moment: *ce mai e nou pe glob?*

...Și mai înseamnă ceva în aceste însângerate vremuri, prezența aparatului de radio. El constituie cea mai formidabilă și înălțătoare replică la tot mașinismul infernal, semănător de moarte. Deși se încearcă încadrarea lui în opera de vrăjmășie între popoare, radio-ul rămâne — din aceste întunecate vremuri — pentru viitorime, ca exemplul cel mai elocvent de constructivă și dumnezeiască descoperire.

LIVIU FLODA

Michel

Să-l mănânci!

★ Se înțelege că nu veți mânca niciodată un rouge de buze. Pe de altă parte însă vă veți dori un rouge de buze, care în puritatea substanței sale, să fie destul de bun pentru a putea fi mâncat.

MICHEL poate susține cu succes orice examen privitor la puritate și calitate. Toate materiile prime, cari sunt întrebuițate la fabricarea sa, trebuie să susțină — în ce privește puritatea și calitatea lor — un examen atât de sever, ca și când n'ar fi vorba de un rouge care trebuie aplicat pe buze, ci de un comestibil delicios.

Următoarele calități vă vor convinge fără întârziere, că rouge-ul de buze MICHEL este superior: el poate fi aplicat în mod absolut simetric; el dă buzelor o senzație de prospețime; tonul culorilor sale este pur.

7 TONURI INCÂNTĂTOARE:

Blonde, Brunette, Cherry, Vivid
Capucine, Raspberry, Scarlet.
Mărimi: de lux, mare, popular.

Intrebuițați pentru desăvârșirea machiajului Dv. fardul MICHEL, rouge-ul durabil iar pentru ochi, cosmeticul MICHEL care nu ustură și rezistă apei și umezelei.

D-ra Arlette Alexandrescu o nouă angajată a companiei Cărbuș.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

*Dinți frumoși-
femei frumoase.*
Pasta de dinți Chlorodont
*redă dinților frumusețea
lor naturală.*

**Pasta de dinți
Chlorodont**

Observați marca tablicei: tabla de șah

este mătasea naturală pură, ale cărei calități
deosebite nu pot fi înlocuite.

**ANTINEVRALGIC
DR NANU MUSCEL**

INTREBUIȚAȚI CONTRA

GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

CINEMATOGRAF PENTRU TRUPE

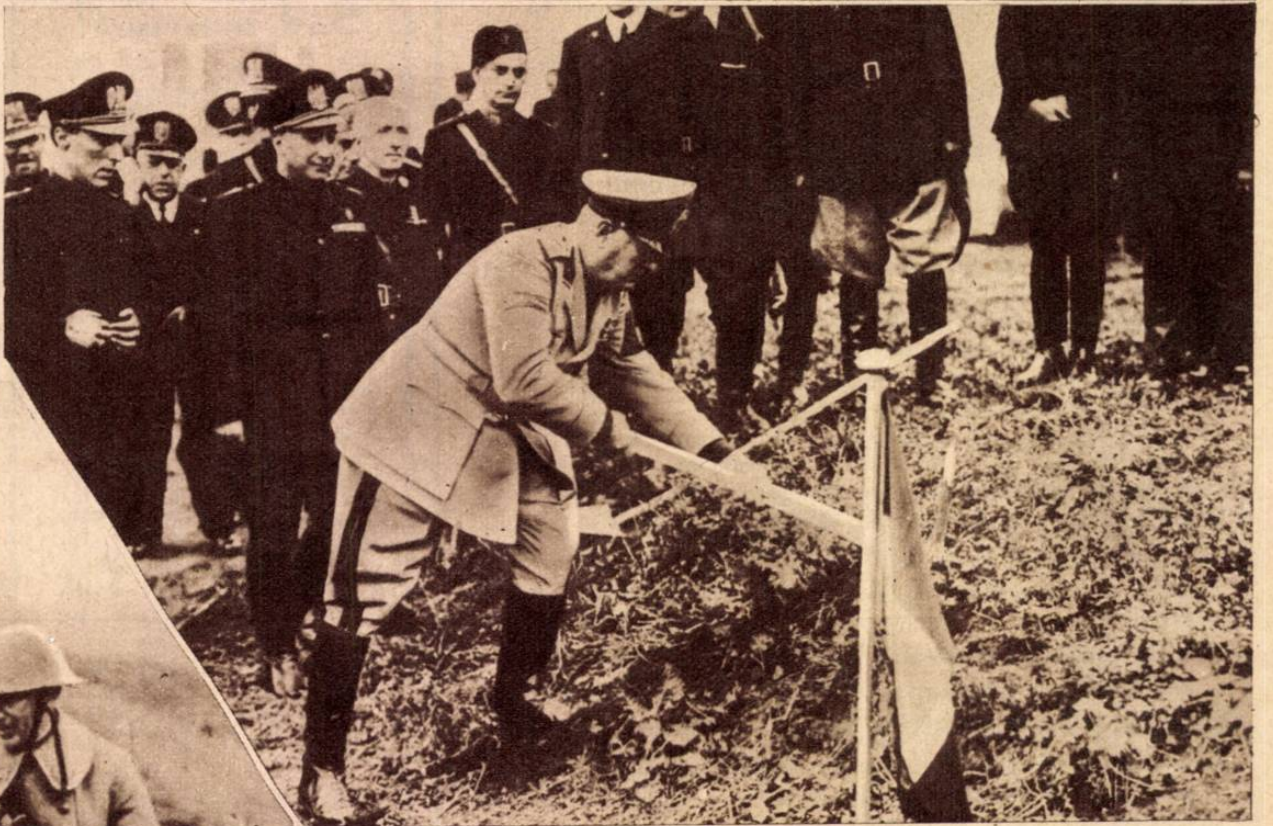
Deoarece aviatorii n'au timp să se ducă la cinematograful, a sosit în Franța — pentru aviatorii britanici — un aparat de proiecție, cu filme, care va distra pe sburători, în orele libere.

SUPRAVIEȚUITORI DEPE.VASUL FRAN- CEZ „BRETAGNE”

Supraviețuitori ai vasului francez „Bretagne” — scufundat de un submarin dușman — fotografiați într'un port britanic, unde au fost debarcați și găzduiți. Ei au fost salvați de crucișătoare engleze, după ce-au rătăcit, patru ore, în bărci deschise.

DL. MUSSOLINI INAUGUREAZĂ CAMPANIA DE LUCRU PENTRU EXPOZIȚIA INTER- NAȚIONALĂ, CARE SE VA ȚINE ÎN 1942

Iată-l dând prima lovitură de lopată, pe locul unde se încep lucrările pentru viitoarea expoziție.

Regina Wilhelmina la manevrele armatei sale

Regina Wilhelmina a Olandei ținându-și pălăria cu mâna, în timpul unei furtuni violente, însoțită de ploaie, pe când își inspectează trupele, cu ocazia manevrelor de toamnă.

INUNDAȚIE LA TIENTSIN

La Tientsin s'au produs mari inundații, cari au provocat pagube de milioane. Circulația în oraș, chiar în centru nu se poate face decât cu ajutoru bărcilor.

